د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت لوقا زیرے

مقدمه

١ (١) ډیرو خلقو په دې لاس پورې کړے دے چې د هغه واقعاتو ترتیب وار بیان وکړی کوم چې زمونږ په مینځ کښې تیر
شوی دی. (٢) بلکې هغوئ مونږ ته خبرې حواله کړې دی او چا چې دا واقعات د سر نه په خپلو سترګو لیدلی وُو او هغوئ د
زیری خادِمان وُو. (٣) نو زۀ هم په خپل وار، اے خوږه تیوفیلوسه، ستا دپاره د پوره تحقیق نه پس دا ټولې خبرې په ترتیب سره
لیکم. (٤) دا د دې دپاره چې ستا په هغه خبرو پوره یقین وشی د کومو نه چې تۀ خبر کړے شوے یې.

د حضرت یحییٰ د پېدایښت پېشګوئي

(٥) د یهودیه د هیرودیس بادشاه په زمانه کښې یو یهودی اِمام وو چې نوم یې زکریاه وو. دے د ابیاه د خاندانه وو. د هغۀ ښځه
د هارون د اولاده وه. د هغې نوم الیشبع وو. (٦) دوئ دواړه د خُدائ پاک په وړاندې رښتینی وُو او د مالِک خُدائ ټول حُکمونه
او قانونونه یې بې‌عیبه منل. (٧) خو د هغوئ اولاد نۀ وو ځکه چې الیشبع شنډه وه او دوئ دواړه د ډېر عُمر وُو. (٨) یو ځلې
چې د زکریاه د خاندان د خِدمت وار وو او هغۀ د اِمامت فرض پوره کولو، (٩) نو د اِمامت د طریقې په مطابق د هغۀ د نامې
هسک راووتلو چې د مالِک خُدائ کور ته ننوځی او خوشبوئی وسیزی. (١٠) دا د خوشبویی د سیزولو وخت وو او بهر ټوله جمع
په عبادت کښې مشغوله وه، (١١) چې د مالِک خُدائ یوه فرښته د خوشبویۍ د قربان‌ګاه ښی طرف ته ولاړه ښکاره شوه. (١٢) د
دې په لیدلو زکریاه حیران شو او یرې واخستو. (١٣) خو فرښتې هغۀ ته وفرمائیل، ”زکریاه. یرېږه مه. ستا دُعا قبوله شوه، ستا
د ښځې الیشبع به یو زوئ وشی او تۀ به د هغۀ نوم یحییٰ کېږدې. (١٤) ستا زړۀ به د خوشحالئ نه ټوپونه وهی او ډېر خلق به د
هغۀ په پېدایښت خوشحاله شی، (١٥) ځکه چې هغه به د مالِک خُدائ په نزد لوئ وی. هغه به مے او شراب کله هم نۀ څښی، د
مور د ګېډې نه به هغه په روحُ القُدس معمور وی، (١٦) او هغه به ډېر بنی اِسرائیل د مالِک خُدائ پاک لارې ته راواړوی. (١٧) هغه
به د الیاس په روح او طاقت د مالِک نه وړاندې روان وی، چې د پلارانو په زړونو کښې خپلو بچو دپاره دوباره مینه واچوی او
چې نافرمانه د صادقانو حکمت ته راوګرځوی او خلق د مالِک خُدائ د تابعدارئ دپاره تیار کړی.“ (١٨) زکریاه فرښتې ته
وفرمائیل، ”زۀ څنګه په دې باور کولے شم؟ زۀ په خپله بوډا یم او زما ښځه هم بوډۍ ده.“ (١٩) فرښتې جواب ورکړو چې، ”زۀ
جبرائیل یم، زۀ د خُدائ پاک په حضور کښې ودرېږم او زۀ یې تا سره د خبرو کولو او د دې زیری درکولو دپاره رالېږلے یم.
(٢٠) خو اوس واوره چې تۀ به د خبرو طاقت بائیلې او د دې کار د کېدو پورې به ستا خولۀ بنده وی ځکه چې تا په ما باور ونۀ
کړو، او په خپل مقرر وخت به زما خبره صحیح ثابته شی.“ (٢١) په دې دوران کښې خلق د زکریاه په اِنتظار وُو او سوچ یې
کولو چې هغه د خُدائ په کور کښې ولې دومره ایسار شو. (٢٢) کله چې هغه راووتو نو د هغوئ سره یې خبرې نۀ شوې کولے او
هغوئ پوهه شُو چې هغۀ د خُدائ په کور کښې څۀ رویا ولیده. او هغوئ ته یې اِشارې کولې خو ژبه یې نۀ چلېده. (٢٣) کله چې د
هغۀ د خِدمت ورځې ختمې شوې نو زکریاه کور ته لاړو. (٢٤) د دې نه پس د زکریاه ښځه الیشبع اُمیدواره شوه او پینځۀ
میاشتې هغې خپل ځان پټ وساتلو. (٢٥) دا یې ووئیل چې، ”دا د مالِک خُدائ رضا ده چې اوس هغۀ زما سترګې اوچتې کړې او
زۀ یې د بنی آدمو په وړاندې په خپل فضل سره د سپکاوی نه بچ کړم.“

د حضرت عیسیٰ د پېدایښت پېشګوئي

(٢٦) بیا د هغې په شپږمه میاشت خُدائ پاک جبرائیل فرښته د ګلیل ناصرت نومې ښار ته یوې پېغلې ته ورولېږله (٢٧) چې
کوژدن یې د داؤد د خاندان یوسف نومې سړی سره شوې وه او د دې پېغلې نوم مریم وو. (٢٨) هغې ته فرښته ښکاره شوه او
ورته یې وفرمائیل، ”مبارک شه. په تا ډېر فضل شوے دے، مالِک خُدائ ستا مل دے.“ (٢٩) هغې چې څۀ وفرمائیل مریم په هغې
ډېره فکرمنده شوه او حېرانه وه چې د دې مبارکئ څۀ مطلب دے. (٣٠) بیا فرښتې هغې ته وفرمائیل چې، ”مریمې. یرېږه مه.

خُدائ پاک په تا مهربانه شوے دے. (٣١) گوره، تهٔ به اُمیدواره شې او یو زوئ به دې وشی او تهٔ به د هغهٔ نوم عیسیٰ کېږدې.
(٣٢) هغه به لوئ وی او هغه به د خُدائ تعالیٰ زوئ وبللے شی. مالِک خُدائ پاک به هغهٔ ته د خپل نیکهٔ داؤد تخت ورکړی. (٣٣)
هغه به د تل دپاره د یعقوب په خاندان بادشاهی کوی او بادشاهی به یې هیڅکله نهٔ ختمیږی.“ (٣٤) مریمې وفرمائیل چې، ”دا
څنګه کېدے شی؟ زهٔ خو لا وادهٔ شوې هم نهٔ یم.“ (٣٥) فرښتې جواب ورکړو، ”روحُ القُدس به په تا نازل شی او د خُدائ تعالیٰ
قُدرت به په تا سورے وکړی او په دې وجه به هغه مقدس ماشوم د خُدائ پاک زوئ بللے شی. (٣٦) بله دا چې ستا خپلوانه
الیشبع هم اُمیدواره ده او په زوړ عُمر به زوئ راوړی او څوک چې په شنډه مشهوره وه، د هغې د اُمیدوارۍ شپږمه میاشت ده.
(٣٧) ځکه چې هیڅ یو کار د خُدائ پاک دپاره ناممکنه نهٔ دے.“ (٣٨) مریم وفرمائیل چې، ”زهٔ د مالِک خُدائ وینځه یم. تا چې
څهٔ فرمائیلی دی، هم داسې دې وشی.“ بیا فرښته د هغې نه لاړه.

د بی‌بی مریمې د الیشبع سره ملاقات

(٣٩) په دغه وخت مریم نېغه راپاڅېدله او یو ښار ته لاړه کوم چې د یهوداه په غریزه علاقه کښې وو. (٤٠) هغه د زکریاه کره
ورغله او په الیشبع یې سلام واچولو. (٤١) کله چې الیشبع د مریمې سلام واورېدو نو ماشوم د هغې په ګېډه کښې په ټوپونو شو
نو الیشبع د روحُ القُدس نه معموره شوه. (٤٢) او په زوره یې ووئیل، ”په ټولو ښځو کښې تهٔ مبارکه یې او ستا د ګېډې مېوه
مبارکه ده. (٤٣) زهٔ څوک یم چې زما د مالِک مور دې زما تپوس له راشی؟ (٤٤) چې څنګه ستا سلام زما تر غوږو شو نو زما په
ګېډه کښې زما بچی ټوپ ووهلو. (٤٥) څومره بختوره ده هغه چې په دې یې ایمان دے چې د مالِک خُدائ قول به پوره شی.“

د بی‌بی مریمې حمد و ثنا وئیل

(٤٦) او مریمې وفرمائیل چې، ”اے زما زړهٔ. د مالِک خُدائ لوئی بیان کړه. (٤٧) اے زما زړهٔ. خوشحالی وکړه، خوشحالی
وکړه. زما د خلاصوونکی خُدائ پاک په نوم، (٤٨) چې هغهٔ د خپلې عاجزې وینځې په حال دومره لوئ نظر کړے دے. د نن
ورځې نه پس به راتلونکی ټولې پیړۍ ما ته بختوره وائی. (٤٩) ځکه هغهٔ زما دپاره دومره لوئ کارونه کړی دی. د هغهٔ نوم پاک
دے. (٥٠) او څوک چې د هغهٔ نه یرېږی، په هغوئ د هغهٔ رحم پیړی په پیړۍ دے. (٥١) او هغه کارونه چې د هغهٔ لاس کړی دی،
د هغهٔ قوت څرګندوی. کبرژن او مغروره یې په خپلو خیالونو سره دانه وانه کړی دی. (٥٢) هغهٔ حکمرانان د تختُونو نه
راغورزولی دی خو غریبانان یې لویو مرتبو ته رسولی دی. (٥٣) اوږی یې په ښهٔ خیزونو ماړهٔ کړی دی او مالدار یې تش لاس
شړلی دی. (٥٤) هغهٔ د خپل خادِم بنی اِسرائیل مدد کړے دے، لکه چې زمونږ نیکونو ته هغهٔ وئیلی وُو، (٥٥) هغهٔ په اِبراهیم او د
هغهٔ په اولاد رحم کول چرې هېر نهٔ کړل.“ (٥٦) مریم د الیشبع سره درې میاشتې پاتې شوه او بیا کور ته واپس راغله.

د حضرت یحییٰ پېدایښت

(٥٧) بیا د الیشبع د بچی پېدا کېدو وخت پوره شو او د هغې زوئ پېدا شو. (٥٨) هر کله چې د هغې ګاونډیانو او خپلوانو دا
واورېدل نو ډېره زیاته خوشحالی یې ورسره وکړه چې مالِک خُدائ پرې لوئ رحم وکړو. (٥٩) او هغوئ په اتمه ورځ بیا راغلل
چې ماشوم سنت کړی او هغوئ دا غوښتل چې د هغهٔ د پلار نوم زکریاه پرې کېږدی. (٦٠) خو د هغهٔ مور ورته ووئیل چې، ”نه.
دے به یحییٰ بللے شی.“ (٦١) خو هغوئ ووئیل چې، ”ستا په خاندان کښې خو د هیچا هم داسې نوم نشته.“ (٦٢) بیا هغوئ د هغهٔ
د پلار نه په اِشارو تپوس وکړو چې، ”د دهٔ نوم څهٔ ایښودل په کار دی؟“ (٦٣) هغهٔ د لیکلو یوه تختۍ راوغوښته او په دې ټول
حېران شول چې هغهٔ دا ولیکل چې، ”د دهٔ نوم به یحییٰ وی.“ (٦٤) سمدستی د هغهٔ شونډې او ژبه آزاد شول او هغه ګویا شو او د
خُدائ پاک ثنا یې ووئیله. (٦٥) ټول ګاونډیان په دې خبره هیبت واخستل او دا خبرې د یهودیه په غریزه علاقه کښې هرې خوا ته
خورې شولې. (٦٦) چا چې دا واورېدل په هغوئ ډېر اثر وشو او وې وئیل چې، ”د دې ماشوم نه به څهٔ جوړیږی؟“ ځکه چې د
مالِک خُدائ لاس د دهٔ په سر دے.

د حضرت زکریاه نبوت

۶۷ بیا د هغهٔ پلار زکریاه د روحُ القُدس نه معمور شو او دا پیشګوئي يې وکړه، ۶۸ ”ثنا دې وی د بنی اِسرائیل په مالِک خُدائ پاک، ځکه چې هغهٔ په خپلو بندیانو نظر وکړو، او هغوئ يې په بيعه واخستل او آزاد يې کړل. ۶۹ او د خپل خادِم داؤد په کور کښې يې يو زورَور خلاصونکے پيدا کړو. ۷۰ او لکه چې هغهٔ د وړومبو مقدسو نبيانو په خولهٔ څو پيرۍ وړاندې وعده کړې وه ۷۱ چې هغه به مونږ د خپلو دشمنانو نه خلاص کړی او د هغوئ ټولو د لاسونو نه څوک چې راسره کينه ساتی. ۷۲ او دا چې هغه به زمونږ په پلار نيکهٔ رحم وکړی او خپله مقدسه وعده به ياده ساتی. ۷۳ هم دا قَسم هغهٔ زمونږ د پلار اِبراهيم سره کړے وو، ۷۴ چې هغه به مونږ د دشمنانو د لاسه بچ ساتی، او د يرې نه به امان راکړی ۷۵ چې مونږ ټول عُمر په پاکۍ او په صداقت د هغهٔ عبادت وکړُو. ۷۶ او اے زما وړوکيه، تهٔ به د خُدائ تعالىٰ نبی بللے شې ځکه چې تهٔ به د مالِک په وړاندې تير شې چې د هغهٔ لارې تيارې کړې، ۷۷ او تهٔ به د هغهٔ خلق په دې پوهه کړې چې خلاصون د ګناهونو په معافۍ کښې دے. ۷۸ زمونږ د خُدائ پاک د خالص رحم په وجه به د سحر نمر په مونږ راوخېژی، ۷۹ او په هغوئ به وځليږی څوک چې په تيارهٔ کښې او د مرګ په سورى کښې ناست وى او چې زمونږ قدمونه د خير او سلامتۍ په لاره سم کړی.“ ۸۰ څنګه چې دغه ماشوم لوئېدو نو روحانی قوت يې موندو او تر هغې ورځې پورې په بيابان کښې اوسېدو ترڅو چې هغه بنی اِسرائيلو ته ښکاره راڅرګند شو.

د حضرت عيسىٰ پيدايښت

۲ ۱ په هغه ورځو کښې د رومی قيصر اوګوستوس د طرف نه دا فرمان جاری شو چې په رومی بادشاهۍ کښې دې د ټولو خلقو مردمشماری وشی. ۲ دا وړومبۍ مردمشماری وه چې د شام د ګورنر کيرينيوس په وخت کښې وشوه. ۳ د دې دپاره هر يو کس خپلې خپلې ښارېې ته د مردمشمارۍ دپاره لاړو. ۴ نو دغه شان يوسف هم د ګليل د ناصرت نه يهوديه ته لاړو چې د داؤد په ښاريه بيت‌لحم کښې خپل نوم وليکی ځکه چې هغه د داؤد د خاندان نه وو. ۵ او هغه سره د مريمې لاړو څوک چې د هغهٔ چنغله وه او هغه د مخکښې نه اُميدواره وه. ۶ او کله چې هغوئ لا هلته کښې وُو نو د هغې ماشوم د پيدا کېدو ورځې پوره شوې، ۷ او د هغې اول زوئ پيدا شو. هغې هغه په اوړنی کښې ونغښتو او په يو اخور کښې يې کېښودو ځکه چې په سرائې کښې د هغوئ دپاره ځائ نهٔ وو.

شپونکی او فرښتې

۸ هم په دغه علاقه کښې څهٔ شپونکی وُو چې په پټو کښې يې د شپې د خپلو رمو څوکيداری کوله، ۹ چې ناګهانه د مالِک خُدائ فرښته د هغوئ په وړاندې راڅرګنده شوه او د مالِک خُدائ نُور د هغوئ چارچاپيره خور شو او هغوئ يرې واخستل. ۱۰ خو فرښتې هغوئ ته وفرمائيل چې، ”يرېږئ مه. ما تاسو له يو ښهٔ زېرے راوړے دے چې د ټولو خلقو دپاره به يوه لويه خوشحالی وی. ۱۱ نن د داؤد په ښار کښې ستاسو خلاصونکے پيدا شوے دے چې هغه مسيح مالِک دے. ۱۲ او ستاسو دپاره د هغهٔ دا نښه ده چې تاسو به يو ماشوم په اوړنی کښې انغښتے په اخور کښې ومومئ.“ ۱۳ ناګهانه د هغې فرښتې سره د آسمانی لښکر يوه ډله راڅرګنده شوه او د خُدائ پاک دا ثنا يې ووئيله چې، ۱۴ ”د خُدائ پاک حمد دې وی پاس په آسمان کښې، او په زمکه دې د هغه خلقو دپاره خير او سلامتی وی د چا نه چې هغه رضا دے.“ ۱۵ کله چې فرښتې د هغه ځايه آسمان طرف ته رُخصت شوې نو شپونکو يو تر بله ووئيل، ”ځئ چې اوس سمدستی بيت‌لحم ته لاړ شُو او دا شوے کار ووينو کوم چې مالِک خُدائ مونږ ته څرګند کړے دے.“ ۱۶ هغوئ په منډه لاړل د مريمې او يوسف پته يې ولګوله او هغه ماشوم يې په اخور کښې پروت وموندلو. ۱۷ کله چې هغوئ هغه ماشوم وليدو نو زر يې دا خبره خوره کړه څهٔ چې دوئ ته د هغهٔ په حقله وئيلے شوی وُو. ۱۸ او د دې شپونکو خبره چې چا واورېدله، ټول حق حېران شول. ۱۹ خو مريمې په دې ټولو واقعو سوچ کولو او په زړهٔ کښې يې ساتلې. ۲۰ خو شپونکو په واپس تلو کښې د خُدائ پاک ثناء صِفت بيانولو ځکه چې بلکل هر څهٔ يې هغه شان وليدل او واورېدل لکه څنګه چې فرښتې ورته فرمائيلی وُو. ۲۱ اتهٔ ورځې پس هغه سنت شو او د هغهٔ نوم يې عيسىٰ

کېښودو. دا هغه نوم وو چې د هغهٔ د مور په ګېډه کېدو نه مخکښې فرښتې په هغهٔ ایښودے وو.

د خُدائ په کور کښې د حضرت عیسیٰ پېش کول

(۲۲) نو د موسیٰ د شریعت په مطابق چې د هغوئ د ځلوېښتی ورځې پوره شوې نو یروشلم ته یې بوتلو چې مالِک خُدائ ته یې
پېش کړی، (۲۳) لکه چې د مالِک خُدائ په شریعت کښې لیکلی دی چې، ”هر وړومبے نر ماشوم چې پېدا شی هغه به مالِک
خُدائ ته وقف شی.“ (۲۴) نو هغوئ بیا د مالِک خُدائ د شریعت په مطابق قربانی وکړه، یعنې یوه د کُرکورو جوړه یا د کونترو
دوه بچی. (۲۵) په هغه ورځو کښې په یروشلم کښې شمعون نومې یو سړے وو. هغه رښتینے او پرهیزګاره وو، ځوک چې د بنی
اِسرائیلو د بچ کېدو په طمع وو او د روحُ القُدس نه معمور وو. (۲۶) روحُ القُدس هغهٔ ته دا پېغام ورکړے وو، ترڅو پورې چې تا
د مالِک خُدائ مسیح لیدلے نهٔ وی تر هغې به تهٔ نهٔ مرې. (۲۷) نو هغه د روحُ القُدس په هدایت د خُدائ کور ته راغلو. او کله چې
د عیسیٰ مور پلار هغه ماشوم عیسیٰ دننه راوړو چې د شریعت په مطابق یې خُدائ ته وقف کړی، (۲۸) نو شمعون هغه په غېږ
کښې واخستو او د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله، او داسې یې ووئیل چې، (۲۹) ”اے مالِکه، نن تهٔ خپل خادِم د خپلې وعدې په مطابق
په سلامتی سره رخصتوې، (۳۰) ځکه چې ما په خپلو سترګو ستا هغه خلاصون ولیدلو (۳۱) چې تا د ټولو قومونو په وړاندې تیار
کړے دے. (۳۲) هغه به د د غېریهودیانو دپاره رڼا وی او بنی اِسرائیلو ته به جلال ورکړی.“ (۳۳) د ماشوم مور او پلار هغه خبرو
ته ګوته په خولهٔ وو کومې خبرې چې د هغهٔ په حقله وئیلے شوې. (۳۴) بیا شمعون د هغهٔ دپاره برکت وغوښتو او د هغهٔ مور
مریمې ته یې ووئیل چې، ”دا ماشوم په بنی اِسرائیلو کښې د ډېرو د بربادېدو او آبادېدو دپاره مقرر شوے دے، او د خُدائ پاک د
طرف نه داسې نښه ده چې ډېر خلق به د هغهٔ مخالفت کوی (۳۵) ځکه چې د ډېرو خلقو د زړُونو پټ خیالونه به ښکاره شی. او د
غم په وجه به ستا حال داسې وی لکه ستا زړهٔ چې په تُوره وهلے شوے وی.“ (۳۶) په دغه ورځو کښې د آشر په خیل کښې
حناه نومې یوه پېغمبره وه ځوک چې د فنوایل لور وه. هغه ډېره بوډۍ ښځه وه او د وادهٔ په اوؤم کال کونډه شوې وه، (۳۷) او بیا
د ځلورو اتیاو کالو پورې کونډه وه. هغې د خُدائ د کور د تلو راتلو پابندی کوله، شپه او ورځ به یې روژې ساتلې او دُعا به یې
کوله (۳۸) نو په هغه ساعت هغه راغله او د خُدائ پاک شُکر یې وکړو. نو هغې هغه ټولو خلقو ته د هغه ماشوم په حقله خبرې
وکړې چې د یروشلم د آزادۍ په اِنتظار وُو. (۳۹) هرکله چې یوسف او مریم د مالِک خُدائ د شریعت په مطابق هر څهٔ پوره کړل
نو هغوئ په ګلیل کښې خپلې ښارېې ناصرت ته واپس شول. (۴۰) نو دغه ماشوم لوئېدو، قوت او حکمت یې موندلو او د خُدائ
پاک فضل ورسره وو.

حضرت عیسیٰ د خُدائ په کور کښې

(۴۱) د عیسیٰ مور پلار به هر کال یروشلم ته د فسحې اختر له تلل. (۴۲) او چې هغه د دولسو کالو شو نو هغوئ د خپل دستور په
مطابق د اختر دپاره لاړل. (۴۳) نو چې د اختر ورځې پوره شوې او هغوئ کور ته واپس روان شول نو عیسیٰ په یروشلم کښې
ایسار شو خو مور پلار ته یې پته نهٔ وه. (۴۴) او هغوئ ټوله ورځ په دې خیال سفر وکړو چې ګنې هغه به په قافله کښې چرته وی،
خو ماښام یې بیا په خپلو خپلوانو او دوستانو کښې د هغهٔ لټون شروع کړو. (۴۵) چې وې نهٔ موندلو نو یروشلم ته راواپس شول
چې هلته یې ولټوی. (۴۶) په دریمه ورځ یې هغه د خُدائ په کور کښې ناست وموندلو چې د اُستاذانو سره ناست وو او د هغوئ
خبرو ته یې غوږ نیولے وو او تپوسونه یې ترې کول. (۴۷) او هغوئ ټول چا چې د هغهٔ خبرې واورېدې، د هغهٔ په پوهه او په
جوابونو اریان دریان وُو. (۴۸) مور پلار د هغهٔ په لیدو حق حېران شول او د هغهٔ مور ورته ووئیل چې، ”زویه. تا مونږ سره داسې
ولې وکړل؟ ستا پلار او ما تهٔ ډېر په فکرمندۍ سره لټولې.“ (۴۹) هغهٔ ورته وفرمائیل چې، ”تاسو زهٔ ولې لټولم؟ تاسو ته پته نهٔ وه
چې ما ته د خپل پلار په کور کښې پاتې کېدل په کار وو؟“ (۵۰) خو هغوئ د هغهٔ د خبرې په مطلب ونهٔ رسېدل. (۵۱) بیا هغه د
هغوئ سره ناصرت ته واپس لاړو او د هغوئ د تابعدارۍ لاندې یې وخت تېرولو. مور یې دا ټولې خبرې په زړهٔ کښې پټې
وساتلې. (۵۲) او د عیسیٰ حِکمت او ونه لوئېدل او د خُدائ پاک او د بنی آدمو په نظر کښې یې قبولیت وموندو.

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکي وعظ کول

۳ (۱) د قيصر تيبريوس د حکومت په پينځلسم کال کښې پنطوس پيلاطوس د يهوديه ګورنر وو او هيروديس د ګليل ګورنر، د
هغهٔ ورور فيليپوس د اِتُوريه او تراخونيتيس او ليسانياس د ابيلينے ګورنران وُو. (۲) د مشرانو اِمامانو اناس او کائفس په وخت
کښې د زکرياه په زوئ يحيىٰ باندې په بيابان کښې د خُدائ پاک کلام نازل شو. (۳) هغه د اُردن په ټوله سيمه کښې ګرځچاپېره
وګرځېدو او دا بيان يې کولو چې د توبې بپتسمه واخلئ او ستاسو ګناهونه به معاف شي. (۴) څنګه چې د يشعياه نبی په صحيفه
کښې ليکلے شوی دی چې، ”په بيابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې، د مالِک خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغهٔ لارې نېغې
کړئ. (۵) هره دره به ډکه شي، هره غونډۍ او غر به هوار شي. کاږهٔ به نېغ کړے شي، او ناهمواره لار به هواره کړے شي. (۶)
او ټول مخلوق به د خُدائ پاک خلاصون ووينی.“ (۷) ګڼ خلق بهر راووتل چې د يحيىٰ نه بپتسمه واخلی خو هغهٔ هغوئ ته
وفرمائيل چې، ”اے د مارانو بچو، تاسو ته چا خبردارے درکړو چې د راتلونکی غضب نه وتښتئ؟ (۸) نو داسې کارونه وکړئ
چې ورنه ستاسو د توبې ايستلو پته ولګی. تاسو ځان سره داسې سوچ مهٔ کوئ چې ګنې تاسو د اِبراهيم اولاد يئ، ځکه چې زهٔ
درته دا وايم چې خُدائ پاک د دې کاڼو نه هم د اِبراهيم دپاره اولاد پيدا کولے شي. (۹) اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولے
شوے دے او هره هغه ونه چې ښهٔ ميوه نهٔ نيسی هغه به پرې کړے شي او د اور لمبو ته به اچولے شي.“ (۱۰) خلقو ترې تپوس
وکړو، ”نو بيا مونږ څهٔ وکړو؟“ (۱۱) هغهٔ جواب ورکړو چې، ”د کوم سړی سره چې دوه قميصونه وی، يو دې هغهٔ له ورکړی
چې د چا سره يو هم نهٔ وی، او د چا سره چې خوراک وی هغه دې هم داسې وکړی.“ (۱۲) ځينې محصولچيان هم بپتسمې
اخستلو له راغلی وُو او هغوئ ترې تپوس وکړو چې، ”اُستاذه. مونږ څهٔ وکړو؟“ (۱۳) هغهٔ ورته وفرمائيل چې، ”ستاسو دپاره چې
څهٔ مقرر شوی دی د هغې نه زيات مهٔ اخلئ.“ (۱۴) سپاهيانو هم ترېنه دا تپوس وکړو چې، ”مونږ څهٔ وکړو؟“ هغوئ ته يې
وفرمائيل چې، ”د چا نه په زوره پيسې مهٔ اخلئ او په چا د دروغو اِلزام مهٔ لګوئ، په خپله تنخواه صبر کوئ.“ (۱۵) خو ټول خلق
د مسيح په اِنتظار وُو او د يحيىٰ په حقله يې په خپلو زړُونو کښې سوچ کولو چې ګنې هغه به مسيح وی. (۱۶) خو يحيىٰ هغوئ
ټولو ته وفرمائيل چې، ”زهٔ تاسو له په اوبو بپتسمه درکوم خو څوک چې راتلونکے دے هغه زما نه ډېر زورَور دے، او زهٔ د هغهٔ
د پېزار د تسمو د پرانستلو جوګه هم نهٔ يم. هغه به تاسو ته په روحُ القُدس او په اور بپتسمه درکوی. (۱۷) ښاخی د هغهٔ په لاس
کښې ده. هغه به خپل درمند په ښهٔ شان پاکوی او غنم به په خپله خمبه کښې جمع کوی، خو بوس به په هغه اور کښې سوزوی
چې هيڅکله نهٔ مری.“ (۱۸) په دې شان سره هغهٔ خلق نور هم ډاډه کول او زېرے يې ورته اورولو. (۱۹) خو يحيىٰ هيروديس
ګورنر د خپل ورور د ښځې هيروډياس سره په وادهٔ کولو او په نورو بدو کارونو ملامته کړو. (۲۰) خو د دې ټولو بدو کارونو
دپاسه يې يحيىٰ ګرفتار کړو او په قيدخانه کښې يې واچولو.

د حضرت عيسىٰ بپتسمه

(۲۱) کله چې ټولو خلقو بپتسمه واخسته نو عيسىٰ هم بپتسمه واخسته، او چې دُعا يې کوله نو آسمان پرانستے شو، (۲۲) او روحُ
القُدس د يوې کونترې په شکل په عيسىٰ راکوز شو او د آسمان نه يو آواز راغلو چې، ”تهٔ زما محبوب زوئ يې، ستا نه زهٔ راضی
يم.“

شجره د حضرت عيسىٰ

(۲۳) څهٔ وخت چې عيسىٰ خپل خِدمت شروع کړو نو تقريباً د دېرشو کالو وو او د خلقو په خيال دے د يوسف زوئ وو، زوئ د
عيلی، (۲۴) زوئ د متات، زوئ د ليوی، زوئ د مِلکی، زوئ د ينا، زوئ د يوسف، (۲۵) زوئ د متتياه، زوئ د عاموس، زوئ د
نحُوم، زوئ د اِسلياه، زوئ د نجی، (۲۶) زوئ د ماعت، زوئ د متتياه، زوئ د شمعی، زوئ د يوسيچ، زوئ د يوداه، (۲۷) زوئ د
يوحنا، زوئ د ريسا، زوئ د زرُبابل، زوئ د شلتیاېل، زوئ د نيری، (۲۸) زوئ د مِلکی، زوئ د ادی، زوئ د قوسام، زوئ د
اِلمدام، زوئ د عير، (۲۹) زوئ د يشوَع، زوئ د اِلیعزر، زوئ د يوريم، زوئ د متات، زوئ د ليوی، (۳۰) زوئ د شمعون، زوئ د
يهوداه، زوئ د يوسف، زوئ د يونام، زوئ د اِلياقيم، (۳۱) زوئ د ملياه، زوئ د مِناه، زوئ د متتاه، زوئ د ناتن، زوئ د داؤد،

۳۲ زوئ د یَسی، زوئ د عوبید، زوئ د بوعز، زوئ د سلمون، زوئ د نحشون، ۳۳ زوئ د عمی‌نداب، زوئ د ادمین، زوئ د ارنی، زوئ د حصرون، زوئ د فارص، زوئ د یهوداه، ۳۴ زوئ د یعقوب، زوئ د اِسحاق، زوئ د اِبراهیم، زوئ د تارح، زوئ د نحور، ۳۵ زوئ د سروګ، زوئ د رعو، زوئ د فلج، زوئ د عِبر، زوئ د سِلح، ۳۶ زوئ د قینان، زوئ د ارفکسد، زوئ د شیم، زوئ د نوح، زوئ د لمک، ۳۷ زوئ د مِتهوشله، زوئ د حنوک، زوئ د یارد، زوئ د مهلل‌ایل، زوئ د قینان، ۳۸ زوئ د انوش، زوئ د شیث، زوئ د آدم چې د خُدائ پاک د طرف نه وو.

د حضرت عیسیٰ آزمېښت

۴ ۱ عیسیٰ چې د روحُ القُدس نه معمور وو او د اُردن د سیند نه واپس شو نو روحُ القُدس هغه بیابان ته بوتلو، ۲ چرته چې هغه تر څلوېښتو ورځو پورې په بیابان کښې د اِبلیس په لمسون کښې وآزمائیلې شو. په دې دومره ورځو کښې عیسیٰ هیڅ ونۀ خوړل او په آخر کښې هغه نار نهور شو. ۳ اِبلیس هغۀ ته ووئیل چې، "کۀ تۀ د خُدائ پاک زوئ یې نو دې کاڼی ته حکم وکړه چې روټۍ شی." ۴ عیسیٰ جواب ورکړو، "صحیفې فرمائی چې، بنی آدم تش په روټۍ نۀ پائی." ۵ بیا اِبلیس هغه په لوړه وخېژولو او د دُنیا ټولې بادشاهۍ یې د سترګو په رپ کښې ورښکاره کړې. ۶ او اِبلیس ورته ووئیل چې، "زۀ به د دې ټولو اختیار تا له درکړم او هغه شان او شوکت هم چې د دې سره تړلی وی ځکه چې دا ما ته په اختیار کښې راکړې شوی دی او زۀ یې هغه چا له ورکوم چا له چې یې زما زړۀ غواړی. ۷ کۀ تۀ ما ته صرف سجده وکړې نو دا هر څۀ به زۀ تا له درکړم."
۸ عیسیٰ جواب ورکړو، "صحیفې فرمائی چې، تۀ تش مالِک خُدائ پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغۀ عبادت کوه." ۹ بیا اِبلیس هغه یروشلم ته بوتلو او د خُدائ پاک د کور د مینارې په سر یې ودرولو او ورته یې ووئیل چې، "کۀ تۀ د خُدائ زوئ یې نو خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، ۱۰ ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حُکم ورکړی چې ستا حفاظت وکړی. ۱۱ او هغوئ به تا په خپلو لاسونو کښې پورته کړی هسې نه چې په کاڼی تیندک وخورې." ۱۲ عیسیٰ هغۀ ته جواب ورکړو، "دا وئیلې شوی دی چې، تاسو په خپل مالِک خُدائ پاک آزمېښت مۀ کوئ." ۱۳ دغه شان چې د اِبلیس ټول لمسون سر ته ورسېدو نو هغه یې تر بلې موقعې پورې ځانله پرېښودو. ۱۴ بیا عیسیٰ د روحُ القُدس د قُدرت نه معمور ګلیل ته واپس راغلو او په ټول مُلک کښې د هغۀ آوازه ګېرچاپېره خوره شوله. ۱۵ او هغۀ د هغوئ په عبادتخانو کښې تعلیم ورکولو او ټولو خلقو د هغۀ لوئی بیانوله.

په ناصرت کښې د حضرت عیسیٰ رد کېدل

۱۶ بیا هغه ناصرت ته راغلو چرته چې هغه لوئ شوې وو او د سبت په ورځ عبادتخانې ته د معمول په مطابق لاړو. هغه د کلام د تلاوت دپاره ودرېدلو، ۱۷ او ورته د یشعیاه نبی طومار ورکړې شو. هغۀ طومار کولاو کړو او هغه ځائ ته راغلو چې په کښې لیکلی وُو چې، ۱۸ "د مالِک خُدائ روح په ما نازل دے ځکه چې زۀ هغۀ مسح کړے یم، او دې له یې رالېږلے یم چې غریبانانو له زیرے ورکړم، چې قېدیانو ته د آزادۍ اعلان وکړم او ړندو ته د بینائ اِعلان وکړم، او چې مظلومان آزاد کړم، ۱۹ او په دې کال به د مالِک خُدائ د احساناتو اعلان وکړم." ۲۰ هغۀ طومار ونغښتو، خادِم ته یې واپس ورکړو او کښېناستو او په عبادتخانه کښې ټولو خلقو هغۀ ته نېغ کتل. ۲۱ بیا هغۀ هغوئ ته وفرمائیل، "نن چې تاسو کوم کلام واورېدلو، نو هغه پوره شو."
۲۲ هغوئ ټولو د هغۀ صِفت وکړو او د هغۀ د خولې نه د داسې برکتناک کلام په اورېدو حېران شول. هغوئ ووئیل چې، "ولې دا د یوسف زوئ نۀ دے څۀ؟" ۲۳ بیا عیسیٰ وفرمائیل، "بېشکه چې تاسو به ما ته دا متل ضرور واوروئ چې، حکیمه. خپل ځان روغ کړه او دا به وایئ چې، تا چې هر څۀ په کفرنحُوم کښې کړی دی مونږه هغه اورېدلی دی، هغه څۀ دلته په خپله ښاریه کښې هم وکړه. ۲۴ خو زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې یو نبی هم په خپل ښار کښې چا قبول کړے نۀ دے. ۲۵ خو زۀ تاسو ته وایم چې د الیاس په ورځو کښې په بنی اِسرائیلو کښې ډېرې ضرورتمندې کونډې وې ځکه چې د درې نیمو کالو راسې باران نۀ وو شوے او په ټول مُلک باندې سخت قحط راغلے وو. ۲۶ خو الیاس په دوئ کښې یو ته هم د امداد دپاره ونۀ لېږلے شو بغېر د هغې غېر یهودی کونډې نه څوک چې د صیدا په علاقه د صارفت په ښاریه کښې اوسېدله. ۲۷ او بیا د الیشع نبی په زمانه

کښې په اِسرائيل کښې ډېر جذاميان ؤو، خو د نعمان شامى نه بغېر په هغوئ کښې يو هم پاک نۀ کړے شو.“ ﴿۲۸﴾ په دې اورېدو د عبادتخانې ټول خلق په قهر شول. ﴿۲۹﴾ هغوئ پورته شول، هغه يې د ښارېې نه بهر وويستو او د هغه غرۀ سر ته يې بوتلو چې دغه ښاريه پرې آباده وه، مطلب يې دا وو چې د هلته نه يې ښکته وغورزوى. ﴿۳۰﴾ خو هغه د هغوئ د مينځ نه ووتو او لاړو.

پيريانو نيولے سړے

﴿۳۱﴾ نو بيا د ګليل کفرنحُوم ښارېې ته په راکوزېدو عيسىٰ د سبت په ورځ خلقو له تعليم ورکولو. ﴿۳۲﴾ هغوئ د دۀ په تعليم حق حېران شول ځکه چې هغۀ به پوره اختيار سره خبرې کولې. ﴿۳۳﴾ په عبادتخانه کښې يو سړے وو چې پيريانو نيولے وو. هغۀ په زوره چغې کړې، ﴿۳۴﴾ ”تۀ زمونږ نه څۀ غواړې اے عيسىٰ ناصرى؟ تۀ راغلې چې مونږ هلاک کړې څۀ؟ زۀ دې پېژنم چې تۀ څوک يې، تۀ د خُدائ پاک قُدوس يې.“ ﴿۳۵﴾ عيسىٰ هغه ورټلو او وې وفرمائيل چې، ”غلے شه او د دۀ نه راوځه.“ بيا پيرى هغه سړے د خلقو په مينځ کښې په زمکه راوويشتو او بغېر د څۀ نقصانه يې هغه پرېښودو. ﴿۳۶﴾ خلق حق حېران شول او يو بل ته يې ووئيل، ”د دې سړى په ژبه کښې څۀ کمال دے؟ هغه پوره په اختيار پيريانو ته حُکم ورکوى او هغوئ راوځى.“ ﴿۳۷﴾ نو دغه شان د هغۀ په حقله دا خبره په ټول مُلک کښې خوره شوه.

د ډېرو خلقو روغول

﴿۳۸﴾ د عبادتخانې نه په وتو هغه د شمعون کور ته لاړو، د شمعون خواښې سختې تبې نيولې وه او هغوئ هغۀ ته خواست وکړو چې مدد يې وکړه. ﴿۳۹﴾ هغه ورغے او د هغې په خوا کښې ودرېدلو او تبه يې ورټله، نو د هغې نه تبه لاړه، سمدستى پاڅېده او د هغوئ په خِدمت کولو شروع شوه. ﴿۴۰﴾ د نمر پرېوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان چې په مختلفو بيمارو آخته ؤو، هغۀ له راوستل او هغۀ په هر يو باندې خپل لاسونه کېښودل او روغ يې کړل. ﴿۴۱﴾ د ډېرو نه پيريان هم پاڅېدل او دا چغې يې وهلې چې، ”تۀ د خُدائ پاک زوئ يې.“ خو هغۀ هغوئ ورټل او د خبرو نه يې منع کړل ځکه چې هغوئ ته پته وه چې دے مسيح دے.

زيرے د هر ځا دپاره دے

﴿۴۲﴾ چې سحر شو نو عيسىٰ بهر يو خوشى بيابان ته لاړو خو خلقو د هغۀ تلاش شروع کړو نو چې وې موندلو په سخته يې ورته ووئيل چې، ”مونږ نه مۀ ځه.“ ﴿۴۳﴾ خو هغۀ ورته وفرمائيل، ”په کار دى چې زۀ د خُدائ پاک د بادشاهۍ زيرے نورو ښارونو ته هم ورسوم ځکه چې زۀ د دې دپاره رالېږلے شوے يم.“ ﴿۴۴﴾ دغه شان د يهوديه په عبادتخانو کښې يې بيان جارى وساتلو.

د اولنو مريدانو بلل

۵ ﴿۱﴾ يوه ورځ چې عيسىٰ د ګِنيسرت درياب په غاړه ولاړ وو نو لويه ګڼه ترې راچاپېره وه چې د خُدائ کلام واورى، ﴿۲﴾ نو هغۀ دوه کِشتۍ د اوبو په غاړه وليدلې چې ماهيګران ترې نه راکوز شوى ؤو او خپل جالونه يې وينځل. ﴿۳﴾ هغه يوې کِشتۍ ته وروختو کومه چې د شمعون وه او هغۀ ته يې وفرمائيل چې، ”د غاړې نه يې لږه وراخوا کړه.“ بيا هغه په کِشتۍ کښې کښېناستو او خلقو ته يې تعليم شروع کړو. ﴿۴﴾ هر کله چې هغۀ خبرې بس کړې نو شمعون ته يې وفرمائيل چې، ”ژورو اوبو ته لاړ شه او د ښکار دپاره خپل جالونه واچوه.“ ﴿۵﴾ شمعون ورته جواب ورکړو، ”اُستاذه. مونږ ټوله شپه خوارى وکړه خو هيڅ مو ونۀ نيول خو چې تۀ داسې وائې نو زۀ به جالونه وروا چوم.“ ﴿۶﴾ هغوئ داسې وکړل او ډېر کبان يې راونيول او د هغوئ جالونه په شلېدو شول. ﴿۷﴾ نو هغوئ د بلې کِشتۍ ملګرو ته چغې کړې چې، ”راشئ او زمونږ مدد وکړئ.“ هغوئ داسې وکړل او دواړه کشتۍ يې دومره ډکې کړې چې ډوبېدو ته نزدې شوې. ﴿۸﴾ کله چې شمعون پطروس دا نظاره وليدله نو د عيسىٰ په پښو پرېوتو او وې وئيل چې، ”اے مالِکه، زما نه لاړ شه ځکه چې زۀ ګناه ګار يم.“ ﴿۹﴾ ځکه چې هغه او د هغۀ ټول ملګرى د ډېرو کبانو په ليدو

سخت حیران شوی وُو، ﴿۱۰﴾ او دغه شان د زبدی زامن یعقوب او یوحنا چې د شمعون ملګری وُو هم حیران پاتې شول. عیسیٰ شمعون ته وفرمائیل چې، "مۀ یریږه، د دې نه پس به تۀ انسانان نیسې." ﴿۱۱﴾ کله چې هغوئ کِشتۍ غاړې ته راوستلې نو هر څۀ یې پرېښودل او په هغۀ پسې روان شول.

د یو جذامی پاکول

﴿۱۲﴾ یو ځلې هغه په یوه ښاریه کښې وو چې هلته یو سړے وو چې سخت جذام پرې لګېدلے وو. هغۀ چې کله عیسیٰ ولیدو نو هغه ورته په سجده پرېوتو او مِنت زاری یې ورته وکړه چې، "مالِکه، کۀ تۀ وغواړې نو ما روغولے شې." ﴿۱۳﴾ عیسیٰ خپل لاس وراوږد کړو، او په هغۀ یې کېښودو او وې فرمائیل چې، "آو، زۀ غواړم. پاک شه." او په هغه ساعت د جذام نه جک جوړ شو. ﴿۱۴﴾ عیسیٰ هغۀ ته حُکم ورکړو چې، "ګوره چې هیچا ته د دې په حقله څۀ ونۀ وائې." او وې فرمائیل چې، "لاړ شه او خپل ځان اِمام ته وښایه او کومه شکرانه چې موسیٰ مقرره کړې ده هغه ورکړه دا به د هغوئ دپاره ستا د روغېدو ګواهی شی." ﴿۱۵﴾ خو د هغۀ په حقله دا خبرې نورې هم خورې شوې. ډېر خلق د هغۀ اورېدو له راغونډېدل او د خپلو رنځونو نه روغېدل. ﴿۱۶﴾ او هغه به د دُعا دپاره خوشې بیابان ته تلو.

د یو شل سړی روغول

﴿۱۷﴾ یوه ورځ عیسیٰ تعلیم ورکولو او فریسیان او د شرعې عالمان ورته هم نزدې ناست وُو چې د ګلیل، د یهودیه او د یروشلم د هر کلی نه راغلی وُو، او د مالِک خُدائ د شفا ورکولو قوت د هغۀ سره وو. ﴿۱۸﴾ نو بیا یو څو کسانو یو شل سړے په کټ راوړو. هغوئ کوشش وکړو چې هغه وردننه کړی او د عیسیٰ په مخکښې یې کېږدی. ﴿۱۹﴾ خو ګڼه دومره زیاته وه چې هیڅ لاره یې ونۀ موندله. نو هغوئ پاس وختل او بره د چت نه یې چَوکې اخوا کړې او سورے وکړو او په بستره کښې یې راښکته کړو او د خلقو په مینځ کښې یې د عیسیٰ په مخکښې کېښودو. ﴿۲۰﴾ کله چې عیسیٰ د هغوئ ایمان ولیدو نو وې فرمائیل، "ګرانه، ستا ګناهونه معاف شول." ﴿۲۱﴾ نو د شرعې عالمانو او فریسیانو یو بل ته ووئیل چې، "دا څوک دے چې کُفر وائی؟ د خُدائ پاک نه بغیر هم لا څوک د چا ګناهونه بخښلے شی څۀ؟" ﴿۲۲﴾ خو عیسیٰ د دوئ په خیال پوهه وو چې دوئ څۀ خیال کوی نو جواب یې ورکړو چې، "تاسو په خپلو زړونو کښې داسې خیالونه ولې راولئ؟ ﴿۲۳﴾ آیا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې ګناهونه دې معاف شُو، او کۀ دا چې ووائی چې پاځه او وګرځه؟ ﴿۲۴﴾ خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې اِبن آدم سره په دُنیا کښې د ګناهونو د بخښلو اختیار هم شته." هغه شل سړی ته یې وفرمائیل چې، "زۀ تا ته وایم چې پاځه، او بستره دې واخله او کور ته ځه." ﴿۲۵﴾ او هغه د هغوئ په وړاندې سمدستی پاڅېدو او هغه بستره چې دے پرې پروت وو، یې واخسته او کور ته روان شو او د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله. ﴿۲۶﴾ هغوئ ټول سخت حیران شول او د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله او یرې واخستل او وې وئیل چې، "نن مونږ څۀ عجیبه کارونه ولیدل."

د حضرت عیسیٰ متی رابلل

﴿۲۷﴾ وروستو چې بیا عیسیٰ بهر لاړو نو هغۀ لیوی نومې یو محصولچی ولیدو چې د محصُول په کُرسۍ ناست وو او هغۀ ته یې وفرمائیل چې، "ما پسې راځه." ﴿۲۸﴾ او هغه پاڅېدو، هر څۀ یې پرېښودل او په هغۀ پسې روان شو. ﴿۲۹﴾ بیا وروستو لیوی په خپل کور کښې د عیسیٰ لویه مېلمستیا وکړله. په دې مېلمنو کښې ګڼ محصولچیان او نور خلق هم شریک وُو. ﴿۳۰﴾ فریسیانو او د هغوئ د فرقې د شرعې عالمانو د عیسیٰ مریدانو ته دا ګیله وکړله چې، "تاسو د محصولچیانو او ګناهګارو سره ولې یو ځائ روټۍ خورئ؟" ﴿۳۱﴾ عیسیٰ هغوئ ته جواب ورکړو چې، "روغو خلقو ته د طبیب حاجت نۀ وی خو بیمارانو ته یې وی. ﴿۳۲﴾ زۀ د دې دپاره نۀ یم راغلے چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې د ګناهګارو دپاره چې توبه وکړی."

د روژې په حقله تپوس

۳۳ بيا هغوئ عيسىٰ ته وفرمائيل چې، ”د يحيىٰ مريدان خو روژې نيسى او عبادتونه کوى او دغه شان د فريسيانو مريدان هم،
خو ستا مريدان خورى څښى.“ ۳۴ عيسىٰ جواب ورکړو، ”ولې تاسو په جنجيانو هغه وخت روژه نيولے شئ کوم وخت چې
زلمے د هغوئ سره وى؟ ۳۵ خو يو وخت به راشى چې زلمے به د دوئ نه بوتلے شى او دغه وخت به دوئ روژې نيسى.“ ۳۶
عيسىٰ هغوئ ته دا مِثال هم وفرمائيلو چې، ”هيڅوک هم د نوې چُوغې نه د دې دپاره ټوټه نۀ شلوى چې زړه پرې پيوند کړى. کۀ
چرې هغه داسې وکړى نو هغه به په نوې چُوغې کښې سورے وکړى او دا نوې ټوکړه به د زړې سره هيڅ سمون ونۀ خورى. ۳۷
او څوک هم نوى مے په زړو مشکونو کښې نۀ اچوى، ګنې نو نوى مے به مشکونه وشلوى او مے به ضائع شى او مشکونه به
تباه شى. ۳۸ نو په کار دى چې نوى مے په نوؤ مشکونو کښې واچولے شى. ۳۹ او هر چا چې زاړۀ مے څښلى وى د نوؤ ميو
خواهش به نۀ کوى، ځکه چې هغه وائى چې زاړۀ ښۀ دى.“

د سبت په ورځ وَږى شوکول

۶ ۱ نو يو ځل د سبت په ورځ عيسىٰ د فصل په پټو تېرېدو او د هغۀ مريدانو وَږى شوکول، هغه يې په لاسونو کښې مږل او
خوړل يې. ۲ ځينو فريسيانو دا ووئيل چې، ”تاسو هغه کار ولې کوئ کوم چې د سبت په ورځ ناروا وى؟“ ۳ عيسىٰ ورله
جواب ورکړو، ”تاسو دا نۀ دى لوستلى کله چې داؤد او د هغۀ دوستان اوږى وُو نو هغوئ څۀ وکړل؟ ۴ هغه د خُدائ پاک
کور ته ننوتو او پېش کړے شوې روټۍ يې راواخستلې او وې خوړې، اګر چې هغه په دۀ او د دۀ په ملګرو ناروا وه او صرف
اِمامانو ته روا وه. او هغۀ څۀ خپلو دوستانو له هم ورکړې.“ ۵ بيا هغۀ دا وفرمائيل چې، ”اِبن آدم د سبت د ورځې مالِک دے.“

د يو وُچ لاسى سړى روغول

۶ د يو بل سبت په ورځ عيسىٰ عبادتخانې ته ننوتو او تعليم يې ورکولو. هلته په ګڼه کښې يو سړے وو چې ښے لاس يې اوچ
شوے وو. ۷ او د شرعې عالمانو او فريسيانو دې ته کتل چې عيسىٰ به د سبت په ورځ دے روغ کړى او کۀ نه؟ د دې دپاره
چې په هغۀ باندې د هغۀ خلاف څۀ اِلزام ولګوى. ۸ خو هغه پوهېدو چې د دوئ په زړونو کښې څۀ دى. نو هغۀ هغه سړى ته
چې لاس يې وُچ وو، وفرمائيل چې، ”پاڅه او دلته ودرېږه.“ نو هغه پاڅېدو او هلته ودرېدلو. ۹ عيسىٰ بيا هغوئ ته وفرمائيل
چې، ”تاسو راته دا ووايئ چې د سبت په ورځ نېکى کول روا دى کۀ بد، ژوند بچ کول کۀ تباه کول؟“ ۱۰ هغۀ ټولو ته ګېرچاپېره
وکتل او بيا يې هغه سړى ته وفرمائيل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ نو هغۀ داسې وکړل او د هغۀ لاس روغ جوړ شو. ۱۱ خو
هغوئ د غصې نه سرۀ شول او يو بل ته يې ووئيل چې، ”مونږ د عيسىٰ سره څۀ وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

۱۲ هم په دغه ورځو کښې عيسىٰ غرونو ته لاړو چې دُعا وکړى او ټوله شپه يې د خُدائ پاک نه دُعا وغوښتله. ۱۳ چې سحر
شو نو هغۀ خپل مريدان راوبلل او د هغوئ نه يې دولس کسان خوښ کړل او هغوئ يې رسولان وبلل: ۱۴ شمعون په چا چې
هغۀ پطروس نوم کېښودو، او د هغۀ ورور اندرياس، يعقوب، يوحنا، فيليپوس، برتلماى، ۱۵ متى، توما، د حلفئ زوئ يعقوب، او
شمعون چې ورته ننګيالے هم وئيلے شى، ۱۶ او د يعقوب زوئ يهوداه، او يهوداه اِسکريوتى چا چې وروستو د هغۀ جاسوسى
وکړه.

د حضرت عيسىٰ تعليم او شفا ورکول

۱۷ عيسىٰ د هغوئ سره د غرۀ نه راکوز شو او په هوار ميدان کښې ودرېدو. په دغه ځائ کښې د هغۀ د مريدانو ډله او ډېر

خلق، چې ټول د یهودیه او یروشلم او د صور او د صیدا د سمندری غاړې نه راټول شوی ؤو، (۱۸) او د هغهٔ اورېدو ته راغلی ؤ
او چې دوئ د خپلو رنځونو نه شفا ومومی. او هغه څوک چې پیریانو نیولی ؤو، روغ شول. (۱۹) ټولو خلقو کوشش کولو چې
لاس ورووړی ځکه چې د هغهٔ نه یو طاقت راوتلو او ټول به یې روغول.

برکتونه او غمونه

(۲۰) بیا عیسیٰ خپلو مریدانو ته مخ راواړولو او وې فرمائیل چې، "تاسو بختور یئ چې غریبان یئ، ځکه چې د خُدائ پاک
بادشاهی ستاسو ده. (۲۱) تاسو بختور یئ چې اوږی یئ، ستاسو لوږه به په مړېدو بدله شی. تاسو بختور یئ چې اوس ژاړئ،
ستاسو ژړا به په خندا بدله شی. (۲۲) تاسو بختور یئ کله چې خلق تاسو نه نفرت کوی او د خپل مینځ نه مو شړی او درته سپکې
سپورې وائی او د اِبن آدم د مریدی په وجه په تاسو اِلزام لګوی. (۲۳) نو په هغه ورځ تاسو خوشحالی کوئ او په خوشحالی
ټوپونه وهئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوئ اجر دے. هم دغه شان د دوئ پلار نیکونو هم د نبیانو سره دغه شان
سلوک کړے وو. (۲۴) خو اے مالدارو. په تاسو افسوس دے ځکه چې تاسو خپل د خوشحالئ دور تیر کړو. (۲۵) په تاسو
افسوس چې اوس ماړهٔ یئ ځکه چې تاسو به اوږی شئ. په تاسو افسوس چې اوس خاندئ، ځکه چې تاسو به په غم آخته شئ او
ژاړئ به. (۲۶) افسوس دے په تاسو کله چې ټول خلق ستاسو ښهٔ تعریف کوی نو دغه شان د هغوئ پلار نیکونو د دروغژنو نبیانو
تعریف هم کولو.

دشمنانو سره مینه

(۲۷) خو ما ته غوږ شئ چې زهٔ درته څهٔ وایم د خپلو دشمنانو سره مینه کوئ او څوک چې ستاسو نه نفرت کوی د هغوئ سره
ښهٔ کوئ. (۲۸) د هغوئ دپاره برکت غواړئ څوک چې په تاسو لعنت کوی او د هغوئ دپاره دُعا کوئ څوک چې تاسو بې‌عزته
کوی. (۲۹) کهٔ څوک تاسو په یو مخ ووهی نو هغهٔ ته بل مخ هم ورواړوئ. کهٔ څوک ستاسو چُوغه واخلی نو هغهٔ ته خپل قمیص
هم ورکړئ. (۳۰) څوک هم چې ستاسو نه څهٔ وغواړی هغوئ له یې ورکړئ. کله چې تاسو نه څوک هم ستاسو څیز واخلی نو د
هغهٔ نه یې بیا تپوس مهٔ کوئ. (۳۱) د نورو سره داسې سلوک کوئ لکه څنګه سلوک چې تاسو د ځان دپاره غواړئ. (۳۲) کهٔ
تاسو صرف د هغوئ سره مینه کوئ څوک چې تاسو سره مینه کوی نو بیا تاسو د کوم اجر اُمیدوار یئ؟ ځکه چې ګناه ګار هم
د هغه چا سره مینه کوی څوک چې د هغوئ سره مینه کوی. (۳۳) او کهٔ چرې تاسو د هغه چا سره نېکی کوئ څوک چې تاسو
سره ښېګړه کوی نو ستاسو څهٔ اجر دے؟ ځکه چې ګناه ګار خو هم دغسې کوی. (۳۴) او کهٔ چرې تاسو تش هغه چا له قرض
ورکوئ چې ستاسو باور وی چې تاسو ته به یې واپس کړی نو په دې کښې ستاسو اجر څهٔ دے؟ ځکه چې ګناه ګار هم یو بل له
قرض ورکوی او یو بل ته یې پوره واپس کوی. (۳۵) خو تاسو د خپلو دشمنانو سره مینه او نېکی کوئ او قرض بغېر د څهٔ لالچه
ورکوئ. نو تاسو به ډېر لوئ اجر ومومئ. تاسو به بیا د خُدائ تعالیٰ زامن شئ ځکه چې هغه په خپله هم په ناشُکرو او په
شریرانو مهربانه دے. (۳۶) ترس ناک شئ لکه څنګه چې ستاسو پلار هم ترس ناک دے.

په نورو خلقو اِلزام لګول

(۳۷) په نورو اِلزام مهٔ لګوئ نو په تاسو به هم اِلزام ونهٔ لګولے شی. بل څوک مهٔ مجرموئ نو تاسو به هم مجرم ونهٔ ګڼلے شئ.
معاف کوئ نو تاسو به هم معاف کړے شئ. (۳۸) ورکړئ، نو تاسو ته به واپس درکړے شی. نو ستاسو جولئ ته به ستاسو برخه
ښهٔ منډلې دربلې ښهٔ ډکه تر خولې خولې واپس مِلاو شی. نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ دغه رنګ به واپس ستاسو ناپ
تول کولے شی." (۳۹) او عیسیٰ هغوئ ته یو مِثال هم وئیلو چې، "ولې یو ړوند بل ړوند ته لار ښودلے شی څهٔ؟ آیا دواړه به په
کنده کښې ونهٔ غورزیږی څهٔ؟ (۴۰) شاګرد د خپل اُستاذ نه لوئ نهٔ وی خو هر هغه څوک چې پوره تربیت حاصل کړی نو هغه به
د خپل اُستاذ په شان شی. (۴۱) تاسو د خپل ورور د سترګې خسنې ته ولې ګوته نیسئ خو په خپله سترګه کښې درته تیر نهٔ
ښکاری؟ (۴۲) تهٔ څنګه خپل ورور ته دا وئیلے شې چې، وروره، راشه چې ستا د سترګې نه دا خسنے وباسم، خو حال دا چې

په خپله سترګه کښې درته تير نۀ ښکارى؟ اے رياکاره، اول د خپلې سترګې نه تير وباسه، نو بيا به ستا سترګې وغړيږى چې د خپل ورور د سترګې نه خسنے وباسې.

ونه د مېوې نه پېژندلے شى

(۴۳) هيڅکله ښۀ ونه بده مېوه نۀ نيسى، او هيڅکله بده ونه ښۀ مېوه نۀ نيسى، (۴۴) ځکه چې هره ونه په خپلې مېوې پېژندلے کيږى. تۀ د ازغو بوټو نه اينځر نۀ شې راټولولے او نۀ د جاړو بوټو نه انګور راشوکولے شى. (۴۵) ښۀ سړے به د خپل زړۀ د خزانې نه ښۀ څيزونه راوباسى او بد سړے به د خپل زړۀ د بدې خزانې نه بدې خبرې وباسى، ځکه چې کومې خبرې چې په خولۀ راځى هغه د زړۀ نه راوځى.

دوه قسمه بنيادونه

(۴۶) تاسو ما ته ولې مالِک مالِک وايئ او هغه کار هيڅکله هم نۀ کوئ چې زۀ يې درته وايم؟ (۴۷) هر هغه څوک چې ما له راځى او زما خبرې اورى او عمل پرې کوى نو زۀ به تاسو ته وښايم چې هغه د چا په شان دے. (۴۸) هغه د يو داسې سړى په شان دے چا چې د کور جوړولو دپاره ښۀ ژور بنيادونه وکنستل او بنياد يې په پوخ ګټ کېښودلو. او هر کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو خو هغه يې ونۀ خوځولے شو ځکه چې هغه پوخ جوړ شوے وو. (۴۹) خو څوک چې زما خبرې اورى او عمل پرې نۀ کوى نو هغه د داسې سړى په شان دے چا چې د خپل کور بنياد د زمکې په مخ جوړ کړو. کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو نو هغه يې راوغورزولو او بلکل تباه يې کړو.“

د صوبه دار د نوکر روغول

۷ (۱) کله چې يې ټولې خبرې خلقو ته خلاصې کړې نو عيسىٰ کفرنحُوم ته لاړو. (۲) هلته د صوبه دار يو نوکر وو کوم چې په هغۀ ډېر ګران وو. او هغه مرګى حال پروت وو. (۳) نو کله چې صوبه دار د عيسىٰ په حقله واورېدل نو هغۀ يو څو يهوديان مشران ورولېږل او خواست يې ورته وکړو چې هغه راشى او د هغۀ نوکر له شفا ورکړى. (۴) هغوئ عيسىٰ له راغلل او ډېر زارى مِنت يې ورته وکړو او ورته يې ووئيل چې، ”صوبه دار ستا د مدد حقدار دے، (۵) ځکه چې هغه زمونږ د قوم خوږمن دے او هغۀ زمونږ دپاره عبادتخانه هم جوړه کړې ده.“ (۶) عيسىٰ د هغوئ سره لاړو. نو چې هغه کور ته نزدې شو نو صوبه دار يو څو دوستان په دې غرض ورولېږل چې، ”مالِکه، نور تکليف مۀ کوه ځکه چې زۀ د دې جوګه نۀ يم چې تۀ زما کور ته راشې. (۷) زۀ په خپله خو ځۀ هم نۀ يم نو په دې وجه زۀ تاسو ته حاضر نۀ شوم. خو کۀ تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شى. (۸) ځکه چې زۀ پوهېږم چې زۀ په خپله د بل د حکم لاندې يم او سپاهيان زما د حکم لاندې دى. زۀ چې يو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شى، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشى او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوى.“ (۹) کله چې عيسىٰ دا واورېدل نو د هغۀ ايمان ته حېران شو، نو هغۀ ګڼې ته وفرمائيل چې، ”زۀ تاسو ته دا وايم چې ما داسې ايمان په بنى اِسرائيلو کښې چرته هم نۀ دے ليدلے.“ (۱۰) او هغه مشران چې کور ته واپس راغلل نو هغوئ هغه نوکر روغ جوړ وليدو.

د نائن د کونډې ښځې زوئ ژوندے کول

(۱۱) پس له هغې عيسىٰ نائن نومې ښارېى ته لاړو. د هغۀ سره خپل مريدان او نور ګڼ خلق هم ورسره وُو. (۱۲) کله چې هغه د ښارېى دروازې ته ورسېدلو نو يوه جنازه يې وليده. دغه جنازه د يوې کونډې د يک يو زوئ وه او د دې سره د ښارېى ګڼ خلق وُو. (۱۳) کله چې مالِک عيسىٰ هغه وليده نو زړۀ يې پرې وسوزېدلو او وې فرمائيل، ”بس نوره مۀ ژاړه.“ (۱۴) د دې سره هغه ورورانډې شو او د جنازې په کټ يې لاس کېښودلو او جنازه وړُونکى ودرېدل. بيا هغۀ وفرمائيل چې، ”راپاڅه اے زلميه.“ (۱۵)

هغه مړے کښېناستو او په خبرو يې شروع وکړه او عيسیٰ هغه خپلې مور ته بيا حواله کړو. (۱۶) په هغه ټولو خلقو باندې
زبردسته يره خوره شوله او هغوئ ټولو د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې، "زمونږ په مينځ کښې يو لوئ نبی راښکاره
شوے دے او خُدائ پاک د خپلو خلقو د مدد دپاره راغلے دے." (۱۷) عيسیٰ چې څۀ کړی وُو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه
او خوا او شا کښې خوره شوه.

د حضرت يحيیٰ پېغام وړُونکی لېږل

(۱۸) د يحيیٰ مريدانو هغه په دې هر څۀ خبر کړو. هغۀ خپل دوه مريدان راوغوښتل (۱۹) او مالِک له يې ولېږل چې تپوس وکړی
چې، "تۀ هغه راتلونکے يې يا دا چې مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟" (۲۰) هغه پېغام وړُونکی عيسیٰ له لاړل او ورته يې ووئيل،
"بپتسمه ورکوونکی يحيیٰ مونږ تا له رالېږلی یُو چې تپوس وکړو چې تۀ هغه راتلونکے يې کۀ مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟" (۲۱)
هم په هغه ساعت عيسیٰ ډېرو خلقو ته د بيماريانو نه شفا ورکړله، طاعون او بد پيريان يې لرې کړل او ډېرو ړندو له يې بينائی
ورکړه. (۲۲) بيا هغۀ هغه مريدانو ته جواب ورکړو چې، "لاړ شئ او هر څۀ چې تاسو اورئ او ګورئ هغه يحيیٰ ته ووايئ چې
ړاندۀ بينا کيږی، شل ګرځی، جذاميان پاکيږی، کاڼۀ اوری، مړی بيا ژوندی کيږی او غريبانان ښۀ زيرے اوری. (۲۳) او بختور
دی هغه څوک چې ما نۀ ازاروی." (۲۴) کله چې د يحيیٰ مريدان رُخصت شول نو عيسیٰ د هغۀ په حقله خلقو ته وفرمائيل چې،
"تاسو د څۀ ليدلو دپاره بيابان ته تلی وئ؟ يوه لوخه چې باد خوځوله څۀ؟ (۲۵) نو بيا تاسو د څۀ ليدو له وتلی وئ؟ يو کس چې
قيمتی جامې يې اچولې وې؟ ګورئ، د چا چې قيمتی لباس وی او عيش عشرت کوی هغوئ په محلونو کښې ژوند کوی. (۲۶) نو
بيا تاسو بهر د څۀ ليدو له وتلی وئ؟ يو نبی ليدو له؟ آو، زۀ دا وايم چې د يو نبی نه هم ډېر لوئ. (۲۷) دا هغه څوک دے چې د چا
په حقله چې ليکلے شوی دی چې، "ګوره، زۀ خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا مخې ته لاره تياره کړی." (۲۸) زۀ تاسو
ته وايم د زمکې په مخ بل څوک د يحيیٰ نه لوئ نشته خو بيا هم د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغۀ نه
لوئ دے." (۲۹) او ټولو خلقو چا چې د عيسیٰ خبرې واورېدلې نو سره د محصولچيانو يې د خُدائ پاک لار سمه وګڼله ځکه
چې د يحيیٰ نه يې بپتسمه اخستې وه، (۳۰) خو بې د فريسيانو او د شرعې د عالمانو نه چا چې د هغۀ د بپتسمې نه اِنکار کړے وو
او د ځان دپاره يې د خُدائ پاک د حُکم نه مخ اړولے وو. (۳۱) "د دې پيړی د خلقو مِثال په څۀ درکړم؟ هغوئ د چا په شان
دی؟ (۳۲) هغوئ په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی څوک چې يو بل ته چغې وهی او وائی چې، مونږ تاسو ته شپېلۍ
وغږولې او تاسو ګډا ونۀ کړه. مونږ ژړا انګولا وکړه او تاسو وير ونۀ کړو. (۳۳) ځکه چې بپتسمه ورکوونکے يحيیٰ راغلو چې
هغۀ نۀ روټۍ خوړله او نۀ يې مے څښل نو تاسو وئيل چې، په هغۀ پيريان ناست دی. (۳۴) او کله چې اِبن آدم راغلو چې خوری
څښی نو تاسو وايئ چې، دۀ ته وګورئ. دا ګېډور شرابی د محصولچيانو او ګناهګارو دوست دے. (۳۵) خو بيا هم حکمت په
خپلو کارونو کولو صادق ثابت شو."

يوه ګناهګاره ښځه معاف کول

(۳۶) يو فريسی د عيسیٰ مېلمستيا وکړله. هغه د فريسی کور ته لاړو او خوراک ته کښېناستو. (۳۷) نو په هغه ښار کښې يوه
زناکاره ښځه چې د عيسیٰ د راتلو نه خبر شوله چې د يو فريسی په کور کښې مېلمه دے نو قيمتی عطر يې د مرمرو په عطردان
کښې راوړل. (۳۸) هغه د عيسیٰ د پښو سره وروستو ودرېدله او په ژړا شوه او د هغۀ پښې د هغې په اوښکو لمدې شوې او هغه
هغې په خپلو وېښتو وچې کړې او ښکل يې کړې او عطر يې پرې واچول. (۳۹) کله چې د هغۀ کوربه فريسی دا وليدل نو د ځان
سره يې ووئيل، "کۀ دا سړے چرې رښتينے نبی وے نو هغه به په دې خبر وے چې دا لاس وروړونکې ښځه څوک ده او دا
څنګه ښځه ده يعنې يوه ګناهګاره ده." (۴۰) عيسیٰ د هغۀ په زړۀ پوهه شو او ورته يې وفرمائيل چې، "شمعونه. زۀ تا ته څۀ وئيل
غواړم." هغۀ ووئيل چې، "ووايه مالِکه." (۴۱) عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، "د يو سودخور دوه قرضداری وُو. يو ته يې پينځۀ سوه
ديناره قرض وُو او په بل يې پنځوس. (۴۲) د دواړو سره د قرض ورکولو هيڅ درک نۀ وو نو دواړو ته يې وبخښل. نو اوس ووايه
چې په دې دواړو کښې به د هغۀ سره زياته مينه کوم يو کوی؟" (۴۳) شمعون جواب ورکړو، "زما په خيال چې کوم سړی ته يې
زياتې وبخښلې." عيسیٰ وفرمائيل چې، "بې‌شکه تۀ صحيح وائې." (۴۴) بيا يې ښځې ته مخ ورواړولو او شمعون ته يې وفرمائيل

چې، "ته دا ښځه وينې؟ زۀ ستا کور ته راغلم او تا زما د پښو دپاره اوبۀ قدرې هم رانۀ کړې خو دې ښځې زما پښې په خپلو اوښکو لمدې کړې او هغه يې په خپلو ويښتو وچې کړې. ۴۵ تا زۀ ښکل قدرې نۀ کړم خو د کوم وخت نه چې زۀ راغلے يم هغه لګيا ده زما پښې ښُکلوى. ۴۶ تا زما سر په تېلو غوړ نۀ کړو او هغې زما په پښو عطر واچول. ۴۷ زۀ تا ته دا وايم چې هغې دومره مينه وکړله ځکه چې د هغې ډېر ګناهونه بخښلے شوى دى. د چا چې لږ ګناهونه بخښلے شوى وى هغه لږه مينه کوى."
۴۸ بيا عيسىٰ هغې ته وفرمائيل چې، "ستا ګناهونه وبخښلے شول." ۴۹ نو مېلمنو په خپلو کښې ووئيل چې، "دے لا څوک دے چې ګناهونه هم بخښى؟" ۵۰ او بيا عيسىٰ هغې ښځې ته وفرمائيل چې، "تۀ خپل ايمان بچ کړې، په خير لاړه شه."

د حضرت عيسىٰ زنانه مريدانې

۸ ۱ د دې نه پس عيسىٰ ښار په ښار او کلى په کلى ګرځېدو، بيان يې کولو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ زيرے يې اورولو. او هغۀ سره هغه دولس مريدان هم وُو، ۲ او يو څو ښځې وې څوک چې د پيريانو نه خلاصې شوې وې او د رنځونو نه جوړې شوې وې. په دوئ کښې مريم چې د مګدلينى په نوم يادېده د چا نه چې اووۀ پيريان شړلے شوى وُو، ۳ او يوانه چې د هيروديس د خُوزا نومې ناظر ښځه وه او سوسناه او نورې ډېرې ښځې چې په خپل مال دولت يې د هغوئ خرچه کوله.

د زميندار مِثال

۴ او ډېر خلق د مختلفو ښارونو نه عيسىٰ ته راجمع کېدل نو هغۀ په دې مِثال کښې خبرې وکړې، ۵ "يو زميندار د تخم کَرلو دپاره بهر لاړو نو چې کله هغۀ په خپل پټى کښې تخم نوستلو نو څۀ تخم ترې نه په لاره پرېوتو او د پښو د لاندې شو او د هوا مارغان راغلل هغه يې وخوړو. ۶ څۀ تخم په کاڼيزه زمکه پرېوتو او څۀ وخت پس زرغون شو او اوچ شو ځکه چې د نمى کمے وو. ۷ او څۀ تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغى ورسره لوئ شول او فصل يې لاندې کړو. ۸ او څۀ تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او راوټوکېدو او لوئ شو يو په سل غله يې وکړه." هر کله چې عيسىٰ دا وفرمائيل نو آواز يې وکړو، "کۀ څوک د اورېدو غوږونه لرى نو هغه دې واورى."

د مِثالونو مطلب

۹ د هغۀ مريدانو تپوس ترې وکړو چې د دې مِثال مطلب څۀ وو؟ ۱۰ نو هغۀ وفرمائيل چې، "تاسو ته دا موقع درکړے شوې ده چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په رازونو پوهه شئ، خو زۀ د نورو دپاره په مِثالونو کښې تعليم ورکوم، "هغوئ ګورى خو وينى نه، اورى خو پوهېږى نه."

د زميندار د مِثال تشريح

۱۱ د دې مِثال مطلب دا دے چې تخم د خُدائ پاک کلام دے. ۱۲ او د لارې په غاړه هغه څوک دى چې څوک دا اورى خو وروستو اِبليس راشى او هغه کلام د هغوئ د زړۀ نه يوسى، هسې نه چې ايمان راوړى او خلاصون بيامومى. ۱۳ په کاڼيزه زمکه د کَرلے شوى تخم مِثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واورى په خوشحالۍ سره يې قبول کړى خو جرړې يې نۀ وى او د لږ وخت دپاره پرې ايمان راوړى نو د آزميښت په وخت کښې تيندک وخورى. ۱۴ او په غنو کښې د پرېوتلى تخم مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام واورى خو نوره وده يې د مال دولت لالچ او د ژوند د خوشحالو په وجه مرى ځپه کړى او مېوه يې پخه نۀ شى. ۱۵ خو د ښې زمکې مِثال د هغه چا دے څوک چې په ښۀ او پاک زړۀ سره کلام واورى او پرې مضبوط شى او په دې د صبر مېوه راوړى.

د ښانک د لاندې ډیوه

۱۶ داسې هیڅوک نشته چې ډیوه بله کړی او بیا یې د لوښی د لاندې پټه کړی او یا یې د کټ لاندې کېږدی بلکې هغه یې په ډیوټ
ږدی چې هر راتلونکے کس یې رڼا ووینی. ۱۷ داسې پټ څیز نشته چې هغه به ښکاره نۀ شی او نۀ داسې پټ راز شته چې هغه
به ښکاره نۀ شی. ۱۸ نو خبردار شئ چې تاسو څنګه اورئ ځکه چې د هر چا سره چې څۀ وی هغۀ له به نور هم ورکړے شی،
او د چا سره چې څۀ نۀ وی هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے شی چې ورسره وی."

د حضرت عیسیٰ رښتینې رشته‌دار

۱۹ بیا د عیسیٰ مور او ورونړه راغلل خو د ګڼې له کبله هغۀ ته ورونۀ رسېدل. ۲۰ چا هغۀ ته ووئیل چې، "ستا مور او ورونړه بهر
ولاړ دی، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړی." ۲۱ هغۀ جواب ورکړو، "زما مور او زما ورونړه هغه څوک دی چې د خُدائ پاک کلام
اوری او عمل پرې کوی."

د حضرت عیسیٰ په دریاب کښې طوفان ودرول

۲۲ یوه ورځ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره په کشتۍ کښې سور شو او ورته یې وفرمائیل، "راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته لاړ
شُو." نو هغوئ روان شول. ۲۳ او کله چې هغوئ په کِشتۍ کښې روان وُو، نو هغه اودۀ شو. خو په دریاب کښې یو زوروَر
طوفان راغلو، او کِشتۍ د اوبو نه په ډکېدو شوه او هغوئ په سخته خطره کښې وُو. ۲۴ مریدان هغۀ له ورغلل او په چغو یې
رابېدار کړو، "مالِکه، مالِکه، مونږ ډوبېږو." هغه بېدار شو او سیلۍ او د اوبو چپې یې ورټلې. طوفان ودرېدو نو په هغه ساعت
قلاره قلارې شوه. ۲۵ هغۀ ترې تپوس وکړو، "ستاسو ایمان چرته دے؟" هغوئ په یره او حېرانتیا یو بل ته ووئیل چې، "دا لا څۀ
قِسم سړے دے چې هوا او چپو له حکم ورکوی او هغوئ یې حکم منی؟"

په ګِراسینیانو کښې د پیریانو نیولے سړے روغول

۲۶ بیا عیسیٰ د خپلو مریدانو سره د ګِراسینیانو علاقې ته ورسېدلو کوم چې د ګلیل په بله غاړه وو. ۲۷ څنګه چې عیسیٰ وچې
ته راکوز شو نو یو سړے یې ولیدو چې پیریانو نیولے وو او د ډېر وخت نه یې نۀ خو جامې اغوستې وې او نۀ کور کښې
اوسېدلے وو خو په قبرستان کښې دېره وو. ۲۸ کله چې هغۀ عیسیٰ ولیدلو نو چغې یې کړې او سجده یې ورته وکړه او دا چغې
یې وهلې، "اے عیسیٰ، د خُدائ پاک زویه، تۀ زما نه څۀ غواړې؟ د خُدائ تعالیٰ دپاره ما مۀ په عذابوه." ۲۹ ځکه چې عیسیٰ
پیریانو ته حکم کړے وو چې دې سړی نه راوځئ. ډېر ځله یې هغه نیولے وو او د حفاظت د کبله به په زنځیرونو کښې وتړلے
شو او زولنې به ورواچولے شوې خو هر ځل به هغۀ ځان خلاصولو او پیریانو به هغه بیابان ته بوتلو. ۳۰ بیا عیسیٰ د هغۀ نه
تپوس وکړو چې، "نوم دې څۀ دے؟" هغۀ ووئیل چې، "زما نوم لښکر دے،" ځکه چې هغه ډېرو پیریانو نیولے وو. ۳۱ هغوئ
مِنت زارې ورته وکړې چې دا حکم مۀ راکوه چې تاترین ته وغورزېږئ. ۳۲ نو هلته د غرۀ په خوا کښې د خنزیرانو یوه لویه رمه
څربېده او پیریانو مِنت زارې ورته وکړه چې، "مونږ له اجازت راکړه چې په دوئ کښې ورننوځو." نو هغۀ هغوئ له اجازت
ورکړو. ۳۳ بیا پیریان د سړی نه راووتل او په خنزیرانو کښې ورننوتل او ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته دریاب ته
پرېوته او ډوبه شوه. ۳۴ د خنزیرانو ساتونکو چې دا ولیدل نو وتښتېدل. هغوئ ښار او بانډو ته دا خبر ورسولو. ۳۵ او خلق د
دې تماشې دپاره بهر راووتل. کله چې هغوئ عیسیٰ له راغلل هغه سړے چې پیریان ترې تللی وُو یې ولیدو چې جامې یې اغوستې
وې او سم دم د عیسیٰ په پښو کښې ناست وو او هغوئ ویرېدل. ۳۶ کومو خلقو چې دا واقعه لیدلې وه هغوئ نورو ته ووئیل
چې دا پیریانو نیولے سړے څنګه روغ شو. ۳۷ نو د ګِراسینیانو د مُلک ټولو خلقو عیسیٰ ته مِنت زارې وکړې چې د دې علاقې
نه لاړ شه. ځکه چې هغوئ ډېر یرې اخستی وُو. نو هغه کشتۍ ته وختلو او واپس لاړو. ۳۸ د کوم سړی نه چې پیریان پاځېدلی
وُو هغۀ ورته خواست وکړو چې ورسره ملګرے شی. خو عیسیٰ هغه رُخصت کړو او ورته یې وفرمائیل چې، ۳۹ "خپل کور ته

واپس لاړ شه او هغه هر څۀ بیان کړه چې خُدائ پاک ستا دپاره وکړل." هغه لاړو په ښار کښې هرې خوا ته وګرځېدو او چې عیسیٰ د هغۀ دپاره څۀ کړی وُو هغه یې خلقو ته بیان کړل.

د حضرت عیسیٰ یوه جینۍ راژوندۍ کول او یوې ښځې له شفا ورکول

۴۰ کله چې عیسیٰ راواپس شو نو خلقو ورته هرکلے ووې ځکه چې هغوئ ټول ورته په اِنتظار وُو. ۴۱ بیا یائیر نومې یو سړے راغلو چې د عبادتخانې یو مشر وو. هغه د عیسیٰ په پښو پرېوتو او مِنت زاری یې ورته وکړه چې، "ما سره کور ته لاړ شه." ۴۲ ځکه چې د هغۀ د دولسو کالو یک یو لور وه چې مرګی حال وه. کله چې عیسیٰ ورسره لاړو نو د خلقو په ګڼه کښې راګېر شو. ۴۳ په هغوئ کښې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې یې وينه بهېدله او هیچا یې علاج نۀ شو کولے. ۴۴ هغه د شا د طرفه راغله او د هغۀ د جامو لمن له یې لاس وروړو او سمدستی یې وينه ودرېده. ۴۵ عیسیٰ وفرمائیل، "دا چا ما له لاس راوړو؟" ټول منکر شول او پطروس ووئیل، "مالِکه، ګڼه دربانديې راټوله ده او خلق درته راجُختیږی." ۴۶ خو عیسیٰ وفرمائیل چې، "چا خو ما له لاس راوړو ځکه چې زۀ پوهه شوم چې يو طاقت ما نه بهر شو." ۴۷ کله چې ښځه پوهه شوه چې هغه پټېدے نۀ شی، نو په رپېدو سره راغله او د هغۀ په پښو کښې پرېوتله او د ټولو خلقو په وړاندې یې د دې اِقرار وکړو چې هغې ولې هغۀ له لاس وروړو او څنګه هغه سمدستی جوړه شوه. ۴۸ نو هغۀ هغې ته وفرمائیل چې، "زما لورې، ستا ایمان تۀ روغه کړې، په خير لاړه شه." ۴۹ هغۀ لا دا خبرې کولې چې د عبادتخانې د مشر د کور نه څوک راغلو چې خبر ورکړی چې، "ستا لور مړه شوه او اُستاذ نور مۀ په تکلیف کوه." ۵۰ خو عیسیٰ چې دا واورېدل نو هغۀ ته یې وفرمائیل چې، "يرېږه مۀ. صرف ایمان وساته نو هغه به بچ شی." ۵۱ کله چې هغه کور ته ورسېدو هغۀ د پطروس، یوحنا، یعقوب او د جینۍ د مور پلار نه علاوه څان سره نور څوک ننوتلو ته پرې نۀ ښودل. ۵۲ هغوئ ټولو د هغې جینۍ دپاره ژړا انګولا کوله. خو هغۀ وفرمائیل چې، "مۀ ژاړئ، هغه مړه نۀ ده، هغه خو اوده ده." ۵۳ خو هغوئ وريورې وخندل ځکه چې ښۀ خبر وُو چې هغه مړه ده. ۵۴ خو عیسیٰ هغه د لاسه ونیوله او ورته یې وفرمائیل چې، "پاڅه زما بچې." ۵۵ د هغې روح واپس راغلو، هغه سمدستی پاڅېده بیا هغۀ هغوئ ته وفرمائیل چې هغې ته د خوړلو څۀ ورکړئ. ۵۶ د هغې مور پلار اریان دریان شول خو هغۀ هغوئ ته حکم ورکړو چې، "هر څۀ چې وشول دا چا ته مۀ وایئ."

د دولسو رسولانو لېږل

۹ ۱ بیا عیسیٰ دولس مریدان راوغوښتل او هغوئ له یې د پیریانو د شړلو او د بیماریانو د شفا اختیار ورکړو. ۲ او هغۀ هغوئ د خُدائ پاک د بادشاهۍ د بیانولو او د بیمارانو د شفا دپاره ولېږل. ۳ هغوئ ته یې وفرمائیل چې، "څان سره هیڅ مۀ اخلئ، نۀ امسا، نۀ تیلی، نۀ روټۍ او نۀ پیسې او نۀ دویم قمیص. ۴ کوم کور ته چې تاسو ننوځئ نو هلته پاتې شئ او هم هلته نه رُخصت شئ. ۵ او کوم خلق چې تاسو قبول نۀ کړی نو چې کله تاسو د هغوئ ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوړې وڅنډئ چې د هغوئ خلاف ګواهی شی." ۶ نو هغوئ روان شول، کلی په کلی ګرځېدل او په هر ځائ کښې یې زیرے خورولو او بیمارانو له یې شفا ورکوله.

د هیرودیس پریشانی

۷ اوس ګورنر هیرودیس هم د دې هر څۀ په حقله خبر شو او په سوچ کښې ډوب شو ځکه چې ځینې خلقو دا وئیل چې یحییٰ بیا د مړو نه راژوندے شوے دے. ۸ او چا وئیل چې الیاس راښکاره شوے دے او ځینو وئیل چې د پخوانو پیغمبرانو نه یو راژوندے شوے دے. ۹ هیرودیس ووئیل چې، "د یحییٰ سر ما په خپله پرې کړے دے خو دا لا څوک دے چې دا دومره زور شور یې دے؟" نو هغه د عیسیٰ سره د مِلاوېدو په کوشش کښې وو.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۱۰ کله چې رسولان واپس راغلل نو عیسیٰ ته یې خپله کار گزاری بیان کړه نو هغه هغوئ سره بیتِ‌صیدا نومې ښاریې ته پټ
لاړو. ۱۱ خو خلق خبر شول او ورپسې لاړل. هغهٔ خلقو ته هرکلے ووئیلو او هغوئ ته یې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله
خبرې وکړې او چا ته چې د علاج ضرورت وو، هغوئ له یې شفا ورکړه. ۱۲ کله چې ماښام شو نو هغه دولس مریدان هغهٔ له
ورغلل او ورته یې ووئیل، ”دا خلق رُخصت کړه چې خوا او شا کلو او بانډو ته لاړ شی او ځان له د شپې تېرولو او د خوراک
بندویست وکړی ځکه چې مونږ دلته په خوشی بیابان کښې یُو.“ ۱۳ خو عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو د ځانه دوئ ته د
خوراک څهٔ ورکړئ چې وې خوری.“ نو هغوئ ووئیل چې، ”مونږ سره خو پینځهٔ روټۍ او دوه کبان دی، نور هیڅ نشته، ترڅو
چې مونږ په خپله لاړ نهٔ شُو او د دوئ دپاره د خوراک څښاک بندویست ونهٔ کړُو.“ ۱۴ دا خوا او شا پینځهٔ زره سړی وُو. هغهٔ
خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”د دوئ نه د پنځوسو پنځوسو کسانو پېنډې جوړې کړئ.“ ۱۵ هغوئ هم داسې وکړل او ټول یې
کښېنول. ۱۶ بیا عیسیٰ هغه پینځهٔ روټۍ او دوه کبان واخستل او آسمان ته یې پاس وکتل، برکت یې ورکړو، ماتې یې کړې او
مریدانو له یې ورکړې چې په خلقو یې تقسیم کړی. ۱۷ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه گېډه خوراک وکړو او کومې پاتې ټوکړې چې
راټولې کړے شوې نو دولس ټوکرۍ ترې ډکې شوې.

د حضرت عیسیٰ په حقله د پطروس اِقرار

۱۸ یوه ورځ چې عیسیٰ یواځې دُعا کوله او د هغهٔ مریدان هم حاضر وُو نو هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو چې، ”خلق څهٔ وائی
چې زهٔ څوک یم؟“ ۱۹ هغوئ جواب ورکړو، ”ځینې وائی چې بپتسمه ورکوونکے یحییٰ دے، نور دې الیاس گنی، او ځینې وائی
چې د پخوانو نبیانو نه یو بیا راژوندے شوے دے.“ ۲۰ نو هغهٔ ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څهٔ وایئ چې زهٔ څوک یم؟“ پطروس
جواب ورکړو، ”تهٔ د خُدائ پاک مسیح یې.“

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ او بیا ژوندی کېدلو په حقله پېشگوئي

۲۱ بیا هغهٔ هغوئ په سختۍ سره منع کړل او حکم یې ورکړو چې، ”هیچا ته مهٔ وایئ.“ ۲۲ او هغهٔ وفرمائیل چې، ”اِبن آدم به
خامخا ډیرې سختۍ وزغمی او مشران، مشران اِمامان او د شرعې عالمان به یې رد کړی، او هغه به ووژلے شی، او په دریمه
ورځ به راژوندے شی.“ ۲۳ بیا هغهٔ هغوئ ټولو ته وفرمائیل، ”کهٔ څوک زما مریدان جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه
منکر شی، او هره ورځ دې خپله سولۍ راواخلی او ما پسې دې راځی. ۲۴ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی،
خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائیلی، نو هغه به یې بچ کړی. ۲۵ کهٔ څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنیا
ومومی نو هغهٔ ځان له څهٔ فائده ورکړه؟ ۲۶ څوک چې په ما او زما په کلام شرمیږی نو اِبن آدم به د هغوئ نه وشرمیږی، کله
چې هغه په خپل جلال او د پلار او د پاکو فرښتو جلال سره راشی. ۲۷ خو زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې کسان
ولاړ دی چې هغوئ به تر هغې نهٔ مری ترڅو چې د خُدائ پاک بادشاهی ونهٔ وینی.“

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

۲۸ د دې خبرو نه اتهٔ ورځې پس هغهٔ پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره کړل او د دُعا دپاره غرهٔ ته لاړل. ۲۹ هر کله چې
هغهٔ دُعا کوله نو د هغهٔ شکل بدل شو او د هغهٔ جامې برېښېدونکې سپینې شوې. ۳۰ نو ناگهانه هغوئ دوه سړی ولیدل چې
موسیٰ او الیاس وُو، چې د هغهٔ سره یې خبرې کولې. ۳۱ هغوئ په جلال کښې ښکاره شول او د هغهٔ د مرگ په حقله یې خبرې
وکړې چې په یروشلم کښې پوره کېدونکې وې. ۳۲ په دې وخت کښې پطروس او د هغهٔ ملگری په ښهٔ خوب ورغلی وُو، خو هر
کله چې هغوئ بېدار شول نو هغوئ د دهٔ جلال ولیدو او هغه دوه سړی یې هم ورسره ولاړ ولیدل. ۳۳ او کله چې هغوئ د عیسیٰ
نه رخصتېدل نو پطروس عیسیٰ ته ووئیل چې، ”مالِکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښهٔ دی. مونږ پرېږده چې درې جونگړې

جوړې کړُو، يوه ستا دپاره، يوه د موسیٰ دپاره او يوه د الياس دپاره.“ خو هغه نهٔ پوهېدو چې څهٔ يې وئيل. (۳۴) هغهٔ لا دا خبرې کولې چې يوه وريځ راخوره شوه او په هغوئ يې سورے وکړو. هغوئ ويرېدل څنګه چې په وريځ کښې ننوتل. (۳۵) بيا د وريځې نه يو آواز راغلو چې وې فرمائيل، ”دا زما زوئ دے، زما غوره کړے. د دهٔ خبرې واورئ.“ (۳۶) هر کله چې آواز ختم شو نو عيسیٰ يې يواځې وليدلو. نو مريدان غلی پاتې شول او هر څهٔ چې يې ليدلی وُو، په هغه وخت يې هيچا ته هم حال ونهٔ وې.

پيريانو نيولے هلک روغول

(۳۷) بله ورځ چې هغوئ د غرهٔ نه راکوز شول نو ډېره لويه ګڼه ورته راټوله شوې وه. (۳۸) بيا د ګڼې نه يو سړی چغه کړه، ”اُستاذه، زاری درته کوم چې زما په يک يو زوئ نظر وکړه. (۳۹) هر وخت يې پيريے نيسی، چغې ترې وباسی، تاو راتاو يې کړی او را وی غورزوی او په خوله يې ځګونه رامات شی او چې ډېر بد يې زخمی کړی نو هله ترې لاړ شی. (۴۰) ما ستا مريدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوئ پاتې راغلل.“ (۴۱) عيسیٰ جواب ورکړو، ”اے بې‌ايمانه او بدکاره پيړۍ. زهٔ به ترڅو تاسو سره يم او تاسو به زغمم؟ خپل زوئ دلته راوله.“ (۴۲) خو د راوستو نه مخکښې پيريانو هغه ماشوم راوپرزولو او تاو راتاو يې کړو، خو عيسیٰ پيريے ورټلو، هلک يې روغ کړو او پلار ته يې واپس حواله کړو. (۴۳) او هغوئ ټول د خُدائ پاک د لويئ او د هغهٔ د شان او شوکت يرې واخستل.

د حضرت عيسیٰ د خپل مرګ په حقله بيا پېشګوئي

ټول خلق د دهٔ په دې ټولو کارونو حېران شول او عيسیٰ په دې وخت کښې خپلو مريدانو ته وفرمائيل، (۴۴) ”پرېږدئ او دا خبرې په کولاو غوږونو واورئ. اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی.“ (۴۵) خو هغوئ د هغهٔ په دې وينا پوهه نهٔ شول ځکه چې د دې مطلب د هغوئ نه پټ وو د دې دپاره چې هغوئ په دې ونهٔ رسی او هغوئ په دې حقله د هغهٔ نه د تپوس کولو نه هم يرېدل.

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

(۴۶) د هغوئ په مينځ کښې دا بحث شروع شو چې په مونږ کښې د ټولو نه لوئ څوک دے. (۴۷) عيسیٰ په دې پوهه وو چې د دوئ په زړُونو کښې څهٔ تېرېږی نو هغهٔ يو ماشوم د لاسه ونيولو او په خپله خوا کښې يې ودرولو (۴۸) او هغوئ ته يې وفرمائيل، ”څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی، او څوک چې ما قبلوی هغه، هغه څوک قبلوی چې زهٔ يې رالېږلے يم. ځکه چې په تاسو ټولو کښې ورکوټے په تاسو ټولو کښې لوئ دے.“

هغه څوک چې ستا مخالف نهٔ دے، ستا ملګرے دے

(۴۹) يوحنا ووئيل، ”مالِکه، مونږ يو سړے وليدو چې ستا په نوم پيريان شړی، او مونږ د هغهٔ د منع کولو کوشش وکړو ځکه هغه زمونږ نه نهٔ وو.“ (۵۰) خو عيسیٰ هغهٔ ته وفرمائيل، ”هغه مهٔ منع کوئ ځکه چې څوک ستاسو مخالف نهٔ دے، هغه ستاسو ملګرے دے.“

په سامريه کښې د حضرت عيسیٰ نه اِنکار

(۵۱) هر کله چې هغه وخت رانزدې شو چې عيسیٰ پاس آسمان ته وخېژولے شی نو هغهٔ يروشلم ته د تلو پوخ نيت وکړو. (۵۲) او هغهٔ د ځان نه وړاندې پېغام وړُونکی ولېږل. هغوئ لاړل او د سامريه يو کلی ته ورغلل چې د هغهٔ دپاره د ځائ تيارى وکړی. (۵۳) خو د کلی خلقو هغه قبول نهٔ کړو ځکه چې هغهٔ مخه د يروشلم په لور ترلې وه. (۵۴) هر کله چې د هغهٔ مريدانو يعقوب او يوحنا دا حال وليدلو نو وې وئيل، ”مالِکه، مونږ د آسمان نه د دې کلی د سوزولو دپاره اور وغواړو څهٔ؟“ (۵۵) خو هغهٔ ورته مخ

ورواړوو او وې رټل. ﴿۵۶﴾ نو بيا هغوئ بل کلی ته لاړل.

د حضرت عيسیٰ د مريد کېدو شرطونه

﴿۵۷﴾ کله چې هغوئ په لاره روان وُو نو يو سړی هغهٔ ته ووئيل، ”هر چرته چې تهٔ ځې، زهٔ به هم درپسې ځم.“ ﴿۵۸﴾ عيسیٰ ورته
وفرمائيل چې، ”د لومبړو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو اِبنِ آدم دومره ځائ قدرې هم نهٔ لری چې سر په کښې
ولګوی.“ ﴿۵۹﴾ بل چا ته هغهٔ وفرمائيل چې، ”په ما پسې راځه.“ خو سړی جواب ورکړو، ”مالِکه، اول ما ته اجازت راکړه چې
خپل پلار ښخ کړم.“ ﴿۶۰﴾ خو عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”مړی پرېږدئ چې مړی ښخوی خو تهٔ خامخا لاړ شه او د خُدائ پاک د
بادشاهئ زيرے ورکوه.“ ﴿۶۱﴾ او بيا يو بل ووئيل، ”مالِکه، زهٔ به درپسې يم خو دومره اجازت راکړه چې د خپل کور د خلقو نه
رُخصت واخلم.“ ﴿۶۲﴾ عيسیٰ هغهٔ ته وفرمائيل، ”کوم سړے چې قُلبه کول شروع کړی بيا شاته ګوری هغه د خُدائ پاک د
بادشاهئ لائق نهٔ دے.“

دوه اويا مريدان لېږل

۱۰ ﴿۱﴾ د دې نه پس بيا مالِک نور دوه اويا کسان مقرر کړل او هغوئ يې دوه دوه کسان هر ښار او کلی ته د ځان نه وړاندې
ولېږل، کومو ته چې د هغهٔ د ورتلو اراده وه. ﴿۲﴾ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، ”فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. د دې دپاره تاسو
د فصل مالِک ته خواست وکړئ چې د خپل فصل دپاره مزدوران راولېږی. ﴿۳﴾ په خپله لاره ځئ او ګورئ، زهٔ تاسو لکه د ګېو
په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم. ﴿۴﴾ د ځان سره بټوه مهٔ اخلئ، نهٔ تيلئ او نهٔ پېزار. او په لاره د چا سره په دُعا سلام ډېر وخت
مهٔ ضائع کوئ. ﴿۵﴾ هر کله چې تاسو يو کور ته ننوځئ نو اول دا ووايئ، په دې کور کښې دې خير او سلامتی وی. ﴿۶﴾ کهٔ
چرې هلته يو کس خير خواه وی نو ستاسو سلامتی به د هغهٔ دپاره وی، او کهٔ نهٔ وی نو هغه به تاسو ته راواپس شی. ﴿۷﴾ هم
هغه کور کښې پاتې شئ او د هغوئ سره خوړل څښل وکړئ او ست مهٔ غواړئ ځکه چې مزدور د مزدورئ حقدار وی. کور په
کور مهٔ ګرځئ. ﴿۸﴾ هر کله چې تاسو يوې ښارېې ته ورننوځئ او هغوئ تاسو ته هرکلے ووائی نو کوم خوراک چې تاسو ته
درکړی، هغه وخورئ. ﴿۹﴾ هلته بيماران روغ کړئ او هغوئ ته ووايئ چې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو مينځ ته راغلې ده. ﴿۱۰﴾
خو چې تاسو يو ښار ته ننوځئ او هغوئ تاسو قبول نهٔ کړی نو د دې کوڅو ته بهر ووځئ او ووايئ، ﴿۱۱﴾ ستاسو د ښارېې دا
کومه دوړه چې زمونږ په پښو پورې انښتې ده، مونږ يې ستاسو خلاف څنډو. خو دا خبره ياده لرئ چې د خُدائ پاک بادشاهی
ستاسو مينځ ته راغلې ده. ﴿۱۲﴾ زهٔ تاسو ته دا وايم چې د قيامت په ورځ به د سدوم حال د دغه ښار نه زيات د زغملو وی.

په ناتوبه ګار ښار باندې افسوس

﴿۱۳﴾ افسوس دې وی په تا اے خورازينه، افسوس دې وی په تا بيتِصيدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې کهٔ چرې
دا په صور او صيدا کښې شوې وې نو دوئ به ډېر پخوا د ځان نه د ټاټ جامې تاو کړې وې او په ايرو کښې به ناست وُو او
توبه به يې ويستې وه. ﴿۱۴﴾ خو د قيامت په ورځ به د صور او صيدا حالت ستاسو نه ډېر غوره وی. ﴿۱۵﴾ او اے کفرنحُومه، ولې
تهٔ دا ګڼې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړے شی څهٔ؟ نه، تهٔ به تاترين ته وغورزولے شې. ﴿۱۶﴾ هر څوک چې ستاسو خبرې
ته غوږ نيسی، هغه ما ته غوږ نيسی او هر څوک چې ستاسو خبره رد کوی، هغه ما رد کوی او څوک چې ما رد کوی، هغه هم
هغه رد کوی چې زهٔ يې رالېږلے يم.“

د دوو اوياؤ مريدانو واپس راتلل

﴿۱۷﴾ بيا هغه دوه اويا کسان خوشحاله واپس راغلل او وې وئيل چې، ”اے مالِکه، ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعداری کوی.“
﴿۱۸﴾ هغهٔ جواب ورکړو، ”ما دا وليدل چې شيطان لکه د برېښنا په شان د آسمان نه راکوز شو. ﴿۱۹﴾ ګورئ، ما تاسو له اختيار

درکړو چې ماران او لړمان د پښو لاندې کړئ او د دشمن طاقت هم ختموئ او هيڅ څيز به هم تاسو ته نقصان نۀ شی درکولے.
۲۰ خو په دې مۀ خوشحالېږئ چې پيريان ستاسو تابعداری کوی بلکې په دې خوشحاله شئ چې ستاسو نومونه په آسمان کښې
وليکلے شول."

د حضرت عيسیٰ خوشحالېدل

۲۱ هم په دغه وخت عيسیٰ په روحُ القُدس کښې لويه خوشحالی وکړه او عيسیٰ وفرمائيل، "اے پلاره، د آسمان او د زمکې
مالِکه، زۀ ستا ثنا او صِفت کوم ځکه چې تا دا خبرې د پوهانو او هوښيارو نه پټې کړې او وړو ماشومانو ته دې څرګندې کړې.
آو، پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۲ هر څۀ ما ته زما پلار سپارلی دی، او هيڅوک بې د پلاره زوئ نۀ پېژنی، او نۀ څوک پلار پېژنی بې
له زويه او بې له هغوئ نه چې زوئ يې ورته په ګوته کوی." ۲۳ بيا هغه خپلو مريدانو ته راوګرځېدو او ځان له يې ورته
وفرمائيل، "هغه سترګې بختورې دی چې هغه څۀ وينی چې تاسو يې وينئ. ۲۴ زۀ تاسو ته وايم چې د ډېرو نبيانو او بادشاهانو
دا ارمان وُو چې هغه څۀ ووينی څۀ چې تاسو وينئ خو هغوئ ونۀ ليدل او هغه څۀ واوری چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوئ
وانۀ ورېدل."

د نيک سامری مثال

۲۵ په يوه موقع يو د شرعې عالم راغلو او په عيسیٰ يې د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو، "اُستاذه، زۀ داسې څۀ وکړم چې د
ابدی ژوندون وارث شم؟" ۲۶ عيسیٰ ورته وفرمائيل، "په شريعت کښې يې څۀ ليکلی دی؟ تۀ يې څنګه لولې؟" ۲۷ هغۀ ورته
جواب ورکړو، "د مالِک خپل خُدائ پاک سره په پوره زړۀ او په پوره ځان او په پوره طاقت او په پوره عقل سره مينه ساتئ، او،
د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ." ۲۸ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، "هم دغه صحيح جواب دے. دغه شان
کوه نو ژوندے به اوسې." ۲۹ خو هغۀ خپل ځان د صحيح ثابتولو دپاره د عيسیٰ نه تپوس وکړو چې، "زما ګاونډی څوک
دے؟" ۳۰ عيسیٰ ورته جواب ورکړو چې، "يو سړے د يروشلم نه يريحو ته روان وو چې په لاره ډاکوانو ګېر کړو، جامې يې
ترې وويستلې، وې وهلو او مرګی حال يې پرېښودلو او ترېنه لاړل. ۳۱ اتفاقی يو اِمام په دغه لار تېرېدو، چې هغه يې وليدو نو د
لارې بل طرف ته واوړېدو او ترې نه لاړو. ۳۲ هم دغه شان يو ليوی هغه ځائ ته راغلو او چې هغه يې وليدلو نو بل طرف ته
ترې نه واوړېدو او دے هم په مخه ترې لاړو. ۳۳ خو يو سامری مسافر چې هغۀ له نزدې راغلو او چې هغه يې وليدو نو زړۀ يې
پرې وسوزېدو. ۳۴ هغه ورغلو او د هغۀ زخمونه يې په تېلو او ميو ووينځل او پټۍ يې پرې ولګوله او بيا يې په خپل ښاروی سور
کړو او يو سرائې ته يې د ځان سره بوتلو او هلته يې د هغۀ خِدمت وکړو. ۳۵ بله ورځ هغۀ دوه ديناره د خپل جيب نه راوويستل
او د سرائې مالِک له يې ورکړل او ورته يې ووئيل چې د دۀ خِدمت کوه او کۀ نوره خرچه دې پرې راغله نو په واپسی کښې به يې
درکړم. ۳۶ ستاسو څۀ خيال دے چې په دې دريو واړو کښې د هغه سړی رښتينے ګاونډی څوک دے کوم چې غلو وهلے
وو؟" ۳۷ هغۀ جواب ورکړو، "هغه څوک چا چې په هغۀ رحم وکړو." عيسیٰ ورته وفرمائيل، "لاړ شه او هم دغسې کوه لکه چې
هغۀ وکړل."

حضرت عيسیٰ دپاره د مرتا او مريم مېلمستيا

۳۸ هر کله چې هغوئ په لاره تلل نو عيسیٰ يو کلی ته راغلو چرته چې مرتا نومې يوې ښځې په خپل کور کښې مېلمه کړو. ۳۹
د هغې يوه خور وه چې نوم يې مريم وو. هغه د مالِک په پښو کښې کښېناستله او د هغۀ کلام يې اورېدلو. ۴۰ خو چې مرتا د
ډېر کار په وجه پرېشانه وه نو هغۀ ته ورغله او ورته يې ووئيل، "مالِکه، تۀ دا خيال نۀ کوې چې زما خور زۀ خِدمت ته يواځې
پرېښې يم؟ هغې ته ووايه چې راشی او زما مدد وکړی." ۴۱ مالِک په جواب کښې ورته وفرمائيل، "مرتا، مرتا، تۀ د ډېرو
څيزونو په سوچونو کښې ډوبه شوې يې. ۴۲ خو د دې نه يوه خبره ضروری ده او مريمې چې کومه خوښه کړې ده هغه بهتره
ده او دا به د هغې نه هيڅکله وانۀ خستلے شی."

د دُعا په حقله تعليم

١١ ⑴ يوه ورځ داسې وشول چې عيسىٰ په يو ځائ کښې دُعا کوله. هغهٔ چې دُعا خلاصه کړه نو د هغهٔ يو مريد ورته ووئيل،
”مالِکه، مونږ ته د دُعا کولو طريقه وښايه لکه څنګه چې يحيىٰ خپلو مريدانو ته ښودلې وه.“ ⑵ عيسىٰ جواب ورکړو، ”هر کله
چې تاسو دُعا کوئ نو داسې وايئ، اے پلاره، ستا نوم دې پاک وى او ستا بادشاهى دې راشى. ⑶ مونږ له خپل روزمره رزق
راکړه. ⑷ او زمونږ ګناهونه معاف کړه، څنګه چې مونږ خپل قصوروار معاف کوُو. او مونږ په آزميښت کښې مهٔ اچوه.“ ⑸
بيا عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”فرض کړئ کهٔ په تاسو کښې يو کس په نيمه شپه د خپل ملګرى کور ته ورشى او ورته ووائى زما
ملګريه، ما له لږه روټۍ راکړه. ⑹ ځکه چې زما يو ملګرے د سفر نه راغلے دے او ما کره د خوړلو دپاره هيڅ هم نشته چې
هغهٔ ته کېږدم. ⑺ او هغه ورته په جواب کښې ووائى چې ما مهٔ تنګوه. په دې نيمه شپه خو ورونه بند دى، زهٔ او زما بچى په
کټ کښې اودهٔ يُو، په دې وخت اوس زهٔ تا له څهٔ نهٔ شم درکولے. ⑻ خو زهٔ تاسو ته وايم، کهٔ چرې د دوستۍ په وجه درله څهٔ
درنهٔ کړى خو ستا د زيات مِنت کولو په وجه به هغه راپاځى او تا له به هر څهٔ درکړى. ⑼ او دغه شان زهٔ تاسو ته وايم چې
وغواړئ نو تاسو ته به درکړے شى، ولټوئ نو تاسو به يې ومومئ، ور ووټکوئ نو درته به کولاو کړے شى. ⑽ ځکه هر څوک يې
چې غواړى، هغهٔ ته ملاويږى، او څوک يې چې لټون کوى، هغه يې مومى، او څوک چې ور ټکوى، هغهٔ ته کولاويږى. ⑾ کهٔ
چرې ستاسو ماشومان تاسو نه کب وغواړى نو ولې تاسو به ورله مار ورکړئ څهٔ؟ په تاسو کښې به کوم پلار داسې وکړى؟ ⑿
او يا چې ماشوم ترې هګۍ وغواړى نو ولې تاسو به ورله لړم ورکړئ څهٔ؟ ⒀ نو کهٔ بيا تاسو چې دومره ګناهګاران يئ، په دې
پوهيږئ چې خپل اولاد له ښهٔ څيزونه ورکړئ نو ستاسو آسمانى پلار به څومره زيات روحُ القُدس هغه چا له ورکړى چې څوک
يې ترې غواړى.“

حضرت عيسىٰ او بعلزبول

⒁ يوه ورځ عيسىٰ د يو سړى نه ګونګے پيرے وشړلو چا چې خبرې نهٔ شوې کولے نو کله چې پيرى پريښودو نو دې سړى
خبرې شروع کړې، او خلق په دې کار حق حېران شول. ⒂ خو ځينو په کښې ووئيل چې، ”دے خو د پيريانو د سردار
بعلزبول په مدد پيريان شړى.“ ⒃ او نورو د آزميښت په توګه ورنه څهٔ آسمانى نښه وغوښته. ⒄ خو هغه د هغوئ په زړونو
پوهه شو او ورته يې وفرمائيل چې، ”هره بادشاهى چې په خپلو کښې بېاتفاقه شى نو هغه تباه کيږى، او په بېاتفاقۍ سره
بادشاهى ورانيږى. ⒅ هم دغه شان کهٔ چرې اِبليس د خپل ځان خلاف شى نو څنګه به يې بادشاهى پاتې شى؟ لکه څنګه چې
ستاسو ګُمان دے چې زهٔ د بعلزبول په مدد پيريان وباسم، ⒆ نو کهٔ چرې زهٔ پيريان د بعلزبول په مدد شړم نو ستاسو مريدان
يې د چا په وسيله شړى؟ نو په هم دې وجه به هغوئ تاسو ملامته کړى. ⒇ خو کهٔ چرې زهٔ د خُدائ پاک په قدرت پيريان شړم
نو بيا پوهه شئ چې د خُدائ پاک بادشاهى ستاسو په مينځ کښې ده. ㉑ هرکله چې يو زورَور وسله وال سړے د خپل کور
ساتنه کوى نو د هغهٔ مال حال به محفوظ وى. ㉒ خو هرکله چې د هغهٔ نه زيات زورَور سړے په هغهٔ ورپيښ شى او دے قابو
کړى نو هغه وسله ترې واخلى چې په کومه د دهٔ باور وى او د هغهٔ لوټ شوے مال حال په خپلو کښې تقسيم کړى. ㉓ څوک
چې ما سره نهٔ دے، هغه زما خلاف دے. څوک يې چې ما سره يو ځائ نه راټولوى نو هغه يې نولى.

د يو پيرى واپس راتلل

㉔ کله چې د يو کس نه پيرے بهر شى نو هغه په صحراګانو سر شى چې آرام ومومى، خو چې وې نهٔ مومى نو هغه بيا د خپل
ځان سره داسې ووائى چې زهٔ به واپس هغه ځائ ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلے يم. ㉕ نو هغه چې واپس راشى نو هغه ځائ
صفا او جارُو کړے او د اوسېدو جوګه بيامومى. ㉖ بيا هغه لاړ شى او نور اووهٔ پيريان د ځان سره راولى چې د دهٔ نه هم
زيات خراب وى او هغوئ ټول راشى او په پيرى نيولى کس ديره شى او د هغهٔ اَنجام د پخوا نه هم لا خراب شى.“ ㉗ کله چې
عيسىٰ دا خبره کوله په ګڼه کښې يوې ښځې چغې کړې، ”بختوره ده هغه مور چې تهٔ يې زيږولے يې او تا له يې پئ درکړى دى.“
㉘ نو هغهٔ جواب ورکړو، ”نه، بختور هغه دى څوک چې د خُدائ پاک کلام اورى او عمل پرې کوى.“

نښه غوښتل

٢٩ کله چې عيسىٰ ته د خلقو ګڼه زياتېدله نو هغهٔ داسې وفرمائيل، "دا يوه ګناهګاره پيړۍ ده. دوئ نښې غواړی خو د يُونس نبی د نښې نه سيوا يوه نښه به هم دوئ له ورنهٔ کړے شی. ٣٠ لکه څنګه چې يُونس د نينوه د خلقو دپاره نښه وګرځېدو، دغه شان به اِبن آدم هم د دې پيړۍ دپاره نښه وګرځی. ٣١ د شيبا مَلِکه به د قيامت په ورځ د دې پيړۍ د خلقو خلاف په عدالت کښې ودرېږی او دوئ به مجرمان ثابت کړی، ځکه چې هغه د دُنيا د بل سر نه د سليمان د حِکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او ځوک چې دلته دے هغه د سليمان نه هم لوئ دے. ٣٢ د نينوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قيامت په ورځ ودرېږی او دا پيړۍ به مجرمه ثابته کړی ځکه چې هغوئ د يُونس په بيان توبه ګار شوی وُو، او اوس څوک چې دلته دے، هغه د يُونس نه لوئ دے.

د وجود رڼا

٣٣ هيڅوک بله شوې ډيوه په پټ ځائ کښې او يا د لوښی لاندې نهٔ ږدی بلکې د ډيوټ دپاسه يې ږدی چې کور ته راتلونکی خلق يې رڼا ووينی. ٣٤ ستا سترګې ستا د بدن دپاره ډيوې دی. کهٔ ستا سترګې روغې وی، نو ستا ټول بدن به د رڼا نه ډک وی. خو کهٔ ستا سترګې خرابې وی، نو ستا په ټول بدن کښې به تورتم وی. ٣٥ نو بيا پام کوه چې کومه رڼا په تا کښې ده چې هغه تورتم نهٔ وی. ٣٦ کهٔ چرې ستا ټول بدن د رڼا نه ډک وی، او يو اندام دې هم په تورتم کښې نهٔ وی، نو ستا ټول ژوندون به روښانه وی، داسې لکه چې يوه ډيوه په تا ځليږی."

د فريسی او د شرعې عالم ملامتول

٣٧ کله چې عيسىٰ خبرې ختمې کړې نو يو فريسی هغهٔ ته د روټۍ دعوت ورکړو. هغه دننه ورغلو او ورسره کښېناستو. ٣٨ فريسی په دې ليدو حېران شو چې هغهٔ د روټۍ خوړلو نه مخکښې لاسونه ونهٔ وينځل. ٣٩ خو مالِک هغهٔ ته وفرمائيل، "تاسو فريسيان خو د کنډول او رکېبۍ بهر مخ وينځئ خو دننه تاسو د حرص او بدکارۍ نه ډک کړی وی. ٤٠ اے کم عقلو، چا چې بهرنۍ حِصه جوړه کړې ده، ولې هغهٔ دننه حِصه نهٔ ده جوړه کړې څهٔ؟ ٤١ خو څهٔ چې ستاسو په لوښو کښې دی هغه خېراتی ورکړئ. نو بيا به تاسو دننه او بهر مکمل پاک شئ. ٤٢ اے فريسيانو، په تاسو دې افسوس وی. تاسو د باغ د پودينې او سپېلنو او د هر قِسم سبزۍ لسمه حِصه خو ورکوئ خو د اِنصاف او د خُدائ پاک سره د مينې نه اِنکار کوئ. په کار خو دا وو چې تاسو په دې هم عمل کولے او هغه مو هم نهٔ پرېښودلے. ٤٣ اے فريسيانو، په تاسو دې افسوس وی. تاسو په عبادتخانو کښې د مشرۍ کُرسۍ خوښوئ او په بازارونو کښې په سلامونو ډېر خوشحالېږئ. ٤٤ افسوس چې تاسو د هغه قبرونو په شان يئ چې نښه يې نهٔ معلومېږی او خلق پرې په بې‌خيالۍ سره دپاسه ګرځی." ٤٥ د دې په جواب کښې يو د شرعې عالم ووئيل، "اُستاذه، کله چې تاسو داسې خبرې کوئ نو دا زمونږه سپکاوے کوئ." ٤٦ عيسىٰ ورته وفرمائيل، "اے د شرعې عالمانو په تاسو دې هم افسوس وی. ځکه چې تاسو په خلقو بې‌اندازې بوج وراچوئ ولې په خپله د دې د اوچتولو دپاره يوه ګوته قدرې هم نهٔ وروړئ. ٤٧ په تاسو دې افسوس وی چې تاسو د هغه نبيانو زيارتونه جوړوئ کوم نبيان چې ستاسو پلار نيکونو وژلی وُو. ٤٨ او تاسو په خپله په دې کار د خپل پلار نيکهٔ په جرمونو کښې شريک شوئ، هغوئ پېغمبران ووژل او تاسو پرې زيارتونه جوړ کړل. ٤٩ ځکه خو خُدائ پاک په خپل حِکمت کښې وئيلی دی چې زهٔ به تاسو ته نبيان او رسولان درولېږم او په دوئ کښې به څېنې ووژلے شی او څېنې به وزورولے شی. ٥٠ نو دغه شان به د دُنيا د شروع نه تر اوسه پورې د دې موجوده پيړۍ نه د ټولو نبيانو د تويو شوو وينو تپوس وکړے شی، ٥١ د هابيل د وينې نه د زکرياه تر وينې پورې، څوک چې د خُدائ د کور او قربان‌ګاه په مينځ کښې وژلے شوے وو. زهٔ تاسو ته دا وايم، چې دې پيړۍ ته به د دې ټولو د وينو تويولو سزا ملاوېږی. ٥٢ اے د شرعې عالمانو، په تاسو دې افسوس وی. ځکه چې تاسو د عِلم کُنجيانې قبضه کړې دی، تاسو په خپله هم په کښې داخل نهٔ شوئ او څوک چې داخلېدل هغوئ مو هم پرې نهٔ ښودل." ٥٣ کله چې عيسىٰ د کوره بهر شو نو فريسيانو او د شرعې عالمانو دا کوشش وکړو چې د هغهٔ سخت مخالفت شروع کړی او د دهٔ نه بې‌واره بې‌واره تپوسونه وکړی، ٥٤ او په دې اِنتظار

ؤو چې هغه په خپلو خبرو کښې راګېر کړی.

د منافقت خلاف خبردارے

١٢ (١) په دې دوران کښې د زرګونو خلقو ګڼه جوړه شوې وه او داسې ټيل جوړ شوے وو چې خلقو يو بل د پښو لاندې کول. نو عيسىٰ اول خپلو مريدانو ته خبرې شروع کړې چې، ”د فريسيانو د خمبيرې نه ځان ساتئ. زما مطلب د هغوئ د منافقت نه دے. (٢) داسې يو پټ څيز نشته چې هغه به ښکاره نهٔ شی او نهٔ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نهٔ شی. (٣) نو هر هغه څهٔ چې تاسو په تيارهٔ کښې وايئ، هغه به په رڼا ورځ واورېدلے شی او هغه څهٔ چې تاسو په بندو کمرو کښې يو بل ته په غوږ کښې وئيلی دی، هغه به د چت نه په چغه واورولے شی.

د چا نه يرېدل

(٤) اے دوستانو، زهٔ تاسو ته دا وايم، د هغه چا نه مهٔ يرېږئ څوک چې ستاسو بدن وژنی خو د مرګ نه پس نور تاسو سره هيڅ نهٔ شی کولے. (٥) خو زهٔ به تاسو خبردار کړم چې د چا نه يره په کار ده. د هغه چا نه يرېږئ څوک چې د وژلو نه پس دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. آو، زهٔ تاسو ته وايم چې د هم هغهٔ نه يره کوئ. (٦) ولې پينځهٔ چنچنې په دوو پيسو نهٔ خرڅيږی څهٔ؟ او خُدائ پاک بيا هم په دوئ کښې يوه هم نهٔ هېروی. (٧) خو ستاسو د سر ټول وېښتهٔ هم شمېرلے شوی دی. نو بيا مهٔ يرېږئ، تاسو د بېشمېره چنچنو نه زيات قيمتی يئ.

د خلقو په وړاندې د حضرت عيسىٰ اِقرار

(٨) زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې هر هغه څوک چې د خلقو په وړاندې زما اِقرار وکړی نو اِبن آدم به هم د خُدائ پاک د فرښتو په وړاندې د هغهٔ اِقرار وکړی. (٩) خو څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه اِنکار کوی نو د خُدائ پاک د فرښتو په وړاندې به د هغهٔ نه اِنکار وشی. (١٠) هر هغه څوک چې د اِبن آدم په خلاف څهٔ خبره وکړی نو هغه به ويخښلے شی، خو څوک چې د رُوح القُدس په خلاف کُفر ووائی نو هغه به معاف نهٔ کړے شی. (١١) کله چې تاسو د عبادتخانو او د حاکمانو او د اختيار د خاوندانو په وړاندې د عدالت دپاره ودرولے شئ نو په دې وخت کښې انديښنه مهٔ کوئ چې تاسو به د دوئ په وړاندې په خپله صفائی کښې څهٔ وايئ. (١٢) ځکه چې رُوحُ القُدس به هغه ساعت تاسو ته وښائی چې څهٔ وئيل په کار دی.“

د نادانه مالدار مِثال

(١٣) په ګڼه کښې يو سړی عيسىٰ ته ووئيل، ”اُستاذه، زما ورور ته ووايه چې زما سره د ميراث تقسيم وکړی.“ (١٤) هغهٔ جواب ورکړو چې، ”وروره، زهٔ چا ستاسو منصف او ثالث مقرر کړے يم؟“ (١٥) بيا هغهٔ خلقو ته وفرمائيل، ”خبردار شئ. د هر قِسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چې د بنی آدم ژوند په ډېر مال دولت پورې تړلے نهٔ دے.“ (١٦) او بيا ورته عيسىٰ دا مِثال پيش کړو چې، ”يو مالداره سړے وو چې په زمکه کښې يې ښهٔ فصل وشو. (١٧) هغهٔ د ځان سره ووئيل، ما ته څهٔ کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځائ هم نشته چې دا غله په کښې انبار کړم. (١٨) بيا هغهٔ ووئيل چې زهٔ به داسې وکړم چې خپلې خمبې به ونړوم او لوئې به يې جوړې کړم او په هغې کښې به خپله ټوله غله او نور مال دولت سمبال کړم. (١٩) او بيا به خپل ځان ته ووايم، سړيه، ډېر څيزونه دې جمع کړل چې د ډېرو کالونو پورې ستا دپاره کافی دی، اوس په آرام ژوند کوه، خوره څښه او خوشحاله ګرځه.
(٢٠) خو خُدائ پاک هغهٔ ته وفرمائيل، اے کم عقله. هم په دې شپه به دې ساه وخېژی. او تا چې کوم مال دولت راجمع کړو، دا به اوس د چا شی؟ (٢١) دا د هغه چا مِثال دے چا چې د خپل ځان دپاره مال دولت راجمع کړو، خو دے د خُدائ پاک په نزد مالداره نهٔ دے.“

اندېښنې مۀ کوئ

٢٢ بيا هغۀ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”ځکه زۀ تاسو ته دا وايم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنې مۀ کوئ چې، څۀ به خورو
يا څۀ به اغوندو. ٢٣ ځکه چې ژوندون د روټۍ او بدن د جامو نه بهتر دے. ٢٤ کارغانو ته وګورئ، دوئ نۀ خو کَرى او نۀ
رېبى، نۀ خو د دوئ ذخيرې شته، نۀ خمبې، خو بيا هم خُدائ پاک هغوئ له رزق ورکوى. نو بيا تاسو هغۀ ته د مارغانو په نسبت
ډېر اهم يئ. ٢٥ په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات کړى؟ ٢٦ کۀ چرې تاسو
دا معمولى کار قدرې هم نۀ شئ کولے نو بيا نورو اندېښنو ولې اخستى يئ؟ ٢٧ ځنګلى ګلونو ته خو لږ خيال وکړئ، نۀ خو
هغوئ خوارى کوى او نۀ ځان دپاره جامې جوړوى خو زۀ تاسو ته دا وايم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او
شوکت د دې ګلونو په شان ښائسته جامې اچولې نۀ وې. ٢٨ خو کۀ چرې خُدائ پاک د پټو واښو ته داسې جامې ورکوى، کوم
چې نن شته او سبا په تنور کښې غورزولے شى، نو ولې هغه به بيا تاسو له ښکلې جامې درنۀ کړى څۀ؟ اے د کم ايمان
خاوندانو. ٢٩ نو ځکه تاسو د خوراک څښاک پسې منډې مۀ وهئ، تاسو د دې څيزونو اندېښنه مۀ کوئ. ٣٠ ځکه چې د دُنيا
نور قومونه په دې څيزونو پسې په منډه دى خو ستاسو پلار د مخکښې نه ستاسو د حاجتونو نه ښۀ خبر دے. ٣١ خو تاسو د
هر څۀ نه اول د هغۀ د بادشاهۍ په لټون کښې شئ نو بيا به هغه ستاسو ټول حاجتونه پوره کړى. ٣٢ اے وړې قبيلې. مۀ يرېږئ.
ځکه چې ستاسو د پلار دا خوښه ده چې تاسو له بادشاهى درکړى. ٣٣ خپل مال حال خرڅ کړئ او حاجتمندو ته يې ورکړئ او
د ځان دپاره داسې بټوې تيارې کړئ چې هيڅکله نۀ زړيږى او خپل ځان له په آسمان کښې داسې خزانې جوړې کړئ چې
هيڅکله نۀ ختميږى، چرته چې نۀ غل شته او نۀ وينۀ. ٣٤ ځکه چې چرته ستا خزانه وى هلته به ستا زړۀ هم وى.

هر وخت بېداره نوکران

٣٥ د خِدمت دپاره تيار اوسئ او خپلې ډيوې بلې ساتئ. ٣٦ د هغو سړو په شان شئ څوک چې د خپل مالِک د وادۀ د روټۍ نه
د واپس راتلو په اِنتظار وى نو چې هغه څۀ وخت راشى، او ور وټکوى نو چې سمدستى هغوئ ورته ور کولاو کړى. ٣٧ هغه
خادِمان بختور دى چې مالِک يې د خپل راتلو په وخت بېدار ووينى. زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې مالِک به په خپله د کار جامې
واچوى او دوئ به خوراک ته کښېنوى او په خپله به د دوئ خِدمت کوى. ٣٨ بختور دى هغه خادِمان کله چې د هغوئ مالِک په
نيمه شپه او يا سحر سبا راشى او هغه دوئ بېدار ووينى. ٣٩ خو ياد ساتئ، کۀ د کور مالِک خبر وے چې غل به د شپې په کوم
وخت کښې راځى نو هغه به بېدار وے او خپل کور به يې کنډر کېدو ته پرېښے نۀ وو. ٤٠ نو بيا تاسو هم تيار اوسئ ځکه چې
اِبن آدم به په داسې وخت کښې راځى چې ستاسو به په خيال خاطر کښې هم نۀ وى.“ ٤١ پطروس ووئيل چې، ”مالِکه، تۀ دا
مِثال يواځې مونږ ته وائې او کۀ ټولو ته؟“ ٤٢ مالِک ورته وفرمائيل چې، ”نو بيا وفادار او خيال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه
څوک چا ته چې مالِک د کور اختيار ورکړے وى چې د کور د نورو نوکرانو خيال ساتى او هغوئ له مناسب خوراک ورکوى.
٤٣ بختور دے هغه نوکر چې د مالِک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وى. ٤٤ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې مالِک به دۀ ته د
خپل ټول مال واک اختيار ورکړى. ٤٥ خو کۀ هغه نوکر د خپل ځان سره داسې ووائى چې بويه چې زما مالِک راځى او بيا د
نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړى او په خوړلو او څښلو آخته وى او په نشه کښې وى، ٤٦ نو مالِک به يې په داسې ورځ
راشى چې د دۀ په خيال خاطر کښې به نۀ وى او په داسې وخت به راشى چې هغه به خبر هم نۀ وى، نو هغه به يې په وهلو تک
شين کړى او په بې‌ايمانانو کښې به يې وشميرى. ٤٧ خو هغه نوکر چې د خپل مالِک په طبيعت پوهيږى خو بيا هم د هغۀ په
مرضۍ عمل ونۀ کړى، هغه به سخت وهل وخورى. ٤٨ خو څوک چې د خپل مالِک په مرضۍ نۀ پوهيږى او غلط کارونه کوى
نو د هغۀ سزا به لږه وى. کوم سړى ته چې زيات ورکړے شوے وى د هغۀ نه به زيات تپوس کولے شى او څومره زيات چې
چا ته څۀ سپارلے شوى وى، هومره زيات به د هغۀ نه غوښتلے شى.

د حضرت عيسیٰ په وجه بېلتون

٤٩ زۀ دې له راغلے يم چې په زمکه اور پورې کړم او زما دا څومره خواهش وو چې دا د مخکښې نه بل وى. ٥٠ زۀ به د يوې

سختي بېتسمې نه تېرېږم او د هغې د پوره کېدو پورې به په ما دروند بار وی. ﴿۵۱﴾ ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زهٔ دُنيا ته د امن راوستو دپاره راغلے يم؟ خو زهٔ د دې دپاره راغلے يم چې خلق په خپلو کښې جدا کړم. ﴿۵۲﴾ د دې نه پس به په يو کور کښې پينځهٔ تنه خپلو کښې بې‌اتفاقه شی، درې به د دوو خلاف او دوه به د درېو خلاف شی، ﴿۵۳﴾ دوئ به په خپلو کښې مخالفت شروع کړی، پلار به د زوئ او زوئ به د پلار خلاف، مور به د لور او لور به د مور خلاف، خواښې به د اِنږور او اِنږور به د خواښې خلاف شی.“

وخت او زمانه پېژندل

﴿۵۴﴾ عيسىٰ خلقو ته دا هم وفرمائيل، ”هر کله چې تاسو نمرپرېواتهٔ طرف ته ورېځې په راختو ووينئ نو تاسو بيا زر دا وايئ چې باران کېدونکے دے نو بيا هم داسې باران وشی. ﴿۵۵﴾ او هر کله چې باد د جنوب د طرفه وی نو تاسو وايئ چې د ګرمئ چپه راتلونکې ده او هم داسې وشی. ﴿۵۶﴾ اے مُنافقانو. تاسو د زمکې او د آسمان حالت معلومولے شئ نو بيا تاسو څنګه د اوسنۍ زمانې په حالت نهٔ پوهېږئ؟

د خپل مخالف سره روغه کول

﴿۵۷﴾ نو تاسو بيا په خپله سمې فېصلې ولې نهٔ شئ کولے؟ ﴿۵۸﴾ کله چې تاسو د خپل مخالف سره عدالت ته په لار روان يئ نو دا کوشش کوئ چې په لاره کښې د هغهٔ سره روغه جوړه وکړئ. ګنې هغه به تاسو قاضى ته پېش کړی او قاضى به تاسو سپاهى ته حواله کړی او سپاهى به مو جيل کښې واچوی. ﴿۵۹﴾ زهٔ تاسو ته دا وايم چې تاسو به تر هغې آزاد نهٔ شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نهٔ وی.“

توبه يا مرګ

۱۳ ﴿۱﴾ هم په دغه وخت کښې ځينې کسانو عيسىٰ د هغه ګليليانو په حقله خبر کړو چې پيلاطوس هغوئ د خُدائ په کور کښې ووژل کله چې هغوئ قربانى کوله. ﴿۲﴾ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”ستاسو څهٔ خيال دے چې په کومو ګليليانو چې دا زياتے وشو، هغوئ د نورو ګليليانو نه زيات ګناه ګار وُو څهٔ؟ ﴿۳﴾ بلکل نه، زهٔ تاسو ته وايم چې، خو کهٔ تاسو هم توبه ګار نهٔ شئ نو ټول به هم هغه شان تباه شئ. ﴿۴﴾ يا هغه اتلس کسان چې په سيلوم کښې پرې برج راونړېدو او دوئ ترې لاندې مړهٔ شول، ستاسو دا خيال دے چې هغوئ په يروشلم کښې د اوسېدونکو ټولو خلقو نه زيات ګناه ګار وُو؟ ﴿۵﴾ بلکل نه، زهٔ تاسو ته دا وايم چې کهٔ تاسو توبه ګار نهٔ شوئ نو ټول به هم هغه شان تباه شئ.“

د شنډ اينځر مِثال

﴿۶﴾ بيا عيسىٰ دا مِثال وفرمائيلو چې، ”د يو سړی په باغ کښې د اينځر ونه ولاړه وه. نو هغه مېوې لټولو له ورغلو خو هيڅ يې په کښې پيدا نهٔ کړل. ﴿۷﴾ نو هغهٔ باغوان ته ووئيل، ګوره، د تېرو درېو کالو راسې زهٔ په دې اينځر کښې د مېوې لټولو په طمع راځم خو هيڅ مېوه په کښې نهٔ وی. نو بس دا د بېخه وباسه. دې هسې ځائ نيولے دے؟ ﴿۸﴾ خو باغوان جواب ورکړو، صاحبه، سږ کال يې پرېږده، مهٔ يې وباسه چې زهٔ ورته ځائ جوړ کړم او سَره ورله ورکړم. ﴿۹﴾ کهٔ په راتلونکی موسم کښې يې مېوه ونيوله نو ډېر ښهٔ، ګنې بيا يې د بېخه وباسه.“

د سبت په ورځ د يوې کوبې ښځې جوړول

﴿۱۰﴾ د سبت په ورځ عيسىٰ په يوه عبادتخانه کښې تعليم ورکولو. ﴿۱۱﴾ نو يوه ښځه وه چې د اتلسو کالو راسې پيريانو نيولې وه او بې‌حاله کړې يې وه او ملا يې ورله داسې کبره کړې وه چې هيڅکله نېغه نهٔ شوه ودرېدلے. ﴿۱۲﴾ کله چې عيسىٰ هغه وليده نو

راوي بلله او ورته يې وفرمائيل، ”اے مورې، تهٔ د خپل تکليف نه آزاده شوې.“ ⑬ او بيا يې خپل لاسونه په هغې کېښودل، نو بيا سمدستي هغه نېغه ودرېده او د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله. ⑭ خو د عبادتخانې مشر د سبت په ورځ د عيسیٰ د روغولو په عمل ډېر خفه شو او موجودو خلقو ته يې ووئيل چې، ”د کار دپاره شپږ ورځې مقرر شوې دی. په هغو ورځو کښې د شفا حاصلولو دپاره راځئ خو د سبت په ورځ مهٔ راځئ.“ ⑮ خو مالِک هغهٔ ته جواب ورکړو او وې فرمائيل، ”اے مُنافقانو، په تاسو کښې يو کس هم داسې شته څوک چې د سبت په ورځ خپل غوائی يا خر د اخور نه نهٔ پرانيزی او اوبو له يې نهٔ بوځی. ⑯ او دلته دا مور د اِبراهيم لور ده چې د اتلسو کالو راسې شيطان قېد کړې وه ولې دا ښهٔ خبره نهٔ ده چې د سبت په ورځ هغه د دې قېد نه آزاده شی؟“ ⑰ د هغهٔ په دې وينا د هغهٔ ټول مخالفين شرمنده شول او خلقو د دهٔ په دې عجيبه کارونو کولو ډېره خوشحالی وکړه.

د شړشمو د تخم مِثال

⑱ بيا عيسیٰ وفرمائيل چې، ”د خُدائ پاک بادشاهي په څهٔ شان ده؟ زهٔ د خُدائ بادشاهی د څهٔ سره بيان کړم؟ ⑲ دا د شړشمو د هغه تخم په شان ده چې يو سړی راواخستو او په خپل باغ کښې يې وکَرلو او چې شړشم راوټوکېدل نو لکه د ونې په رنګ لوئ شول نو مارغان راتلل او په څانګو کښې به يې جالې جوړولې.“

د خمبيرې مثال

⑳ هغهٔ بيا دا وفرمائيل، ”زهٔ د خُدائ پاک بادشاهی د څهٔ سره بيان کړم؟ ㉑ دا د خمبيرې په شان ده چې يوې ښځې راواخسته او په درېو قلپو اوړو کښې يې ګډه کړه نو بيا هغه درې واړه خمبيره شول.“

تنګه دروازه

㉒ کله چې عيسیٰ يروشلم ته تلو نو په کلو او ښاريو تېرېدو او په تلو تلو کښې يې خلقو ته ځائ په ځائ تعليم ورکولو. ㉓ يو کس ترېنه تپوس وکړو، ”مالِکه، ولې صرف يو څو تنه به بچ شی؟“ نو هغهٔ ورته په جواب کښې وفرمائيل، ㉔ ”کوشش وکړئ چې په تنګه دروازه ورداخل شئ، ځکه چې زهٔ درته دا وايم چې ډېر به د داخلېدو کوشش کوی خو داخلېدلے به نهٔ شی. ㉕ خو چې کله د کور مالِک راپاڅی او د خپل کور دروازه بنده کړی کهٔ تاسو بهر ولاړ يئ او دروازه ټکوئ او مِنت کوئ چې مالِکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. خو هغه به جواب درکړی چې زهٔ خو تاسو نهٔ پېژنم چې تاسو څوک يئ. ㉖ نو بيا به تاسو داسې وايئ چې، مونږ خو تا سره يو ځائ خوړل څښل کړی دی او تا زمونږ په کوڅو کښې تعليم ورکولو. ㉗ خو هغه به بيا درته داسې ووائی چې، زهٔ خو تاسو د سره نهٔ پېژنم چې د کوم ځائ نه راغلی يئ. تاسو ټول بدکاران زما نه ورک شئ. ㉘ بيا به هلته تاسو ووينئ چې اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب او نور ټول پېغمبران د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې دی خو تاسو به هغه ځائ ته غورزولے شئ چرته چې ژړا وير او د غاښونو چيچل وی، ㉙ د دُنيا د هر ګوټ نه به خلق د خُدائ پاک د بادشاهۍ مېلمستيا ته راځی. ㉚ بېشکه يو څو کسان چې په کښې آخر دی، هغوئ به د ټولو نه اول شی او يو څو کسان چې اول دی هغوئ به د ټولو نه آخر شی.“

د يروشلم په باب کښې وير

㉛ په هم دغه وخت يو څو فريسيان راغلل او عيسیٰ ته يې ووئيل چې، ”تهٔ د دې ځايه ووځه او لاړ شه ځکه چې هيروديس ستا د وژلو نيت کړے دے.“ ㉜ خو هغهٔ جواب ورکړو، ”لاړ شئ او هغه ګيدړ ته ووايئ چې واوره. نن او سبا به زهٔ پېريان وباسم او د شفا ورکولو کار به جاری ساتم او په درېمه ورځ به خپل کار سر ته ورسوم. ㉝ بيا هم ما ته پکار دی چې زهٔ نن او سبا په خپله لاره تلل وکړم او په بله ورځ هم، ځکه چې د نبی دپاره دا نامُمکنه ده چې هغه دې د يروشلم نه بغير په بل ځائ کښې مړ شی. ㉞ اے يروشلمه، اے د يروشلم ښارې چې تهٔ نبيان وژنې او رسولان سنګساروې کوم چې تا ته رالېږلے شوی دی. ما څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه چې چرګه خپل بچی د وزرو لاندې راغونډوی، خو تا دا نهٔ غوښتل.

(۳۵) وګوره، ستا کور تا ته وران ویجاړ پاتې کیږی او زهٔ تا ته دا وايم چې تهٔ به ما تر هغې په سترګو ونهٔ وينې ترڅو چې تهٔ دا ونهٔ
وائې چې، بختور دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نوم راځی.“

د پړسوب بيمارى روغول

۱۴ (۱) د سبت په ورځ عيسىٰ د يو مشر فريسى په کور کښې روټۍ خوړلو له ورغلو او د خلقو په هغهٔ نظر ؤُو. (۲) هلته يو
سړے وو چې ورته د پړسوب بيمارى لګېدلې وه. (۳) عيسىٰ د شرعې د عالمانو او فريسيانو نه تپوس وکړو چې، ”د سبت په
ورځ خلقو له شفا ورکول روا دى او کهٔ نه؟“ (۴) هغوئ لاجوابه پاتې شُو نو عيسىٰ هغه سړے د لاسه ونيولو او شفا يې ورکړه او
رُخصت يې کړو. (۵) بيا هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، ”کهٔ چرې د سبت په ورځ ستاسو زوئ يا غوايے په کوهى کښې پرېوځى،
ولې تاسو به هغه سمدستى راونهٔ باسئ؟“ (۶) نو د هغوئ سره د دې خبرې هيڅ جواب نهٔ وو.

د کوربه او مېلمنو دپاره نصيحت

(۷) کله چې عيسىٰ دا وکتل چې مېلمنو څنګه د عزت ځايونه کتل نو هغهٔ هغوئ ته دا مِثال تير کړو، (۸) ”کله چې تاسو څوک
د وادهٔ روټۍ ته وغواړى نو د عزت په ځائ مهٔ کښېنئ. کېدے شى چې ستاسو نه څوک زيات عزتمند رابللے شوے وى. (۹)
نو کوربه به راشى او تاسو ته به ووائى چې دې سړى ته خپل ځائ پرېږده او بيا به تهٔ په هغه وخت ډېر کچه شې کله چې تهٔ د
ټولو نه وروستو کښېنې. (۱۰) کله چې تا ته بلنه درکړے شى نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو کښېنه څکه چې کله چې کوربه
راشى نو هغه به درته ووائى، زما آشنا، وړاندې راشه. نو ستا ټول ملګرى مېلمانهٔ به ستا د هغه عزت تماشه وکړى، کوم چې تا ته
درکړے شو. (۱۱) څکه چې هر هغه څوک چې ځان اوچتوى، هغه به عاجز کړے شى او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړى،
هغه به اوچت شى.“ (۱۲) بيا عيسىٰ خپل کوربه ته وفرمائيل، ”هر کله چې تهٔ د غرمې يا ماښام د روټۍ دپاره څوک راغواړې نو
خپلو دوستانو، وروڼو، عزيزانو او اميرانو ګاونډيانو ته بلنه مهٔ ورکوه څکه چې هغوئ به هم تا ته بلنه درکړى او بدل به دې
خلاص کړى. (۱۳) خو هر کله چې تهٔ دعوت کوې نو غريبانان، شل ګوډ او ړاندهٔ راوبله، (۱۴) او دغه شان به تاسو برکت
ومومئ څکه چې هغوئ تاسو ته د بدل درکولو جوګه نهٔ دى، خو د قيامت په ورځ به خُدائ پاک تاسو له د صادقانو سره اجر
درکړى.“

د لوئې مېلمستيا مِثال

(۱۵) په دې خلقو کښې يو کس چې د عيسىٰ سره روټۍ ته ناست وو نو په دې خبرې اورېدو سره يې هغهٔ ته ووئيل، ”بختور دى
هغه څوک چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په مېلمستيا کښې ګډون وکړى.“ (۱۶) عيسىٰ جواب ورکړو، ”يو سړى د يوې لوئې
مېلمستيا بندوبست کړے وو او ګڼ خلق يې رابللى ؤُو. (۱۷) د روټۍ په وخت هغهٔ خپل نوکر رابللے شوو مېلمنو پسې ولېږلو او
ورته يې ووئيل چې مهربانى وکړئ، روټۍ تياره ده راشئ. (۱۸) خو هغوئ ټولو څهٔ نه څهٔ بهانه وکړه. وړومبى ووئيل، ما يوه ټوټه
زمکه اخستې ده، زهٔ څم چې هغه وګورم. نو مهربانى وکړه زما عُذر قبول کړه. (۱۹) دوېم ووئيل چې، ما پينځهٔ قلبې غويَان
اخستى دى، زهٔ څم چې هغوئ جوت کړم. نو مهربانى وکړه، زما عُذر قبول کړه. (۲۰) بل ووئيل، ما اوس اوس وادهٔ کړے دے،
په دې وجه درتلے نهٔ شم. (۲۱) کله چې نوکر واپس شو نو دا هر څهٔ يې خپل مالِک ته ووئيل. د کور مالِک په غصه شو او نوکر
ته يې ووئيل چې زر د ښار کوڅو او بازارونو ته لاړ شه خواران، شل ګوډ او ړاندهٔ راټول کړه او دلته يې راوله. (۲۲) نوکر ووئيل،
صاحبه، ستا حکم په ځائ کړے شو خو بيا هم ځائ شته. (۲۳) نو مالِک ورته ووئيل چې لاړ شه او لويو لارو کوڅو ته ووځه او
خلق په مِنت سره راوله چې زما کور د دوئ نه ډک شى. (۲۴) خو دا درته وايم څوک چې اول رابللے شوى ؤُو په هغوئ کښې به
يو تن هم دا روټۍ ونهٔ څکى.“

د حضرت عیسیٰ د مریدۍ قیمت

۞٢٥ اوس چې یوه لویه ګڼه د عیسیٰ سره جوړه شوې وه، هغهٔ هغوئ ته مخ راواړولو او ورته یې وفرمائیل، ۞٢٦ "هغه څوک چې زما مرید جوړېدل غواړی نو کهٔ هغه د خپل مور، پلار، ښځې، بچو، وروڼو، خوېندو او د خپل ځان نه زړهٔ صبر نهٔ کړی نو هغه زما مرید جوړېدے نهٔ شی. ۞٢٧ او کوم سړے چې خپله سولۍ په خپله نهٔ پورته کوی او په ما پسې نهٔ راځی، هغه زما مرید جوړېدے نهٔ شی. ۞٢٨ ولې په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه یو برج جوړول غواړی او د مخکښې نه به د خرچې اندازه ونهٔ لګوی چې په هغې یې سر ته رسولے شی او کهٔ نه؟ ۞٢٩ ګنې کهٔ چرې هغهٔ د دې بنیادونه اېښی وی او بیا یې سر ته نهٔ شی رسولے نو ټول لیدونکی به وریورې خندا ګانې کوی. ۞٣٠ هغوئ به وائی چې دهٔ ته ګورئ چې کار یې شروع کړو او سر ته یې ونهٔ رسولو. ۞٣١ یا کوم بادشاه به داسې وی چې هغه به د بل بادشاه سره د جنګېدو نه وړاندې دا اندازه نهٔ لګوی چې د لسو زرو کسانو سره زهٔ د هغه بادشاه مقابله کولے شم څوک چې د شلو زرو کسانو سره په ما حمله کوی؟ ۞٣٢ او کهٔ هغه نهٔ شی کولے نو د حملې کولو نه وړاندې به هغه خپله جرګه هغهٔ ته ورولېږی او د صُلح د شرطُونو به ورنه خواست وکړی. ۞٣٣ هم دغه شان تاسو کښې یو کس هم تر هغې زما مرید کېدے نهٔ شی ترڅو چې هغهٔ خپل ټول مال دولت ته شا کړې نهٔ وی.

بېخونده مالګه

۞٣٤ مالګه ښهٔ څیز دے، خو کهٔ مالګه بېخونده شی، نو بیا به څنګه مالګینه شی؟ ۞٣٥ بیا دا نهٔ په زمکه او نهٔ په ډېران پکارېږی، دا بس د عبث غورزولو ده. کهٔ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغوئ دې واوری."

د ورکې شوې ګډې مِثال

١٥ ۞١ ټول محصولچیان او نور بدکاره خلق راغونډ وُو چې د عیسیٰ خبرې واوری. ۞٢ خو فریسیانو او د شرعې عالمانو په خپلو کښې غورېدل شروع کړل او داسې لګیا وُو، "ګورئ دا سړے خو ګناهګارانو ته هرکلے وائی او ورسره خوراک هم کوی." ۞٣ نو عیسیٰ ورته دا مِثال تیر کړو، ۞٤ "کهٔ چرې په تاسو کښې د یو تن سل ګډې وی او یوه ترېنه ورکه شی نو ولې هغه به دغه نورې یو کم سل تر هغې په تش مېدان پرې نهٔ ږدی ترڅو چې یې هغه ورکه شوې موندلې نهٔ وی؟ ۞٥ کله چې یې ومومی نو هغه به دا اوږو ته پورته کړی او خوشحالی به وکړی، ۞٦ او کله چې هغه کور ته واپس شی نو خپلو دوستانو او ګاونډیانو له به دعوت ورکړی او ورته به ووائی، ما سره زما په خوشحالۍ کښې شریک شئ. ځکه چې ما خپله ورکه شوې ګډه بیا ومونده. ۞٧ دغه شان زهٔ تاسو ته وایم چې په آسمان کښې هم دا رنګ د یو ګناه ګار په توبه ګار کېدو بېحسابه خوشحالی کیږی، په نسبت د هغه یو کم سلو صادقانو چې د توبې حاجت نهٔ لری.

د ورکې شوې سیکې مِثال

۞٨ یا دا چې کهٔ د یوې ښځې سره لس د سپینو زرو سیکې وی او یوه ترېنه ورکه شی. ولې هغه به ډیوه نهٔ بلوی، کور به نهٔ جارُو کوی او د کور ګوټ ګوټ به تر هغې نهٔ لټوی ترڅو چې یې هغه موندلې نهٔ وی؟ ۞٩ نو کله چې یې ومومی نو هغه به خپلې ملګرې او ګاونډیانې راوبلی او ورته به ووائی چې ما سره خوشحالی وکړئ ځکه چې ما خپله ورکه شوې سیکه بیا ومونده. ۞١٠ زهٔ تاسو ته وایم چې د یو ګناه ګار په توبه کولو د خُدائ پاک په فرښتو کښې هم دغه شان خوشحالی کیږی."

د ورک شوی زوئ مِثال

۞١١ عیسیٰ بیا وفرمائیل چې، "د یو سړی دوه زامن وُو. ۞١٢ نو کشر خپل پلار ته ووئیل، پلاره، زما برخه جائیداد ما له راکړه. نو پلار خپل جائیداد په هغوئ تقسیم کړو. ۞١٣ لږه موده پس هغه کشر زوئ خپل ټول جائیداد خرڅ کړو، پیسې یې پرې نغدې

کړې او چرته لرې مُلک ته لاړو او هلته يې خپل مال په بدچلنۍ دوره کړو، ﴿١٤﴾ کله چې هغهٔ هر څهٔ خرچ کړل نو په هغه مُلک
کښې سخت قحط راغلو او هغه ضرورتمند شو، ﴿١٥﴾ نو بيا هغه په هم هغه مُلک کښې د يو زميندار سره نوکر شو نو زميندار هغه
خپلو پټو ته ولېږلو چې خنزيرانو له د خوراک بندوبست وکړی. ﴿١٦﴾ د هغهٔ ډېر زړهٔ کېدو چې د هغه پوستکو نه ګېډه ډکه کړی
کوم چې به خنزيرانو خوړل خو دهٔ ته د دې اجازت نهٔ ؤو. ﴿١٧﴾ خو کله چې د هغهٔ عقل سر ته راغلو نو وې وئيل، زما د پلار
ټولو نوکرانو سره د خپل ضرورت نه زيات خوراک شته او زهٔ دلته د لوږې مرم. ﴿١٨﴾ زهٔ به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چې،
پلاره، ما د خُدائ پاک او ستا خلاف ګناه کړې ده. ﴿١٩﴾ نور زهٔ د دې قابل نهٔ يم چې زهٔ ستا زوئ وګڼلے شم، نو ما خپل ځان
سره نوکر کړه. ﴿٢٠﴾ نو په دې نيت هغه پاڅېدو او د خپل پلار کور طرف ته روان شو. خو هغه لا ډېر لرې وو چې د پلار پرې
نظر شو نو زړهٔ يې پرې درد وکړو او ورمنډه يې کړه او ورترغاړه وتو او ښکل يې کړو. ﴿٢١﴾ خو زوئ ووئيل، پلاره، ما د خُدائ
پاک او ستا خلاف ګناه کړې ده. د دې نه پس زهٔ ستا د زوئ وئيلو قابل نهٔ يم. ﴿٢٢﴾ خو پلار يې خپلو نوکرانو ته ووئيل، زر شئ.
زما د ټولو نه ښهٔ چُوغه راوړئ او دهٔ ته يې ورواغوندئ او ګوته ورېه لاس کړئ او څپلی ورېه پښو کړئ. ﴿٢٣﴾ زمونږ هغه ښُکلے
او څورب سخے راولئ او حلال يې کړئ او راځئ چې په شريکه خوشحالی وکړُو. ﴿٢٤﴾ ځکه چې زما دا مړ زوئ بيا راژوندے
شو، دے خو ورک شوے وو او بيا موندے شو. او دغه شان هغوئ خوشحالی شروع کړه. ﴿٢٥﴾ نو په هم دې وخت کښې مشر
زوئ يې په پټو کښې کار کولو کله چې کور ته واپس راروان شو نو په لار کښې د ساز او ګډا آوازونه د هغهٔ تر غوږه شُو. ﴿٢٦﴾
هغهٔ د خپل يو نوکر نه تپوس وکړو چې دا څهٔ مېله ده؟ ﴿٢٧﴾ نوکر ورته ووئيل، ستا ورور خپل کور ته راواپس شوے دے او ستا
پلار هغهٔ ته ښکلے سخے حلال کړو ځکه چې هغه يې روغ رمټ بيا موندلو. ﴿٢٨﴾ خو مشر زوئ يې غصه شو او کور ته د ننوتو
نه يې اِنکار وکړو. د هغهٔ پلار بهر راغلو او ورته يې مِنت زاری وکړه چې دننه راځه. ﴿٢٩﴾ خو هغهٔ ورته په جواب کښې ووئيل، دا
دومره کالونه ما ستا لکه د غلام په شان تابعداری کړې ده او کله مې هم ستا د حُکم نه مخ نهٔ دے اړولے او تا ما له يو چېلے
هم نهٔ دے راکړے چې ما پرې خپلو دوستانو ته مېلمستيا کړے وے. ﴿٣٠﴾ خو چې اوس ستا دا زوئ راغلو چې ستا مال يې په
کنجرو والوځولو نو تا هغهٔ ته ښکلے سخے حلال کړو. ﴿٣١﴾ نو پلار يې په جواب کښې ورته ووئيل، زما زويه، تهٔ خو مدام ما
سره يې او څهٔ چې زما دی هغه ټول ستا دی. ﴿٣٢﴾ نو مونږ ته ځکه خوشحالی او جشن کول په کار دی چې ستا دا مړ ورور
اوس بيا راژوندے شو، دے خو ورک وو او مونږ بيا موندلو.“

د بےايمانه ناظر مِثال

١٦ ﴿١﴾ بيا عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”يو دولتمند سړی ته د هغهٔ د ناظر په سر چا شکايت وکړو چې هغه ستا
مال الوځوی. ﴿٢﴾ نو هغهٔ هغه راوبللو او ورته يې ووئيل، دا ستا په حقله زهٔ څهٔ خبرې اورم؟ خپل حساب کِتاب راوړه ځکه چې
د دې نه پس به تهٔ زما ناظر نهٔ يې. ﴿٣﴾ ناظر د ځان سره ووئيل، زما دا نېک چې مې د نوکرۍ نه وباسی نو اوس به زهٔ څهٔ کوم؟
زهٔ خو دومره تکړه نهٔ يم چې خټې لوټې وکړم او په خير غوښتلو هم شرمېږم. ﴿٤﴾ نو بيا اوس زهٔ په دې پوهېږم چې څهٔ وکړم.
چې کله مې دے د نوکرۍ نه وباسی نو زما ډېر دوستان به زما مدد ته تيار وی. ﴿٥﴾ هغهٔ د خپل مالِک قرضداری ځان ځان له
راوبلل او اول کس ته يې ووئيل چې زما د مالِک په تا څومره قرض دے؟ ﴿٦﴾ هغهٔ جواب ورکړو، د زيتُونو تېل تقريباً درې زره
ليټره. هغهٔ ورته ووئيل چې خپل بِل دې واخله او زر کښېنه او څلور سوه يې وليکه. ﴿٧﴾ بيا يې بل ته ووئيل، او په تا څومره
قرض پاتې دے؟ هغهٔ ورته ووئيل، سل بوری غنم. هغهٔ ورته ووئيل، خپل بِل دې واخله او اتيا بوری وليکه. ﴿٨﴾ او مالِک د خپل
بےايمانه ناظر د دې هوښيارتيا ستائينه وکړه، ځکه چې د دې پيړۍ خلق په خپلو کښې په لېن دېن کولو کښې د ايماندارانو نه
زيات هوښيار دی. ﴿٩﴾ نو ځکه زهٔ تاسو ته وايم چې د دُنيا په مال دولت خپل ځان له دوستان جوړ کړئ نو چې کله مال دولت
درنه لاړ شی نو دا خلق به تاسو په ابدی کور کښې قبول کړی. ﴿١٠﴾ کوم سړے چې په لږ کار کښې ديانتداره وی، هغه به په غټ
کار کښې هم ديانتداره وی او کوم سړے چې په لږ کښې بدديانته وی، هغه به په ډېرو کښې هم بدديانته وی. ﴿١١﴾ نو کهٔ چرې
تاسو ځان د دې دُنيا په دولت کښې ديانتداره ثابت نهٔ کړو نو په حقيقی دولت کښې به په تاسو باندې څوک اِعتبار وکړی؟ ﴿١٢﴾
او کهٔ چرې تاسو په پردی مال دولت کښې ځان بدديانته ثابت کړے وی نو بيا به داسې څوک وی چې تاسو له به خپل مال

دولت درکړی؟ ⑬ یو غلام هم د دوو مالِکانو خِدمت نۀ شی کولے، ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خُدائ پاک او د مال دولت دواړو یو ځائ خِدمت نۀ شئ کولے.“

شریعت او د خُدائ بادشاهت

⑭ او فریسیان څوک چې په مال مئین وُو هغوئ چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسیٰ پورې یې خندا وکړه. ⑮ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دې دوکه کوئ چې ګنې تاسو صادقان یئ خو خُدائ پاک ستاسو زړونه پېژنی. ځکه چې کوم څیزونه چې د خلقو په نظر کښې د صِفت وی، هغه د خُدائ پاک په نظر کښې پلیت وی. ⑯ د یحییٰ تر وخته د شریعت او نبیانو سلسله جاری وه. د دې نه پس د خُدائ پاک د بادشاهۍ د زیری بیان اورولے شو نو د هر چا زړۀ وو چې په هغې کښې داخل شی. ⑰ د زمکې او آسمان ختمېدل د شریعت نه د یو حرف یا زبر قدرې ورانولو په نسبت آسان کار دے. ⑱ کوم سړے چې خپله ښځه طلاقه کړی او د بلې سره وادۀ وکړی نو هغه زنا کوی او هغه سړے څوک چې د طلاقې شوې ښځې سره وادۀ وکړی نو هغه هم زنا کوی.

مالداره سړے او لعزر

⑲ یو مالداره سړے وو چې کاسنی او د نرم کتان جامې یې اچولې او هره ورځ به یې ډېر په شان شوکت خلقو له دعوتونه ورکول. ⑳ او یو عاجز سړے چې نوم یې لعزر وو او په وجود یې ډېرې دانې راختلې وې، د هغۀ په دروازه کښې پروت وو. ㉑ او هغه به د هغه ټوکړو خوړلو په طمع وو کومې به چې د دې مالداره سړی دسترخوان نه پاتې شوې وې، بلکې سپی به هم راتلل او د هغۀ زخمونه به یې څټل. ㉒ آخر یوه ورځ هغه عاجز سړے مړ شو او فرښتو یوړو او د اِبراهیم په غېږ کښې یې واچولو. هغه مالداره سړے هم مړ شو او ښخ کړے شو، ㉓ او په عالمِ ارواح کښې چرته چې هغه په عذاب وو، هغۀ چې پورته وکتل نو لرې یې لعزر د اِبراهیم په غېږ کښې ولیدلو. ㉔ هغۀ چغې کړې، اے پلاره، اِبراهیمه. په ما رحم وکړه. دا لعزر راولېږه چې خپل د ګوتې سر په اوبو کښې لوند کړی چې زما ژبه پرې یخه کړی ځکه چې زۀ په دې اور کښې ډېر په عذاب یم. ㉕ خو اِبراهیم ورته وفرمائیل چې، هغه وخت یاد کړه زویه. په دُنیا کښې ټول نعمتونه ستا په نصیب وُو او ټولې بدبختۍ د لعزر په نصیب وې. اوس هغه دلته په آرام دے او تۀ په عذاب کښې یې. ㉖ خو بله خبره دا ده چې زمونږ او ستا تر مینځه یوه لویه کنده ده چې د هغې نه نۀ څوک پورې وتلے شی او نۀ ترینه څوک دېخوا راتلے شی. ㉗ مالداره سړی جواب ورکړو چې بیا نو پلاره، زۀ درته زاری مِنت کوم چې تۀ دے زمونږ کور ته ولېږه ㉘ چرته چې زما پینځۀ ورونه دی چې هغوئ خبرداره کړی، هسې نه چې هغوئ هم په دې عذاب کښې ګېر شی. ㉙ خو اِبراهیم ورته وفرمائیل چې د هغوئ سره موسیٰ او نور نبیان شته، په کار دی چې دوئ هغوئ ته غوږ ونیسی. ㉚ خو هغۀ جواب ورکړو چې، نه، پلاره اِبراهیمه. کۀ د مړو نه څوک هغوئ ته لاړ شی نو هغوئ به هله توبه ګار شی. ㉛ اِبراهیم جواب ورکړو، کۀ چرې هغوئ د موسیٰ او د نورو نبیانو خبرو ته غوږ نۀ ږدی نو کۀ څوک د قبر نه ورپاڅی هم نو هغوئ به پرې باور ونۀ کړی.“

د حضرت عیسیٰ یو څو خبرې

۱۷ ① عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”تیندکونه به خامخا راځی خو چې د چا د لاسه دا راځی، د هغوئ په حال افسوس دے. ② د هغۀ دپاره به دا ښۀ وی چې د هغۀ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شی او په دریاب کښې وغورزولے شی، په ځائ د دې چې په دې وړو کښې یو له هم تیندک ورکړی. ③ خبردار اوسئ. کۀ چرې ستاسو ورور څۀ ګناه وکړی نو وې رټئ او کۀ هغه پښېمانه شی نو وې بخښئ. ④ او کۀ چرې هم هغه په ورځ کښې اووۀ ځله ستا خلاف ګناه وکړی او بیا اووۀ ځله درله راشی او داسې ووائی چې زۀ توبه کوم نو تۀ یې معاف کړه.“ ⑤ مریدانو مالِک ته ووئیل چې، ”زمونږ ایمان قوی کړه.“
⑥ نو مالِک ورته جواب ورکړو، ”کۀ چرې ستاسو ایمان د شړشمو د دانې هومره هم وی نو کۀ تاسو د تُوت دې ونې ته ووائ

چې د ببخه ووځه او په سمندر کښې لاهو شه، نو دا به ستاسو حُکم ومنی. ⑦ کۀ چرې د یو کس نوکر د یوې او ګډو څرولو نه راواپس شی، نو ولې د هغۀ نبک به ورته دا وائی چې زر راشه او ما سره روټۍ ته کښېنه؟ ⑧ نه، هغه به ورته دا وائی چې زما روټۍ تیاره کړه، ملا تړلے ودرېږه او زما خِدمت کوه. او تۀ به زما نه وروستو روټۍ وخورې. ⑨ ولې هغه به د هغه نوکر شُکر ګزاری ونۀ کړی چې د دۀ حکم یې منلے وو؟ ⑩ دغه شان کله چې تاسو هغه هر څۀ چې تاسو ته یې حکم شوے دے پوره کړئ نو بیا تاسو ته داسې وئیل په کار دی چې مونږ د تعریف قابل نوکران نۀ یُو خو مونږ صرف خپل فرض پوره کړو.“

د لسو جذامیانو روغول

⑪ کله چې عیسیٰ یروشلم ته روان وو نو هغه د سامریه او د ګلیل تر مینځه تېرېدلو. ⑫ کله چې هغه یو کلی ته ورسېدو نو لس جذامیان یې هلته ولیدل. هغوئ په څۀ فاصله کښې ولاړ وُو، ⑬ او عیسیٰ ته یې نعرې کړې، ”اے مالِکه، په مونږ رحم وکړه.“ ⑭ هر کله چې هغۀ هغوئ ولیدل نو ورته یې وفرمائیل، ”لاړ شئ او خپل ځانونه اِمامانو ته وښایئ.“ او کله چې هغوئ لا په لاره روان وُو نو هغوئ پاک کړے شول. ⑮ نو په هغوئ کښې چې یو تن خپل ځان روغ ولیدلو نو واپس شو او په چغو چغو یې د خُدائ پاک ثناء ووئیله. ⑯ هغه د عیسیٰ په پښو کښې پرېوتو او د هغۀ شکریه یې ادا کړه. او هغه یو سامری وو. ⑰ بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”ولې لس واړه پاک نۀ کړے شوئ؟ نو هغه نور نهۀ څۀ شول؟ ⑱ بې له دې یو مسافر نه بل یو هم داسې نۀ وو چې واپس راغلے وے او د خُدائ پاک ثناء یې وئیلے وے؟“ ⑲ او عیسیٰ هغه سړی ته وفرمائیل، ”پاڅه او لاړ شه، خپل ایمان تۀ جوړ کړې.“

د خُدائ پاک د بادشاهۍ راتلل

⑳ فریسیانو د عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”د خُدائ پاک بادشاهی به کله راځی؟“ هغۀ وفرمائیل چې، ”تاسو د نښو په لیدلو دا نۀ شئ وئیلے چې د خُدائ پاک بادشاهی به کله راځی. ㉑ نۀ خوک داسې وئیلے شی چې ګورئ هغه دلته ده. یا هلته ده. ځکه چې په حقیقت کښې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو په مینځ کښې ده.“ ㉒ بیا عیسیٰ مریدانو ته وفرمائیل چې، ”داسې وخت به راشی چې تاسو به د اِبن آدم د راتلو په طمع یئ خو تاسو به یې لیدلے نۀ شئ. ㉓ خلق به تاسو ته وائی چې ګورئ هغه هلته دے یا دلته دے، خو هلته مۀ ځئ او مۀ هغوئ پسې منډې وهئ. ㉔ لکه څنګه چې برېښنا د آسمان د یو سر نه تر بله سره پورې رسی، دغه شان به د اِبن آدم راتلل وی. ㉕ خو اول به هغه خامخا ډېر مصیبت وزغمی او دا پیړی به یې رد کړی ㉖ لکه څنګه چې د نوح په زمانه کښې شوی وُو، هم هغه شان به د اِبن آدم د راتلو په ورځو کښې وشی. ㉗ هغوئ تر هغې ورځې پورې خوړل څښل او ودونه یې کول ترڅو چې نوح خپلې کشتۍ ته ننوتو او سېلاب راغلو او هغوئ ټول یې غرق کړل. ㉘ او لکه څنګه چې د لوط په زمانه کښې شوی وُو هغوئ هم خوړل څښل او سوداګری یې کوله او بوټی یې کَرل او ودانی یې کولې. ㉙ خو په کومه ورځ چې لوط د سدوم نه ووتلو نو د آسمان نه اور او ګوګړ ورېدل شروع شول او دوئ یې ټول تباه کړل. ㉚ دغه شان به د اِبن آدم د راتلو په ورځ هم وی. ㉛ په هغه ورځ هر څوک چې د چت دپاسه وی او سامان یې بښکته وی نو هغه دې د سامان اوچتولو دپاره هیڅکله هم ښکته نۀ راکوزیږی او هم دغه شان څوک چې په پټی کښې وی هغه دې کور ته نۀ واپس کیږی. ㉜ د لوط ښځه رایاده کړئ. ㉝ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې ځان بائیلی، هغه به یې وساتی. ㉞ زۀ تاسو ته وایم چې په هغه شپه به په یو کټ کښې دوه کسان وی، یو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی. ㉟ او دوه ښځې به یو ځائ مېچن کوی، یوه به واخستلے شی او بله به پرېښودلے شی. ㊱ دوه سړی به په پټی کښې وی، یو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی.“ ㊲ هغوئ چې دا واورېدل نو تپوس یې وکړو، ”دا به چرته وی مالِکه؟“ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”چرته چې مرداره وی هلته به تپوسان راټولیږی.“

د یوې کونډې او د یو قاضی مِثال

۱۸ ① بیا عیسیٰ مریدانو ته یو مِثال ووئیلو، او ورته یې دا وښودل چې هغوئ دې ضرور بار بار دُعا غواړی او زړۀ دې نۀ

بائیلی. ۲ نو هغهٔ وفرمائیل چې، "په یو ښار کښې یو قاضی وو چې نهٔ ورسره د خُدائ پاک یره وه او نهٔ یې د خلقو پرواه کوله. ۳ او هم په دغه ښار کښې یوه کونډه وه چې هغه به بیا بیا هغهٔ له راتله او ورته به یې وئیل چې زما د مخالفینو او زما تر مینځه اِنصاف وکړه. ۴ ډېره موده هغهٔ اِنکار کولو خو آخر یې په زړهٔ کښې ووئیل، حقه خو دا ده چې زهٔ نهٔ خو د خُدائ پاک نه یرېږم او نهٔ د خلقو پرواه کوم، ۵ خو اوس دا کونډه زما دپاره داسې بلا جوړه شوې ده او زهٔ به د دې حق دې له ورکړم، هسې نهٔ چې په بار بار راتلو ما تر پوزې راولی." ۶ بیا مالِک عیسیٰ وفرمائیل، "تاسو دې بې‌اِنصافه قاضی ته غوږ شئ چې دهٔ څهٔ ووئیل. ۷ نو ولې خُدائ پاک به د خپلو غوره شوو دُعا نهٔ اوری څوک چې ورته شپه او ورځ زاری او مِنت کوی؟ ولې هغه به د دوئ په مدد کولو کښې ډېر وخت ولګوی؟ ۸ زهٔ تاسو ته وایم، هغه به ډېر زر د هغوئ سره اِنصاف وکړی. خو کله چې اِبن آدم دوباره راشی، نو ولې هغه به څوک ایماندار په زمکه پیدا کړی؟"

د فریسی او یو محصولچی مِثال

۹ عیسیٰ هغه خلقو ته هم چې په خپل ځان یې باور کولو چې مونږ صادقان یُو او نور یې سپک ګڼل، دا مِثال ووئیلو، ۱۰ "دوه سړی د دُعا دپاره د خُدائ کور ته لاړل، یو فریسی وو او بل محصولچی. ۱۱ فریسی ودرېدو او داسې دُعا یې شروع کړه، اے خُدایه پاکه، ستا شُکر دے چې زهٔ د نورو خلقو په شان نهٔ خو دوکه مار، نهٔ بې‌ایمانه، نهٔ زناکار او نهٔ لکه د هغه محصولچی په شان یم. ۱۲ زهٔ په هفته کښې دوه روژې نیسم او څهٔ چې ګټم خُدائ پاک ته د هغې نه لسمه ورکوم. ۱۳ خو محصولچی لرې ولاړ وو او پاس آسمان ته یې نهٔ کتل او خپله سینه یې وهله او وئیل یې، اے خُدایه پاکه، په ما رحم وکړه، زهٔ ستا ګناه ګار یم. ۱۴ زهٔ تاسو ته وایم چې هم دا سړے د هغه اولنی سړی نه زیات صادق کور ته واپس لاړو، ځکه هر څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړے شی او څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت کړے شی."

ماشومانو له برکت ورکول

۱۵ خلقو عیسیٰ له خپل ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی. کله چې مریدانو دوئ ولیدل نو وې رټل. ۱۶ خو عیسیٰ هغه ماشومان راوبلل او وې فرمائیل، "ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوئ مهٔ منع کوئ ځکه چې د خُدائ پاک بادشاهی هم د داسې خلقو ده. ۱۷ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې د خُدائ پاک بادشاهی لکه د ماشوم قبوله نهٔ کړی، هغوئ به هیڅکله په دې کښې داخل نهٔ شی."

یو مالدار حاکِم

۱۸ یو حاکِم د عیسیٰ نه دا تپوس وکړو، "اے نېکه اُستاذه. داسې څهٔ وکړم چې د تل ژوندون وارث شم؟" ۱۹ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، "تهٔ ما ته نېک ولې وائې؟ د خُدائ پاک نه بغیر بل هیڅوک نېک نشته. ۲۰ تا ته د شریعت حُکمونه خو معلوم دی، زنا مهٔ کوه، قتل مهٔ کوه، غلا مهٔ کوه، د دروغو ګواهی مهٔ کوه او د خپل مور پلار عزت کوه." ۲۱ حاکِم جواب ورکړو چې، "ما د ځوانئ نه په دې ټولو عمل کړے دے." ۲۲ د دې په اورېدو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "په تا کښې اوس هم د یو څیز کمے دے. لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تهٔ د آسمان خزانې ومومې. بیا راځه، او ما پسې شه." ۲۳ په دې خبرو د حاکِم زړهٔ په ډوبېدو شو ځکه چې هغه ډېر مالداره سړے وو. ۲۴ عیسیٰ چې د هغهٔ حالات ولیدل نو وې فرمائیل، "د مالداره دپاره د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره ګران کار دے. ۲۵ د یو مالداره سړی په نسبت د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د یو اوښ دپاره د ستنې په سوری کښې تېرېدل آسان دی." ۲۶ چا چې دا واورېدل نو تپوس یې وکړو، "نو څوک به بیا خلاصون ومومی؟" ۲۷ عیسیٰ جواب ورکړو، "څهٔ چې د بنی آدم دپاره ناممکنه وی هغه خُدائ پاک ته ممکن وی." ۲۸ پطروس ووئیل، "وګوره مونږ خپل کورونه پرېښی دی چې په تاسو پسې روان شو." ۲۹ عیسیٰ وفرمائیل، "زهٔ تاسو ته دا وایم چې چا چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ دپاره خپل کور، خپله ښځه، خپل وروڼه، خپل مور پلار او خپل بچی پرېښی دی ۳۰ نو هغه به په دې دُنیا کښې په څو چنده ومومی او په آخر کښې به د تل ژوندون بیا مومی."

په درېم ځل د حضرت عیسیٰ د خپل مرګ او د بیا ژوندی کېدلو په حقله پېشګوئي

(٣١) عیسیٰ دولس مریدان ځان له کړل او ورته یې وفرمائیل، "مونږ اوس یروشلم ته ځو او د اِبن آدم په حق کښې هر څهٔ چې د
نبیانو په وسیله لیکلے شوی دی، هغه به پوره شی. (٣٢) هغه به غېریهودیانو ته حواله کړے شی، هغوئ به په هغهٔ پورې ټوقې
وکړی او بد سلوکی به ورسره وکړی او توکانړې به پرې وتوکی. (٣٣) هغوئ به یې په کوړو ووهی او مړ به یې کړی او په درېمه
ورځ به هغه بیا ژوندے راپاڅی." (٣٤) خو هغوئ په دې هیڅ ونهٔ رسېدل او څهٔ چې وئیلے شوی وُو، مطلب یې د هغوئ نه پټ وو
ځکه چې هغوئ یې په مطلب نهٔ پوهېدل.

په یریحو کښې د یو ړوند سړی بینا کول

(٣٥) کله چې عیسیٰ یریحو ته نزدې شو نو یو ړوند سړے د لارې په غاړه ناست وو او خیر یې غوښتو. (٣٦) هغهٔ چې د ګڼو خلقو
د تېرېدو آوازونه واورېدل نو تپوس یې وکړو چې، "دا څهٔ چل دے؟" (٣٧) هغوئ خبر کړو چې، "عیسیٰ ناصری په دې لاره
تېرېږی." (٣٨) نو هغهٔ چغې کړې، "اے عیسیٰ د داؤد زویه، په ما رحم وکړه." (٣٩) مخکښې چې کوم خلق روان وُو، هغوئ ورته
په سخته ووئیل چې، "چپ شه." خو هغهٔ چغې لا نورې هم زیاتې کړې چې، "اے د داؤد زویه. په ما رحم وکړه." (٤٠) عیسیٰ
ودرېدلو او خلقو له یې حُکم ورکړو چې، "دے ما له راولئ." کله چې هغه نزدې راغلے نو تپوس یې ترې وکړو، (٤١) "تهٔ څهٔ
غواړې چې زهٔ یې ستا دپاره وکړم؟" هغهٔ ووئیل، "مالِکه، زهٔ خپل نظر غواړم." (٤٢) عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل چې، "بینا شه، تهٔ
خپل ایمان بچ کړې." (٤٣) نو سمدستی هغه بینا شو او په هغهٔ پسې روان شو. او د خُدائ پاک ثنا یې وئیله. او ټولو خلقو چې دا
ننداره ولیده نو د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله.

حضرت عیسیٰ او زکای

١٩ (١) بیا عیسیٰ یریحو ته ننوتو او د ښار په مینځ کښې تېرېدو. (٢) هلته زکای نومې یو سړے وو. دے د محصولچیانو
سردار او ډېر مالداره وو. (٣) د هغهٔ دا تلوسه وه چې عیسیٰ به څنګه سړے وی، خو په قد مندرے وو او د ګڼو خلقو له وجې
یې هغه لیدلے نهٔ شو. (٤) نو هغهٔ د خلقو نه وړاندې منډه کړه او یوې ټیټې ونې ته وختلو چې هغه ووینی، ځکه چې عیسیٰ هم په
دغه طرف روان وو. (٥) او کله چې عیسیٰ هغه ځائ ته راورسېدو نو پورته یې وکتل او وې فرمائیل چې، "اے زکایه، زر راکوز
شه. زهٔ ضرور نن ستا کور کښې مېلمه کېږم." (٦) نو هغه زر راکوز شو او ډېر په خوشحالئ یې ورته هرکلے ووئیلو. (٧) نو
خلقو چې دا ولیدل نو ټول ځان سره وغورېدل او وې وئیل، "هغه د یو ګناه ګار سړی کور ته ورغلو چې ورسره مېلمه شی."
(٨) خو زکای ودرېدو او مالِک ته یې ووئیل، "مالِکه، زهٔ خپل نیم مال خوارانو له ورکوم او کهٔ ما له چا نه په دوکه باندې څهٔ
اخستی وی نو هغهٔ له به یو په څلور واپس ورکړم." (٩) عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل چې، "هم نن دې کور ته نجات راغلے دے ځکه
چې دے هم د اِبراهیم زوئ دے. (١٠) ځکه چې اِبن آدم دې له راغلے دے چې ورک شوی ولټوی او بچ یې کړی."

د لسو سیکو مثال

(١١) د هغوئ لا دې ته غوږ وو چې عیسیٰ ورته یو مِثال ووئیلو ځکه چې هغه اوس یروشلم ته رانزدې وو او د هغوئ دا ګُمان وو
چې د خُدائ پاک بادشاهی اوس زر په ښکاره کېدو ده. (١٢) هغهٔ وفرمائیل، "د یو لوئ خاندان یو سړے په اوږد سفر یو بل مُلک
ته لاړو د دې دپاره چې هغه بادشاهت حاصل کړی او بیا واپس راشی. (١٣) خو اول هغهٔ خپل لس نوکران راوبلل او هر یو ته یې
په دې وینا د سرو زرو یوه یوه سیکه ورکړه چې دوئ پرې سوداګری کوی ترڅو چې زهٔ راواپس نهٔ شم. (١٤) خو د خپل مُلک
خلقو ورسره کینه کوله او په هغهٔ پسې یې یوه جرګه ولېږله چې، مونږ دا سړے خپل بادشاه کېدل نهٔ غواړو. (١٥) خو بیا هم هغه
د بادشاه په حیثیت واپس راغلو او کومو نوکرانو ته چې یې پېسې ورکړې وې هغوئ ته یې سوال جواب ولېږلو چې دا معلومه
کړی چې په دوئ کښې هر یو څومره ګټه کړې ده. (١٦) وړومبے راغے او وې وئیل، صاحبه، ستا د سرو زرو سیکې لس نورې

ګټلي دی. ۞١٧ هغۀ جواب ورکړو، شاباش، تۀ ډېر ښۀ نوکر یې. ځکه چې تا په لږو کښې خپل ځان ایمانداره ثابت کړو، تۀ د لسو ښارونو حاکِم شوې. ۞١٨ بیا دویم راغلو او وې وئیل چې، مالِکه، ستا د سرو زرو سیکو پینځۀ نورې ګټلې دی. ۞١٩ او هغۀ ته یې ووئیل چې، تۀ هم د پینځو ښارونو حاکِم شوې. ۞٢٠ بیا بل نوکر راغلو او وې وئیل، مالِکه، دا ستا د سرو زرو سیکه ده. ما دا په رومال کښې انغښتې وه او سمباله کړې مې وه. ۞٢١ زۀ ستا نه یرېدم ځکه چې تۀ یو ظالم سړے یې. هغه څۀ اخلې څۀ چې ستا نۀ وی او هغه څۀ رېبې کوم چې تا کَرلی نۀ وی. ۞٢٢ هغۀ جواب ورکړو، اے بد تمیزه. زۀ به هم ستا په خولۀ تا سره اِنصاف وکړم. تا ته دا معلومه وه چې زۀ یو سخت سړے یم او هغه څۀ حاصلوم چې کوم ما نۀ وی ورکړی او هغه څۀ رېبم چې کوم ما نۀ وی کَرلی؟ ۞٢٣ نو بیا تا ولې زما د سرو زرو سیکه د صرافانو سره نۀ ده اېښې چې بیا ما په واپسی کښې سره د ګټې اخستے وے. ۞٢٤ هغۀ حاضرینو ته مخ راواړولو او وې وئیل چې، دغه د سرو زرو سیکه د دۀ نه واخلئ او هغۀ له یې ورکړئ چې د چا سره چې لس دی. ۞٢٥ هغوئ جواب ورکړو چې مالِکه، د هغۀ سره خو د اول نه لس دی. ۞٢٦ هغۀ هغوئ ته وفرمائیل، زۀ تاسو ته دا وایم چې د چا سره چې څۀ وی هغۀ ته به نور هم ورکړے شی تر دې چې ورسره لا نور زیات شی، خو د چا سره چې څۀ نۀ وی د هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے شی کوم چې ورسره وی. ۞٢٧ خو زما هغه دشمنانو چې زۀ بادشاه کېدل نۀ غوښتم، هغوئ راولئ او زما په وړاندې یې قتل کړئ."

په یروشلم کښې د عیسیٰ کامیابه استقبال

۞٢٨ د دې خبرو کولو نه پس عیسیٰ خپلو مریدانو نه مخکښې یروشلم ته روان وو. ۞٢٩ هر کله چې هغه بیتِفګے او بیتِعنیاه ته ورنزدې شو کوم چې د زیتُونو په غرۀ ودان دی نو هغۀ دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل چې، ۞٣٠ "دې مخامخ کلی ته ورشئ نو چې څنګه ورننوځئ نو تاسو به یو کوچانے تړلے ومومئ چې تر اوسه پرې هیچا لا سورلی نۀ ده کړې. هغه پرانیزئ او دلته یې راولئ. ۞٣١ او کۀ څوک درنه دا تپوس وکړی چې تاسو دا کوچانے ولې پرانیزئ نو ورته ووایئ چې زمونږ د مالِک په کار دے." ۞٣٢ دواړه په مخه لاړل او هم هغه شان یې وموندل لکه چې عیسیٰ ورته فرمائیلی وُو. ۞٣٣ او کله چې هغوئ کوچانے پرانستو نو د دې مالِکانو ترینه تپوس وکړو چې، "تاسو دا کوچانے ولې پرانیزئ؟" ۞٣٤ هغوئ جواب ورکړو چې، "دا زمونږ د مالِک په کار دے." ۞٣٥ او هغوئ کوچانے عیسیٰ له راوستو، بیا هغوئ په کوچانی باندې خپلې جامې واچولې او عیسیٰ وربانډې سورلی وکړه. ۞٣٦ کله چې هغه په لاره تېرېدو نو خلقو ورته په لار کښې خپلې جامې غوړولې. ۞٣٧ اوس څۀ وخت چې هغه د زیتُونو د غرۀ نه مخ په کوزېدو وو نو ټولو ملګرو او مریدانو یې په هغه ټولو عجیبه معجزو چې هغوئ لیدلی وې د خُدائ پاک ثنا ووئیله. ۞٣٨ "مبارک دے هغه راتلونکے بادشاه چې د مالِک خُدائ په نامه راځی. سلامتی دې وی په آسمان کښې او جلال دې وی په اوچت آسمان کښې." ۞٣٩ څېنو فریسیانو په دې ګڼه کښې عیسیٰ ته ووئیل، "اُستاذه، خپلو مریدانو ته ووایه چې غلی شی." ۞٤٠ عیسیٰ جواب ورکړو، "زۀ تاسو ته وایم کۀ چرې هغوئ غلی پاتې شی نو کانړی بوټی به په چغو سر شی."

د حضرت عیسیٰ د یروشلم په حال ژړل

۞٤١ هر کله چې هغه نزدې راغلو، ښار یې ولیدلو نو هغۀ په دې باندې وژړل، ۞٤٢ او وې فرمائیل، "کۀ چرې نن ورځ تا ته دا معلومه وے چې کومه د خیر لاره ده، خو نه، دا ستا د نظر نه پټه ده. ۞٤٣ یو وخت به په تا داسې راشی چې ستا دشمنان به ستا محاصره وکړی، هغوئ به ستا نه چاپېر شی او د هرې خوا نه به دې راګېر کړی. ۞٤٤ نو تاسو به سره د خپلو بچو یو ځائ په زمکه راګزار کړی او ستا یو کاڼے به هم د بل کاڼی دپاسه پرې نۀ ږدی ځکه چې تاسو د خُدائ د خلاصون هغه مقرر وخت ونۀ پېژندلو."

د خُدائ پاک کور پاکول

۞٤٥ عیسیٰ بیا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغۀ هغه ټول خلق چې د خُدائ په کور کښې یې سوداګری کوله، وشړل ۞٤٦ او ورته یې وفرمائیل، "صحیفې فرمائی چې، "زما کور به د دُعا کور بللے شی،" خو تاسو ترېنه د ډاکوانو اډه جوړه کړې ده." ۞٤٧ د

خُدائ په کور کښې به هره ورځ عيسىٰ تعليم ورکولو. او مشران اِمامان او د شرعې عالمان د دهٔ د وژلو په تلاش کښې وُو چې د اولسى مشرانو مرسته هم ورسره وه. ⁽⁴⁸⁾ خو هغوئ په دې کښې بېوسه وُو، ځکه چې د خلقو د عيسىٰ په خبرو يقين وو.

د حضرت عيسىٰ د اختيار په حقله تپوس

۲۰ ⁽¹⁾ يوه ورځ چې عيسىٰ د خُدائ په کور کښې خلقو له تعليم ورکولو او ورته يې زيرے اورولو نو مشران اِمامان، د شرعې عالمان او د قوم مشران ورله راغلل. ⁽²⁾ او هغوئ ورته ووئيل، "مونږ ته ووايه چې تهٔ دا کارونه په کوم اختيار کوې؟ او دا اختيار تا له چا درکړے دے؟" ⁽³⁾ عيسىٰ هغوئ له جواب ورکړو، "زهٔ هم ستاسو نه يو تپوس کوم، تاسو يې جواب راکړئ ⁽⁴⁾ چې د يحيىٰ بپتسمه د آسمان د طرف نه وه او کهٔ د انسان؟" ⁽⁵⁾ په دې هغوئ د يو بل سره په بحث شول چې، "کهٔ چرې مونږ ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائى چې بيا تاسو په هغهٔ ايمان ولې رانهٔ وړو؟ ⁽⁶⁾ خو کهٔ چرې مونږ ووايو چې د انسانانو د طرف نه وه، نو ټول خلق به مونږ سنګسار کړى ځکه چې هغوئ دا منى چې يحيىٰ نبى وو." ⁽⁷⁾ نو هغوئ جواب ورکړو چې، "مونږ خبر نهٔ يُو." ⁽⁸⁾ نو عيسىٰ ورته وفرمائيل، "بيا به زهٔ هم دا درته ونهٔ وايم چې زهٔ په کوم اختيار دا کارونه کوم."

د انګورو باغ او د باغوانانو مِثال

⁽⁹⁾ نو بيا عيسىٰ خلقو ته دا مِثال تير کړو چې، "يو زميندار وو چې د انګورو باغ يې ولګولو، او زميندارانو له يې په اجاره ورکړو او يو بل مُلک ته د ډيرې مودې دپاره لاړو. ⁽¹⁰⁾ کله چې موسم راغلو نو هغهٔ يو نوکر اجاره دارو له ورولېږلو چې د هغوئ نه د هغهٔ د انګورو د پېداوار برخه وصول کړى خو زميندارو هغه ښهٔ ووهلو او خالى لاس يې واپس ولېږلو. ⁽¹¹⁾ هغهٔ بيا بل نوکر ورولېږلو خو هغوئ هغه هم ووهلو او بېعزته يې کړو، او تش لاس يې واپس ولېږلو. ⁽¹²⁾ هغهٔ بيا دريم سړے ورولېږلو خو هغه يې هم زخمى کړو، او بهر يې وغورزولو. ⁽¹³⁾ بيا د انګورو د باغ مالِک ووئيل چې اوس ما له څهٔ کول په کار دى؟ زهٔ به خپل خوږ زوئ ورولېږم. شايد چې د دهٔ خاطر وکړى. ⁽¹⁴⁾ خو هر کله چې اجاره دارو هغه وليدو نو يو بل ته يې ووئيل، دا د باغ وارث دے، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې مونږ ته پاتې شى. ⁽¹⁵⁾ نو اجاره دارو هغه د انګورو د باغ نه بهر وغورزولو او مړ يې کړو. نو بيا تاسو دا ووايئ چې د انګورو د باغ مالِک به د هغوئ سره څهٔ وکړى؟ ⁽¹⁶⁾ هغه به راشى او دا ټول اجاره دار به مړهٔ کړى او د انګورو باغ به بل چا له ورکړى." هر کله چې هغوئ دا واوريدل نو وې وئيل، "خُدائ مهٔ کړه." ⁽¹⁷⁾ خو عيسىٰ ورته نېغ نېغ وکتل او وې فرمائيل، "نو بيا د صحيفو د دې عبارت څهٔ مطلب دے، "کوم کاڼے چې ګلکارانو رد کړے وو هم هغه د ګوټ سر کاڼے شو"؟ ⁽¹⁸⁾ هر څوک چې د دې کاڼى سره ټينګ وخورى هغه به ټوټې ټوټې شى، او کهٔ په هر چا دا راپرېوځى نو هغه به ريز مريز کړى." ⁽¹⁹⁾ د شرعې عالمانو او مشرانو اِمامانو غوښتل چې هغهٔ ته هم په هغه وخت لاس وراچوى ځکه چې هغوئ ته دا پته ولګېدله چې دا مِثال د هغوئ په خلاف دے خو هغوئ ورسره څهٔ ونهٔ کړل ځکه چې هغوئ د خلقو نه يريدل.

قيصر له محصُول ورکول

⁽²⁰⁾ نو هغوئ په دې لټون کښې وُو چې څنګه به يې راګېر کړو. نو جاسوسان يې پټ د صادقانو په جامه کښې ورولېږل چې په هغهٔ کښې څهٔ داسې خبرې راپيدا کړى چې د هغې په بهانه هغه راګېر کړى او ګورنر ته يې حواله کړى. ⁽²¹⁾ هغوئ د هغهٔ نه تپوس وکړو، "اُستاذه، مونږ په دې خبر يُو چې تهٔ څهٔ وائې او کوم تعليم چې ورکوې هغه ټيک دے او د هيچا طرفدارے نهٔ کوې خو په رښتيا سره د خُدائ پاک د لارې تعليم ورکوې. ⁽²²⁾ نو بيا مونږ ته دا ووايه چې د روم قيصر له محصُول ورکول روا دى او کهٔ نه؟" ⁽²³⁾ عيسىٰ د هغوئ په چل پوهه شو نو ورته يې وفرمائيل، ⁽²⁴⁾ "ما ته د سپينو زرو يوه سيکه وښايئ. په دې د چا تصوير دے او د چا نوم؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "د قيصر." ⁽²⁵⁾ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "ښهٔ ده، قيصر ته خپل حق ورکړئ او خُدائ پاک له خپل." ⁽²⁶⁾ دغه شان د خلقو په وړاندې د دوئ دا کوشش چې هغه په خبرو کښې راګېر کړى کامياب

نهٔ شو، او د هغهٔ په جواب هغوئ حق حيران او غلي پاتې شول.

د بيا ژوندى کېدلو په باب کښې تپوس

۲۷ بيا څېنې صدوقيان څوک چې د قيامت نه منکر دى هغهٔ له راغلل. ۲۸ او د هغهٔ نه يې داسې تپوس وکړو چې، ”اُستاذه،
موسىٰ مونږ ته دا ښودلى دى چې کهٔ د چا ورور مړ شى او ښځه يې پاتې شى او بچى يې نهٔ وى نو بل ورور دې هغه کونډه وادهٔ
کړى او د هغهٔ نسل دې پيدا کړى. ۲۹ نو اوس اووهٔ ورونړه وُو. وړومبى وادهٔ وکړو او بې‌اولاده مړ شو. ۳۰ بيا دوېم هغې ښځې
سره وادهٔ وکړو، ۳۱ بيا درېم هغې سره وادهٔ وکړو هم دغه شان اووهٔ واړه مړهٔ شول خو د يو هم اولاد ونهٔ شو. ۳۲ آخر هغه
ښځه هم مړه شوه. ۳۳ د قيامت په ورځ به دغه ښځه د چا وى ځکه چې اووهٔ واړو ورونړو ورسره وادهٔ کړے وو؟“ ۳۴ عيسىٰ
هغوئ ته وفرمائيل، ”د دې دُنيا سړى او ښځې وادهٔ کوى، ۳۵ خو هغه څوک چې د بلې دُنيا لائق گڼلے شوى دى، هغوئ به نهٔ
وادهٔ کوى نهٔ به وادهٔ کيږى. ۳۶ ځکه چې د هغې نه پس به هغوئ نهٔ مرى، هغوئ به د فرښتو په شان وى. ځکه چې هغوئ د
مرگ نه پس بيا راژوندى شوى دى نو ځکه د خُدائ پاک بچى گڼلے کيږى. ۳۷ او دا چې مړى به راژوندى کولے شى، دا خو
موسىٰ په خپله هم د جاړو د سوزولو په واقعه کښې بيان کړے دے چرته چې د مالِک خُدائ په حقله فرمائى، ”د اِبراهيم خُدائ
پاک، د اِسحاق خُدائ پاک او د يعقوب خُدائ پاک.“ ۳۸ نو هغه د مړو خُدائ پاک نهٔ دے، بلکې د ژوندو خُدائ پاک دے. د
هغهٔ په نزد ټول ژوندى دى.“ ۳۹ په دې د شرعې څېنو عالمانو ووئيل، ”اُستاذه، ډېر ښهٔ دې ووئيل.“ ۴۰ او د دې نه پس په چا
کښې دا جرأت نهٔ وو چې د هغهٔ نه بل سوال وکړى. ۴۱ بيا عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”هغوئ بيا دا څنگه وائى چې مسيح د
داؤد زوئ دے؟ ۴۲ ځکه چې داؤد په خپله په زبور کښې فرمائى چې، ”مالِک زما مالِک ته وفرمائيل، زما ښى لاس ته کښېنه،
۴۳ ترڅو چې زهٔ ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نهٔ کړم.“ ۴۴ داؤد خو په خپله هغهٔ ته مالِک وائى، نو بيا هغه د داؤد زوئ
څنگه کېدے شى؟“

د شرعې عالمان ملامته کول

۴۵ د ټولو خلقو په وړاندې عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ۴۶ ”د شرعې د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لويو لويو
چوغو کښې گرځى او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحاليږى او په عبادتخانو او په مېلمستياو کښې د مشرى په
ځائ کښېناستل غواړى. ۴۷ هم دا هغه خلق دى چې د کونډو مالونه خورى او د ريا اوږدې اوږدې دُعاگانې کوى، دوئ به د
ټولو نه سخته سزا مومى.“

د کونډې ښځې شکرانه

۲۱ ۱ عيسىٰ چې پاس وکتل نو وې ليدل چې مالداره خلق د خُدائ د کور په خزانه کښې خپلې شکرانې اچوى. ۲ او هغهٔ
يوه غريبه کونډه وليدله چې دوه د تانبې سيکې يې ورواچولې. ۳ هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې دې غريبې کونډې
د دې نورو ټولو نه زياتې واچولې. ۴ ځکه چې دې نورو چې په شکرانې کښې څهٔ هم واچول هغوئ د مال د زياتوالى په سبب
واچول خو د هغې سره چې د خپلې گزارې نه هم کم وُو، هغه ټولې يې واچولې“

د خُدائ پاک د کور د بربادېدو په حقله پېشگوئې

۵ څېنې خلقو د خُدائ د کور او د هغې د ښکلو کاڼو او په ورکړے شوو نذرانو چې ښائسته کړے شوى وُو، د هغهٔ په حقله
خبرې کولې. عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ۶ ”دا څيزونه چې تاسو وينئ، داسې وخت راتلونکے دے چې په دې کښې به يو
کاڼے هم د بل دپاسه پاتې نهٔ شى او ټول به ونړولے شى.“

د تکلیفونو او کړاونو نښې

۷ هغوئ عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، "اُستاذه، دا هر څۀ به کله پېښیږی؟ او د دې د رانزدې کېدو نښې به څۀ وی؟" ۸ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، "خیال کوئ چې څوک مو بې‌لارې نۀ کړی ځکه چې ډېر به زما په نوم راشی او دعویٰ به کوی او وائی به چې زۀ عیسیٰ یم، او وخت نزدې راغلے دے خو هغۀ پسې مۀ ځئ. ۹ او کله چې تاسو د جنګونو او الې ګولې خبر واورئ نو مۀ وار خطا کېږئ ځکه چې دا څیزونه به ضرور اول کیږی خو لا به آخر وخت نۀ وی." ۱۰ بیا هغۀ دا وفرمائیل، "قومونه به د قومونو په خلاف وی، بادشاهی به د بادشاهۍ مخالفت کوی. ۱۱ لوئې لوئې زلزلې او قحطونه، وباګانې به ځائ په ځائ راځی او په آسمان کښې به هیبتناکې او لوئې نښې ښکاره کیږی. ۱۲ خو د دې هر څۀ کېدو نه مخکښې به هغوئ تاسو ونیسی او تاسو به وزوروی. تاسو به عبادتخانو ته حواله کېږئ او بندی‌خانو ته به اچولے کېږئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په وړاندې زما د نوم په سبب راوستلے شئ. ۱۳ نو دا به ستاسو دپاره د ګواهۍ موقع وګرځی. ۱۴ خو یاد ساتئ چې د مخکښې نه د خپلې صفائی په حقله د جواب ورکولو فکر مۀ کوئ، ۱۵ ځکه چې زۀ به په خپله تاسو ته د وینا داسې طاقت او حِکمت درکړم چې ستاسو یو مخالف به هم د دې جوګه نۀ وی چې ستاسو د خبرو مقابله وکړی یا یې دروغ ثابت کړی. ۱۶ تر دې چې ستاسو مور پلار، وروڼه، ستاسو خاندان او دوستان به هم تاسو حواله کړی، په تاسو کښې به ځینې مړۀ کړے شی، ۱۷ او زما د نوم په وجه به ټول ستاسو نه نفرت کوی. ۱۸ خو ستاسو د سر یو وېښتۀ قدرې به هم ضائع نۀ شی، ۱۹ د خپل صبر په وجه به تاسو ژوندون وګټئ.

د یروشلم د بربادېدو په حقله پېشګوئي

۲۰ خو کله چې تاسو دا ووینئ چې د یروشلم نه فوجونه راچاپېر شوی دی نو تاسو پوهه شئ چې د هغې بربادی رانزدې شوې ده. ۲۱ نو بیا هغه څوک چې په یهودیه کښې دی، غرونو ته دې وتښتی. او څوک چې په ښار کښې وی، هغوئ دې د ښار نه بهر وځی او څوک چې د ښار نه بهر په کلو کښې وی هغوئ دې ښار ته نۀ ځی. ۲۲ ځکه چې په هم دې وخت کښې به خُدائ پاک خپل بدل اخلی او څۀ چې لیکلے شوی دی، هغه ټول به پوره شی. ۲۳ افسوس دے په هغه ښځو چې په دغه وخت کښې اُمیدوارې وی او په هغوئ چې بچو له سینه ورکوی. ځکه چې په زمکه به ډېر لوئ مصیبت شروع وی او په دې خلقو به لوئ غضب نازل وی. ۲۴ هغوئ به په تُوره هلاک کړے شی او ټولو مُلکونو ته به لکه د قېدیانو بوتلے شی او تر هغه وخت پورې به یروشلم د غېریهودیانو تر پښو لاندې وی ترڅو چې د غېرو قومونو زمانه پوره شوې نۀ وی.

د اِبن آدم راتلل

۲۵ په نمر، سپوږمۍ او په ستورو کښې به خاص نښې ښکاره شی. د سمندر د شور او چپو نه به په زمکه ټول قومونه پرېشانه وی. ۲۶ په خلقو کښې به په زمکه د پېښېدونکو واقعاتو د یرې له کبله ساه پاتې نۀ وی ځکه چې آسمانی طاقتونه به لړزولے شوی وی. ۲۷ بیا به هغوئ دا ووینی چې اِبن آدم به په وریځو کښې په ډېر شان او شوکت سره راروان وی. ۲۸ کله چې دا هر څۀ پېښېدل شروع شی نو پاځئ او بره وګورئ ځکه چې ستاسو خلاصون نزدې دے."

د اینځر د ونې سبق

۲۹ بیا عیسیٰ هغوئ ته دا مِثال تیر کړو چې، "د اینځر ونې ته وګورئ یا ټولو ونو ته. ۳۰ کله چې دا غوټۍ وسپړی نو تاسو به په خپله وینئ او پوهه به شئ چې اوړے رانزدې شوے دے. ۳۱ هم دغه شان چې تاسو دا هر څۀ په کېدو ووینئ نو پوهه شئ چې د خُدائ پاک بادشاهی نزدې ده. ۳۲ زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې دا موجوده پیړۍ به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونۀ شی. ۳۳ زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هیچرې فنا نۀ شی.

د بېدار اوسېدلو تاکيد

﴿۳۴﴾ خيال ساتئ او پام کوئ. خپل زړونه په بد مستئ، نشو او په دُنياوي غمونو مهٔ آخته کوئ، ځکه چې هغه ورځ ناګهانه تاسو لکه د لټ راګېر نهٔ کړی. ﴿۳۵﴾ ځکه چې هغه ورځ په هر چا راتلونکې ده څوک چې په دې دُنيا کښې اوسيږی. ﴿۳۶﴾ خو هر وخت بېدار اوسئ او دا دُعا غواړئ چې تاسو د دې پېښو په وخت کښې دومره تکړه يئ چې خپل ځان بچ کولے شئ او چې د اِبن آدم په وړاندې د ودرېدو جوګه شئ.“ ﴿۳۷﴾ عيسىٰ دا ورځې د خُدائ په کور کښې په تعليم ورکولو تېرولې او بيا به هغه د شپې تېرولو دپاره د زيتُونو غرهٔ ته تلو. ﴿۳۸﴾ او سحر وختى به ټول خلق د خُدائ کور ته راټولېدل چې د هغهٔ خبرې واورى.

د حضرت عيسىٰ د قتل سازش

۲۲ ﴿۱﴾ خو اوس د پتيرې روټۍ د اختر ورځ رانزدې شوې وه کومې ته چې د فسح اختر وئيلے شی. ﴿۲﴾ نو په دې موقع مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو دا کوشش کولو چې څهٔ داسې بهانه ولټوی چې عيسىٰ قتل کړی، ځکه چې هغوئ د خلقو نه يرېدل. ﴿۳﴾ خو بيا شيطان په يهوداه اِسکريوتى کښې ورننوتو چې په هغه دولسو مريدانو کښې يو وو. ﴿۴﴾ او يهوداه د مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور د آفسرانو سره مشورې له لاړو چې داسې څهٔ بهانه پيدا کړی چې عيسىٰ به څنګه هغوئ ته حواله کړی. ﴿۵﴾ هغوئ ډېر خوشحاله شول او د هغهٔ سره يې د پيسو وعده وکړه. ﴿۶﴾ نو هغه په دې کار رضا شو او بيا د داسې موقعې په تلاش کښې شو چې کله هغهٔ سره نور خلق نهٔ وی نو هغوئ ته به يې حواله کړی.

د فسح د اختر تيارے

﴿۷﴾ بيا د پتيرې روټۍ ورځ راغله په کومه ورځ چې د فسح ګډورے قربانى کېدونکے وو. ﴿۸﴾ نو عيسىٰ بيا پطروس او يوحنا د دې هداياتو سره ولېږل چې، ”لاړ شئ او زمونږ دپاره د فسح خوراک تيار کړئ چې وې خورو.“ ﴿۹﴾ هغوئ تپوس وکړو چې، ”ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تيار کړُو؟“ ﴿۱۰﴾ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”څنګه چې تاسو ښار ته ننوځئ نو تاسو به يو سړے ووينئ چې د اوبو منګے به وړی. هغه چې کوم کور ته ورننوځی نو هم هغه کور ته ورننوځئ. ﴿۱۱﴾ او د کور خاوند ته دا پېغام ورکړئ، اُستاذ وائى چې هغه د مېلمنو کمره کومه يوه ده چرته چې به زهٔ د مريدانو سره د فسح خوراک کوم؟ ﴿۱۲﴾ نو هغه به تاسو ته يوه لويه تياره کړے شوې بالاخانه وښائی، زمونږ دپاره هلته د فسح تيارى وکړئ.“ ﴿۱۳﴾ هغوئ لاړل او هلته يې هر څيز د هغهٔ د وينا په مطابق وليدلو. هغوئ د فسح دپاره تيارے وکړو.

د عشاء ربانى مقررول

﴿۱۴﴾ کله چې هغه وخت راورسېدو نو عيسىٰ سره د خپلو رسولانو روټۍ ته کښېناستو. ﴿۱۵﴾ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”زما دا ډېر ارمان وو چې د مصيبت زغملو نه وړاندې زهٔ تاسو سره د فسح خوراک وکړم. ﴿۱۶﴾ ځکه چې زهٔ تاسو ته دا وايم چې د دې نه پس به زهٔ تر هغې بيا دا روټۍ هيچرې ونهٔ خورم ترڅو چې د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې د دې مقصد پوره نهٔ شی.“ ﴿۱۷﴾ بيا عيسىٰ يوه پياله راواخسته او د شُکر کولو نه پس يې وفرمائيل، ”دا واخلئ او په خپلو کښې يې تقسيم کړئ. ﴿۱۸﴾ ځکه چې زهٔ تاسو ته دا وايم چې د دې نه پس به زهٔ د انګورو رس بيا تر هغې ونهٔ څښم ترڅو چې د خُدائ پاک بادشاهى رانهٔ شی.“ ﴿۱۹﴾ بيا هغهٔ روټۍ راواخسته، شُکر يې پرې وکړو او ماته يې کړه او هغوئ له يې ورکړه او وې فرمائيل، ”دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره ورکړے کيږی. زما په ياد کښې دغه شان کوئ.“ ﴿۲۰﴾ او هم دغه شان يې د روټۍ نه پس پيالۍ واخسته او وې فرمائيل چې، ”دا پيالۍ زما په هغه وينه کښې کومه چې ستاسو دپاره توئيږی، د خُدائ پاک او انسانانو تر مينځه نوے لوظ دے. ﴿۲۱﴾ خو ګورئ، زما د مُخبر لاس هم ما سره په دسترخوان باندې دے. ﴿۲۲﴾ ځکه چې اِبن آدم څنګه چې مقرر شوے دے، هغه شان به مرګ ته ورځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم مُخبری کوی.“ ﴿۲۳﴾ په دې خبره هغوئ په خپلو کښې په بحث شُو چې په مونږ کښې به دا کار څوک کوی.

د لویوالی په حقله بحث کول

۲۴ بیا د هغوئ په مینځ کښې دا بحث شروع شو چې په دوئ کښې به د ټولو نه لوئ څوک وی. ۲۵ خو عیسیٰ وفرمائیل چې، ”د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت کوی او څوک چې پرې اختیار لری هغوئ ته د خلقو خیر خواه وئیلے کیږی. ۲۶ خو په تاسو کښې دې داسې نۀ وی. په تاسو کښې دې د ټولو نه مشر ځان د ټولو نه کشر ګڼی او ستاسو مشر دې لکه ستاسو د خادِم په شان وی. ۲۷ نو په دوئ کښې څوک لوئ دے؟ هغه څوک چې روټئ ته ناست وی او کۀ هغه څوک چې خِدمت کوی؟ یقیناً هغه څوک چې روټئ ته ناست وی. خو زۀ دلته ستاسو په مینځ کښې د خِدمتګار په شان یم. ۲۸ تاسو هغه خلق یئ چې زما په آزمېښتونو کښې ما سره ولاړ وئ. ۲۹ او اوس زۀ هغه بادشاهی تاسو له درکوم کومه چې زما پلار ما له راکړې ده. ۳۰ نو تاسو به زما په بادشاهۍ کښې زما په دسترخوان خوړل څښل کوئ، او په تختونو به د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو د فېصلو دپاره کښېنئ.

د حضرت عیسیٰ د پطروس د اِنکار پېشګوئي کول

۳۱ شمعونه، اے شمعونه، وګوره، خبردار شه. شیطان غواړی چې هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وخنډی. ۳۲ خو ما ستا دپاره دا دُعا کړې ده چې ستا ایمان لاړ نۀ شی او کله چې تۀ ما ته راوګرځې نو تۀ خپل وروڼه مضبوط کړه.“ ۳۳ پطروس جواب ورکړو چې، ”مالِکه، زۀ تا سره جیل او مرګ ته هم تیار یم.“ ۳۴ عیسیٰ هغۀ ته وفرمائیل، ”پطروسه، زۀ تا ته وایم چې نن شپه به چرګ تر هغې بانګ ونۀ وائی ترخو چې تۀ زما د پېژندګلو نه درې ځله اِنکاری نۀ شې.“

په خُدائ پاک باندې توکل کول

۳۵ عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”کله چې ما تاسو بېپیسو، بېبټوې او بېپیزاره تش لاس لېږلی وئ، ولې تاسو د څۀ څیز حاجتمند شوئ؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”نه.“ ۳۶ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”اوس د چا سره چې بټوې وی، هغه دې د ځان سره واخلی او خپلې کځوړې دې هم ورسره وی، او کۀ تُوره ورسره نۀ وی، نو هغه دې خپله چُوغه خرڅه کړی خو تُوره دې واخلی. ۳۷ ځکه چې صحیفې فرمائی چې، ”هغه په باغیانو کښې حساب کړے شو،“ او دا الفاظ به ضرور زما په حقله پوره کیږی، بېشکه هر څۀ چې زما په حقله لیکلے شوی دی، هغه به پوره کیږی.“ ۳۸ هغوئ ووئیل، ”وګوره مالِکه، مونږ سره دا دوه تُورې دی.“ هغۀ وفرمائیل، ”دا کافی دی.“

د زیتُونو په غر د حضرت عیسیٰ دُعا

۳۹ بیا عیسیٰ بهر ووتو او د خپل دستور په مطابق د زیتُونو غر ته لاړو او مریدان هم ورسره وُو. ۴۰ هر کله چې هغه هغه ځائ ته ورسېدو نو هغوئ ته یې وفرمائیل، ”دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ.“ ۴۱ هغه په خپله د هغوئ نه یو څو قدمه وړاندې لاړو، په ګوډو شو او دُعا یې شروع کړه، ۴۲ ”اے پلاره، کۀ دا چرې ستا رضا وی نو دا پیاله زما نه اخوا کړه. زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی.“ ۴۳ بیا یوه فرښته د آسمان نه راغله چې هغه مضبوط کړی. ۴۴ او په سخته پرېشانۍ کښې یې لا نوره هم په جوش سره دُعا وکړه او د هغۀ خوله لکه د وینو د څاڅکو په شان په زمکه څڅېدله. ۴۵ کله چې عیسیٰ د دُعا نه پاڅېدو او خپلو مریدانو له راغلو نو هغوئ یې غم زپلی اودۀ موندل. ۴۶ هغوئ ته یې وفرمائیل، ”دا تاسو ولې اودۀ یئ؟ پاځئ او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ.“

د حضرت عیسیٰ مُخبری کول او د هغۀ ګرفتارول

۴۷ خو چې عیسیٰ لا دا خبرې کولې نو ډېر خلق راغلل، او یهوداه نومې سړے څوک چې د دولسو مریدانو نه یو وو، د هغوئ نه مخکښې وو. هغه عیسیٰ له راغلو چې ښکل یې کړی. ۴۸ خو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”یهوداه، تۀ د اِبن آدم مُخبری په ښکلولو

کوې څۀ؟“ ۴۹ کله چې د عيسىٰ ملګرو دا وليدل چې څۀ کيږى نو هغوئ ووئيل، ”مالِکه، مونږ د خپلو تُورو نه کار واخلو څۀ؟“
۵۰ او په هغوئ کښې يو د مشر اِمام په نوکر ګزار وکړو او د هغۀ ښے غوږ يې پرې کړو. ۵۱ خو عيسىٰ جواب ورکړو، ”بس
مۀ کوئ.“ بيا هغۀ د هغه سړى په غوږ لاس کېښودو او روغ يې کړو. ۵۲ بيا عيسىٰ مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور حفاظت
کوونکو آفسرانو او مشرانو ته کوم چې د هغۀ نيولو له راغلى وُو وفرمائيل، ”ولې تاسو ما ډاکو ګڼئ چې تُورو او کوتکو سره زما
نيولو له راغلى يئ؟ ۵۳ زۀ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم نو تاسو ما ته لاس وانۀ چولو خو اوس دا ستاسو دپاره
موقع ده او د تورې تيارې اختيار.“

د حضرت عيسىٰ نه د پطروس اِنکار

۵۴ بيا يې عيسىٰ ګرفتار کړو او د مشر اِمام کور ته يې بوتلو او پطروس وريسې په څۀ فاصله کښې وروستو روان وو. ۵۵ کله
چې هغوئ د صحن په مينځ کښې اور بل کړو او ګېرچاپېره ترې کښېناستل نو پطروس هم د هغوئ په مينځ کښې کښېناستو.
۵۶ نو بيا يوې وينځې چې د اور په رڼا کښې هغه وليدو نو ورته يې نېغ وکتل او وې وئيل، ”دا سړے خو هم ورسره وو.“ ۵۷
خو پطروس د دې نه اِنکار وکړو. هغۀ ووئيل، ”اے ښځې، زۀ يې څۀ پېژنم؟“ ۵۸ لږه شيبه وروستو بل چا وليدو او وې وئيل
چې، ”تۀ خو هم په هغوئ کښې يو يې.“ خو پطروس ووئيل چې، ”نه، زۀ هغه نۀ يم.“ ۵۹ يوه ګينټه به تيره وه چې يو بل تن نور
هم په کلکه ووئيل چې، ”بېشکه، دا سړے هم ورسره وو ځکه چې دے هم ګليلى دے.“ ۶۰ خو پطروس ووئيل، ”سړيه، زۀ خبر
نۀ يم چې دا تۀ لا څۀ وائې.“ په هغه ساعت چې هغۀ لا خبرې کولې نو چرګ بانګ ووئيلو. ۶۱ بيا مالِک پطروس ته وکتل او
پطروس ته د مالِک خبرې رايادې شوې چې ورته يې فرمائيلى وُو، ”نن هم په دې شپه د چرګ د بانګ وئيلو نه مخکښې به تۀ
درې ځله زما نه اِنکارى شې.“ ۶۲ نو هغه بهر ووتو او په چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عيسىٰ سپکاوے او وهل

۶۳ کومو خلقو چې د عيسىٰ څوکيدارى کوله، هغوئ وريورې توقې وکړلې او وې وهلو. ۶۴ سترګې يې ورله وتړلې او د هغۀ نه
يې بار بار دا تپوسونه کول، ”کۀ تۀ نبى يې نو مونږ ته دا ووايه چې تۀ چا ووهلې.“ ۶۵ او دغه شان هغوئ د هغۀ نور ډېر
سپکاوے هم کولو.

حضرت عيسىٰ د جرګې په وړاندې

۶۶ چې ورځ شوه نو اولسى مشران، مشران اِمامان او د شرعې عالمان راټول شول او عيسىٰ يې د خپلې جرګې وړاندې پېش
کړو. ۶۷ هغوئ ووئيل، ”مونږ ته ووايه چې تۀ په رښتيا مسيح يې؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”کۀ زۀ درته وايم نو تاسو به په ما يقين
ونۀ کړئ. ۶۸ او کۀ زۀ درنه تپوس وکړم نو تاسو به جواب رانۀ کړئ. ۶۹ خو د دې نه پس به اِبن آدم د خُدائ پاک ښى لاس
ته ناست وى.“ ۷۰ هغوئ ټولو ووئيل، ”نو بيا تۀ د خُدائ پاک زوئ يې څۀ؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”دا تاسو وايئ چې زۀ يم.“ ۷۱
بيا هغوئ ووئيل، ”ولې د دې نه پس مونږ ته د نورې ګواهئ حاجت شته څۀ؟ مونږ د دۀ د خپلې خولې نه په خپله دا خبره
واوريده.“

د حضرت عيسىٰ د پيلاطوس په وړاندې پېشى

۲۳ ۱ د دې سره ټوله غونډه پاڅېدله او عيسىٰ يې پيلاطوس له بوتلو. ۲ او په دې وينا يې د هغۀ خلاف دعوىٰ شروع کړه،
”مونږ دا سړے وليدلو چې زمونږ د قوم خلق بې‌لارې کوى او قيصر ته د محصُول ورکولو نه خلق منع کوى او وائى چې زۀ
مسيح بادشاه يم.“ ۳ بيا پيلاطوس د هغۀ نه تپوس وکړو، ”ولې تۀ د يهوديانو بادشاه يې څۀ؟“ هغۀ وفرمائيل چې، ”دا ستا وينا
ده.“ ۴ نو بيا پيلاطوس مشرانو اِمامانو او حاضرو خلقو ته ووئيل چې، ”زۀ په دې سړى کښې هيڅ جرم نۀ وينم.“ ۵ خو

هغوئ اِصرار وکړو چې، "د هغهٔ تعلیمات په ټوله یهودیه کښې خلق بلوه کوی. چې د ګلیل نه راشروع شو او تر دې ښاره راورسېدو."

د حضرت عیسیٰ د هیرودیس په وړاندې پېشی

۶ کله چې پیلاطوس دا واورېدل نو تپوس یې وکړو چې، "ولې دا سړے ګلیلی دے څهٔ؟" ۷ او چې د دې نه خبر شو چې عیسیٰ د هیرودیس د حکومت اختیار لاندې دے نو هغهٔ دا مقدمه هیرودیس له ولېږله ځوک چې په خپله په هغه ورځو کښې د یروشلم په دوره وو. ۸ کله چې هیرودیس عیسیٰ ولیدو نو ډېر خوشحاله شو ځکه چې د هغهٔ په حقله یې اورېدلی ؤو او د ډېر وخت نه یې دا خواهش وو چې هغه ووینی او په دې طمع وو چې د هغهٔ د لاس نه څهٔ معجزه ووینی. ۹ هیرودیس د عیسیٰ نه ډېر تپوسونه وکړل خو هغهٔ هیڅ جواب ورنهٔ کړو. ۱۰ خو مشران اِمامان او د شرعي عالمان راوړاندې شول او د عیسیٰ خلاف یې سخت اِلزامونه شروع کړل. ۱۱ بیا هیرودیس او د هغهٔ سپاهیانو د هغهٔ سپکاوے وکړو او بې‌عزته یې کړو او په ځلېدونکو جامو کښې یې پیلاطوس له واپس ولېږلو. ۱۲ هم په هغه ورځ هیرودیس او پیلاطوس دوستان شول، د دې نه وړاندې دوئ په خپلو کښې دشمنان ؤو.

په حضرت عیسیٰ د مرګ فتویٰ

۱۳ پیلاطوس بیا مشران اِمامان، مشران او څهٔ نور خلق راوبلل، ۱۴ او ورته یې ووئیل، "تاسو دا سړے ما ته د خلقو د بې‌لارې کولو په اِلزام کښې راوستے دے خو لکه چې تاسو ګورئ ما په خپله ستاسو په وړاندې د هغهٔ نه معلومات وکړو او په هغهٔ کښې مې هغه جرم ونهٔ موندلو چې تاسو پرې د کوم دعویٰ کړې ده. ۱۵ او نهٔ هیرودیس په کښې څهٔ وموندل ځکه چې هغهٔ هغه واپس ما له راولېږلو. دې نه دا پته لګی چې دهٔ داسې څهٔ جرم نهٔ دے کړے چې د مرګ لائق وی. ۱۶ نو زما په خیال د یو څو کوړو سزا ترېولو نه وروستو به یې پرېږدم." ۱۷ د اختر په موقع به هغهٔ ته دا اجازت وو چې د هغوئ په وینا یو قیدی آزاد کړی. ۱۸ خو هغوئ ټولو په جمع شور جوړ کړو، "دا سړے ختم کړه. مونږ ته برابا آزاد کړه." ۱۹ برابا هغه ځوک وو چې په ښار کښې د بغاوت او قتل په اِلزام کښې قېد کړے شوے وو. ۲۰ پیلاطوس هغوئ ته بیا مخاطب شو او دا یې غوښتل چې عیسیٰ آزاد کړی. ۲۱ خو هغوئ چغې وهلې، "دے په سولیٰ راځوړند کړئ. دے په سولیٰ راځوړند کړئ." ۲۲ پیلاطوس په درېم ځل بیا هغوئ ته ووئیل، "ولې؟ دهٔ څهٔ ګناه کړې ده؟ ما هغهٔ کښې داسې څهٔ جرم ونهٔ لیدو چې د مرګ سزا ورکړم، ځکه زهٔ به د کوړو سزا ورکړم او بیا به یې آزاد کړم." ۲۳ خو هغوئ په ټینګه او په چغو ووئیل چې، "دے دې په سولیٰ کړے شی." او د هغوئ چغې ومنلے شوې. ۲۴ نو پیلاطوس دا فیصله وکړه چې د هغوئ د خوښې کار دې وشی. ۲۵ هغهٔ هغه سړے آزاد کړو چې هغوئ غوښتو ځوک چې د بغاوت او قتل په جرم کښې قېد شوے وو، او عیسیٰ یې د هغوئ مرضیٰ ته وسپارلو.

د حضرت عیسیٰ په سولیٰ کول

۲۶ چې هغوئ عیسیٰ په سولیٰ کولو له بوتلو نو شمعون کرینی نومې سړے یې راونیولو چې د کلی نه راتلو، سولیٰ یې هغهٔ ته په اوږه کړه او هغه یې عیسیٰ پسې روان کړو. ۲۷ ډېر خلق ورپسې ؤو چې په کښې ګڼې ښځې هم وې، چې ځانونه یې وهل او په هغهٔ یې ویر کولو. ۲۸ عیسیٰ هغوئ ته مخ راواړولو او ورته یې وفرمائیل، "اے د یروشلم لوڼو. ما پسې ژړا مهٔ کوئ خو په خپل ځان او د خپل اولاد دپاره ویر وکړئ. ۲۹ ځکه چې هغه ورځې راتلونکې دی چې هغوئ به وائی چې شنډې بختورې دی، چې کله یې هم بچی نهٔ دی راوړی او کله یې هم سینه نهٔ ده ورکړې. ۳۰ بیا به هغوئ غرونو ته وائی چې په مونږ راوړغړئ. او غونډو ته به وائی چې مونږ پټ کړئ. ۳۱ ځکه چې د شنې ونې دا حال وی نو د وچې به څهٔ حال وی؟" ۳۲ د عیسیٰ نه بغیر دوه نور مجرمان هم ؤو چې هغهٔ سره په سولیٰ کولو له بوتلے شول. ۳۳ کله چې هغوئ کوپړی نومې ځائ ته ورسېدل نو هلته یې هغه د دوو مجرمانو سره په سولیٰ کړو. یو یې د هغهٔ ښی او بل یې ورسره ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ۳۴ عیسیٰ وفرمائیل، "پلاره، دوئ معاف کړه. ځکه چې هغوئ نهٔ پوهېږی چې څهٔ کوی." سپاهیانو د هغهٔ په جامو خسنړے واچولو او په خپلو کښې یې

ووېشلې. (۳۵) او خلق يې تماشې ته ولاړ وُو او د هغوئ حاکمانو په هغهٔ پورې ټوقې کولې، ”هغهٔ خو نور خلق بچ کول، اوس دې
خپل ځان بچ کړی کهٔ چرې دے په رښتيا د خُدائ پاک غوره شوے مسيح وی.“ (۳۶) سپاهيانو هم په هغهٔ پورې ټوقې وکړې او
هغهٔ له يې سرکه ورکړه. (۳۷) او ورته يې وئيل چې، ”کهٔ چرې تهٔ د يهوديانو بادشاه يې نو خپل ځان بچ کړه.“ (۳۸) د هغهٔ د سر
دپاسه يې يوه تختۍ لګولې وه چې پرې داسې ليکل وُو چې، ”دا د يهوديانو بادشاه دے.“ (۳۹) په هغه مجرمانو کښې يو چې
ورسره په ځنګ کښې راځوړند وو عيسىٰ ته پېغور ورکړو، ”ولې تهٔ مسيح نهٔ يې څهٔ؟ نو بيا خپل ځان او مونږ هم بچ کړه.“ (۴۰)
خو دوېم مجرم په دې هغه ورټلو او ورته يې ووئيل چې، ”تهٔ د خُدائ پاک نه نهٔ يرېږې څهٔ؟ تا ته هم د دهٔ په شان سزا درکولے
کېږی. (۴۱) مونږ سره خو اِنصاف شوے دے. مونږ ته خو د خپل عمل سزا مِلاو شوه، ولې دهٔ خو هيڅ بد کار نهٔ دے کړے.“
(۴۲) او هغهٔ ورته ووئيل، ”اے عيسىٰ، کله چې تهٔ خپلې بادشاهۍ ته ورسيږې نو ما هم ياد ساته.“ (۴۳) عيسىٰ جواب ورکړو، ”زهٔ
تا ته دا وايم چې تهٔ به نن ما سره په جنت فردوس کښې يو ځائ يې.“

د حضرت عيسىٰ وفات کېدل

(۴۴) د غرمې وخت وو او په ټوله زمکه تيارهٔ راخوره شوه او د ماسپښين تر درېو بجو پورې وه. (۴۵) نمر پټ شو او د خُدائ د
کور پرده په مينځ دوه شوه. (۴۶) نو بيا عيسىٰ يوه تېزه کريکه وويسته او وې فرمائيل، ”اے پلاره، زهٔ خپل روح ستا لاسونو ته
سپارم.“ او دې وئيلو سره يې ساه ورکړه. (۴۷) نو د دې هر څهٔ په ليدلو صوبه دار د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې،
”بېشکه چې دا سړے بېګناه وو.“ (۴۸) خو هغه ټول خلق چې دې تماشې ته راجمع شوی وُو کله چې هغوئ دا واقعه وليدله نو
ماتم يې وکړو او کورونو ته واپس لاړل. (۴۹) د عيسىٰ ټول دوستان هلته لرې ولاړ وُو او کومې ښځې چې د ګليل نه ورپسې راغلې
وې، هغوئ هم ورسره ولاړې وې او دا هر څهٔ هغوئ په خپله وليدل.

د حضرت عيسىٰ ښخول

(۵۰) نو بيا هلته يوسف نومې يو سړے وو چې د جرګې ممبر او نېک او صادق سړے وو. (۵۱) د هغهٔ د هغوئ په دې فېصلې او
صلاح کښې ورسره راضی نهٔ وو. چې د يهوديانو د ارمتيه ښاريې سره يې تعلق وو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ په انتظار وو. (۵۲)
نو هغه بيا پيلاطوس له لاړو او د عيسىٰ لاش يې ترې وغوښتو. (۵۳) بيا هغهٔ لاش د سولۍ نه راکوز کړو او د کتان کفن يې ورکړو
او په غار کښې يې په کنستلے شوی قبر کښې کېښودو چې د دې نه وړاندې په کښې څوک اېښودے شوے نهٔ وو. (۵۴) دا د
تيارۍ کولو ورځ وه او د سبت ورځ شروع کېدونکې وه. (۵۵) کومې ښځې چې ورسره د ګليل نه راغلې وې هغوئ يوسف پسې
وې او هغوئ قبر په نښه کړو او دا يې کتل چې د عيسىٰ لاش يې څرنګه ښخ کړو. (۵۶) بيا هغوئ کور ته لاړې او عُود او لوبان يې
تيار کړل خو د شريعت په مطابق يې د سبت په ورځ آرام وکړو.

د حضرت عيسىٰ بيا ژوندی کېدل

۲۴ (۱) خو د اِتوار په ورځ سحر وختی هم هغه ښځې قبر له راغلې او هغه تيارې کړې خوشبويۍ يې د ځان سره راوړې. (۲)
خو هغوئ د غار نه کاڼے رغړېدلے وليدو. (۳) خو کله چې هغوئ دننه ورغلې هغوئ د مالِک عيسىٰ لاش هلته ونهٔ موندلو. (۴)
دوئ لا په دې واقعه حېرانې ولاړې وې چې ناګهانه دوه سړی په برېښناکو جامو کښې هغوئ سره ودرېدل. (۵) هغوئ يرېدلې او
خپل سرونه يې زمکې ته ټيټ کړل خو سړو ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ژوندی په مړو کښې ولې لټوئ؟ (۶) هغه دلته نشته، هغه
بيا ژوندے شوے دے. تاسو هغه خبرې رايادې کړئ څهٔ وخت چې هغه لا په ګليل کښې وو او درته يې کړې وې (۷) چې، اِبن
آدم به ضرور د ګناهګارو سړو لاسونو ته حواله شی او په سولۍ به کړے شی او په درېمه ورځ به بيا ژوندے پاڅی.“ (۸) بيا
هغوئ ته د عيسىٰ خبرې وريادې شوې، (۹) او د قبر نه په واپسۍ هغوئ دا ټولې خبرې هغه يوولسو مريدانو او نورو ټولو خلقو
ته واورولې. (۱۰) دا مريم مګدلينی، يوانه او د يعقوب مور مريم وه او دوئ سره نورې ښځې وې چا چې رسولانو ته دا خبرې
وکړې. (۱۱) خو دا خبرې هغوئ ته بېکاره ښکاره شوې او په هغوئ يې باور ونهٔ کړو. (۱۲) خو پطروس پاڅېدلو او قبر له په

منږه لاړو او چې غار ته ورتيټ شو او دننه يې وکتل نو هغهٔ صرف د کتان کفن وليدو، بيا هغه په دې شوې واقعه کور ته په
سوچونو کښې ډوب لاړو.

اِماوس ته تلل

۱۳ هم په هغه ورځ اِماوس نومې کلی ته د دوئ نه دوه کسان روان وُو چې د يروشلم نه تقريباً اووهٔ ميله لرې دے. ۱۴ هغوئ
په خپلو کښې يو بل سره په دې واقعاتو خبرې کولې. ۱۵ کله چې هغوئ يو بل سره په دې بحث کښې لګيا وُو نو عيسیٰ په خپله
راغلو او د هغوئ سره يو ځائ روان شو. ۱۶ خو د هغوئ په سترګو پرده اچولے شوې وه د دې دپاره چې هغه ونهٔ پېژنی. ۱۷
هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو چې، "دا تاسو په تلو تلو کښې د يو بل سره په څهٔ خبره بحث کولو؟" هغوئ غم زيلی ودرېدل. ۱۸
نو په هغوئ کښې يو کس چې نوم يې کليوپاس وو ورته جواب ورکړو، "ولې تهٔ په يروشلم کښې واحد مسافر يې چې د دې
واقعې نه ناخبره يې چې په تېرو څو ورځو کښې هلته څهٔ شوی دی؟" ۱۹ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، "څهٔ شوی دی؟" هغوئ
جواب ورکړو چې، "د عيسیٰ ناصری په حقله چې د خُدائ پاک او ټولو خلقو په نظر کښې په کلام او عمل دواړو کښې يو
زورَور نبی وو. ۲۰ او زمونږ مشرانو اِمامانو او حاکمانو هغه حواله کړو چې د مرګ حُکم پرې وشی او په سولۍ يې کړی. ۲۱
خو زمونږ دا طمع وه چې هم دے به بنی اِسرائيلو له خلاصون ورکوی. خو نن درېمه ورځ ده چې دا واقعه شوې ده. ۲۲ خو د
دې هر څهٔ نه علاوه زمونږ د قبيلې يو څو ښځو مونږ په دې خبره حق حېران کړُو. هغوئ سحر وختی د هغهٔ قبر له تلې وې. ۲۳
خو چې هغوئ د هغهٔ لاش ونهٔ موندو او د دې خبر سره واپس راغلې چې هغوئ ته فرښتې ښکاره شوې او ورته يې وفرمائيل چې
عيسیٰ ژوندے دے. ۲۴ نو زمونږ يو څو ملګری قبر له لاړل او څهٔ چې هغه ښځو وئيلی وُو رښتيا هم هغه شان وُو خو هغوئ
هغه هلته ونهٔ ليدو." ۲۵ عيسیٰ جواب ورکړو چې، "اے نادانو خلقو تاسو څومره ساده ګان يئ چې د نبيانو په کلام مو باور نهٔ
دے کړے. ۲۶ ولې د مسيح دپاره دا مقرر نهٔ وُو چې هغه به دا زحمتونه وزغمی او په خپل جلال کښې به داخل شی؟" ۲۷ بيا
عيسیٰ د خپل ځان په حقله هغوئ ته د موسیٰ نه راواخله تر ټولو نبيانو پورې هغه خبرې تشريح کړې کومې چې په صحيفو کښې
راغلې وې. ۲۸ کله چې هغوئ اِماوس کلی ته نزدې شُو نو عيسیٰ خپل ځان داسې ظاهر کړو چې ګنې لا نور هم مخکښې روان
دے. ۲۹ خو هغوئ هغهٔ ته په کلکه ووئيل چې، "مونږ سره پاتې شه اوس ناوخته دے توره شپه راروانه ده." نو هغه ورسره لاړو
او د هغوئ سره پاتې شو. ۳۰ کله چې هغه د هغوئ سره خوراک ته کښېناستو نو روټۍ يې راواخسته، شُکر يې پرې وويستو،
ټُکړې يې کړه او هغوئ له يې ورکړه. ۳۱ بيا د هغوئ سترګې وغړېدلې او هغه يې وپېژندلو خو هغه د هغوئ د نظر نه غيب شو.
۳۲ هغوئ يو بل ته ووئيل، "زمونږ په زړونو کښې څومره جذبه راغلې وه. کله چې په لاره هغهٔ مونږ سره خبرې کولې او د
صحيفو تشريح يې کوله." ۳۳ بيا هغوئ هم په هغه وخت يروشلم ته واپس روان شول. هلته هغوئ د هغه يوولسو مريدانو او نور
ملګرو سره ملاقات وکړو، ۳۴ او وئيل يې، "دا رښتيا دی چې مالِک راژوندے شوے دے او شمعون ته ښکاره شوے دے."
۳۵ نو بيا هغوئ دواړو ورته د خپلې لارې واقعه بيان کړه چې هغوئ مالِک د روټۍ ماتولو په وخت کښې څنګه وپېژندلو.

د حضرت عيسیٰ خپلو مريدانو ته څرګندېدل

۳۶ مريدانو لا دا خبرې کولې چې ناڅاپه عيسیٰ په خپله د هغوئ په مينځ کښې ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، "السلام عليکم."
۳۷ هغوئ يرې او هيبت واخستل او په دې سوچ کښې شُو چې ګنې پيرے يې وليدو. ۳۸ خو هغهٔ ورته وفرمائيل چې، "تاسو
داسې وار خطا ولې يئ او ځان سره ولې وايئ چې دا څوک دے؟ ۳۹ زما لاسونو او پښو ته خيال وکړئ چې دا زهٔ په خپله يم.
ما له لاس راوړئ او وګورئ، د پيرى بدن نهٔ وی لکه څنګه چې زما دے." ۴۰ کله چې هغهٔ دا خبرې وکړې نو خپل لاسونه او
پښې يې هغوئ ته وښودل. ۴۱ د هغوئ د خوشحالۍ په وجه اوس لا هم په هغهٔ باور نهٔ راتلو او حېران وُو، نو هغهٔ هغوئ ته
وفرمائيل چې، "تاسو سره د خوراک څهٔ بندوبست شته؟" ۴۲ نو هغوئ ورله د ماهی يوه وريته شوې ټکړه ورکړه. ۴۳ او هغهٔ
واخستله او د هغوئ په وړاندې يې وخوړله. ۴۴ عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، "دا زما هغه کلام دے چې کله زهٔ تاسو سره وم
نو درته به مې وئيل چې د موسیٰ په شريعت کښې د نبيانو په صحيفو کښې او په زبور کښې چې څهٔ زما په حقله ليکلے شوی
دی، هغه به ضرور پوره شی." ۴۵ بيا هغهٔ د هغوئ ذهنونه کولاو کړل چې په صحيفو پوهه شی. ۴۶ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل

چې، ”د پخوا نه دا ليکلے شوی دی چې مسيح به زحمت وزغمی او په دريمه ورځ به د مړو نه بيا ژوندے پاځی. ۴۷ او د هغهٔ
په نامه به ټولو قومونو ته د ګناهونو نه د توبې او د معافئ وعظ کولے شی. چې د يروشلم نه به شروع شی. ۴۸ هم تاسو د دې
هر څهٔ ګواهان يئ. ۴۹ ګورئ، زهٔ تاسو ته هغه څوک درليږم د چا چې زما پلار تاسو سره وعده کړې وه، خو په دې ښار کښې
تر هغې پاتې شئ ترڅو چې په تاسو آسمانی قوت نازل شوے نهٔ وی.“

د حضرت عيسیٰ آسمان ته ختل

۵۰ بيا عيسیٰ هغوئ بهر د بيتِعنياه پورې بوتلل او خپل لاسونه يې اوچت کړل او هغوئ له يې برکت ورکړو. ۵۱ کله چې هغهٔ
هغوئ له برکت ورکولو نو هغه د هغوئ نه جدا شو او آسمان ته پورته کړے شو. ۵۲ نو هغوئ د هغهٔ عبادت وکړو او ډير په
خوشحالئ يروشلم ته واپس راغلل. ۵۳ او هغوئ خپل ټول وخت د خُدائ پاک په کور کښې د خُدائ په ثنا وئيلو کښې تېرولو.